

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๒ วันอังคารที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๑๘



๕ บท

เขาทำอะไรในลาว

สัมภาษณ์ :
ศิริมพร หนูแก้วขวัญ
เมื่อเช่จ๋อนปลัดเอก

เค้าควันบอวรัฐตำรวจ

การรุกเวียบบอวฟายบวา

การวิจัยไม่ยอม...
ประชาชาติ

วันพุธที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘



ฉบับพิเศษ ภาค ๑

กฤษณ์:
เตรียมพร

เมื่อคืน พลเอก กฤษณ์...
 ขึ้นไปเพื่อรับเสนาบดี...
 ซึ่งทหาร เกือบพร้อม...
 เมื่อคืน พลเอก...
 นายทหารชุมนุม...
 ส่วนนี้ถูกตีคืน...
 จนกว่าจะมัท...
 ทหารประจำ...
 เมื่อคืน...
 สังก...

สภาพสนามรบจากศึกพท
 ที่จังหวัดอุตรดิตถ์

กฤษณ์-พท
 พล.เอกกฤษณ์ สีวะรา ผู้
 ชัยชนะการรบกองทัพพท กสท
 ถึงความรูสึกส่วนตัวว่า

คำขาดห้าไม่งั้น

ประชาชน
 อ่าน
 ประชาชาติ
 เพราะ
 ประชาชาติ
 เป็นของ ประชาชน



ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์จตุรัส ชั้น ๓ อาคารเอ็มเอเอฟ.๘๒ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ

... เจ้าปัญญา ลูกเจ็ดสุวรรณภูมินายกรัฐมนตรีลาวว่ายนํ้ามาไทย... ลูกเจ้าศรีสุก ๗ จำปาศักดิ์
เข้าร่วมกับฝ่ายปะเทดลาว... ฟิลลิปส์เป็นลูกชายของเจ้าศรีสุก ซึ่งเป็นนักเรียนปริญญาเอกทาง
การเมืองอยู่ที่มหาวิทยาลัยในออสเตรเลีย ได้รับทุนของรัฐบาลออสเตรเลียในฐานะนักเรียนต่าง
ประเทศที่เรียนดีที่สุด... ตัวเจ้าศรีสุกเองนั้น อดีตเป็นทั้งรัฐมนตรีคลังและรัฐมนตรีกลาโหมฝ่าย
ขวาในลาว... กลับจากออสเตรเลียแล้วเขาคิดจะไปเวียงไซ

... เริ่มมีการค้าระหว่างเวียดนามเหนือกับไทยแล้ว... กระแสข่าวจากฮ่องกงแจ้งว่า เริ่มมีการค้า
ระหว่างไทยกับเวียดนามเหนือแล้ว... มีกลุ่มพ่อค้าไทยติดต่อกับฮานอย ขอซื้อถ่านหิน เพื่อการถลุงเหล็ก
... คักปัญญา ซักที่ฮ่องกง

... นายตามใจ ซำกโศ เข้าทำงานธนาคารกรุงไทยครั้งนี้... เล่าลือกันว่าพรรคชาติไทยค้นให้เข้า
พรรคแต่ไม่พอใจ... ข่าวเหล่านี้มีกตนัก... ที่จริงแล้วนายตามใจนั้นอยู่ในกลุ่มเดียวกับนายบุญชู...
แห่งพรรคตนเอง

... ไม่อยากจะลง แต่ก็ลงไว้เป็นหมายเหตุ... ข่าวเข้ามาแรงมาก... ว่าเริ่มมีการจ้างทหารรับ
จ้างรุ่นใหม่กันอีกในแถบอีสานและภาคเหนือของไทย... ข่าวนี้มาจากแหล่งข่าวของอเมริกัน

หวาน เจ้าปัญญา มาไทย / ไทย - เวียดนามเหนือ / ตามใจ / ทหารรับจ้าง

ว. เกษม (ศิริกมล)

บรรณาธิการที่ปรึกษา

เชิดชู ไสภณพนิช

บรรณาธิการบริหาร

พนัสศักดิ์ วิทยุรัตน

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

ธัญญา ผลอนันต์

บรรณาธิการข่าวในประเทศ

พิภพ ธงไชย

บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ

คัตติ ศิรินันท์

บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ

รังสรรค์ ฐานะพรพันธุ์

บรรณาธิการบทความ

สุชาติ สวัสดิ์ศรี

บรรณาธิการศิลป์

นิวดี กองเพชร

ผู้ช่วยศิลป์: ปรีดา สุวิทย์เสถียร

การตน : กวน

ผู้สื่อข่าวในประเทศ

ปิ่นศักดิ์ เตชะอำไพ

มนตรี จึงศิริอารักษ์

ช่างภาพ: ชูวดี ธนาพิทยา Goran Gester

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

สมศักดิ์ วงศ์รัฐปัญญา

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

Marcel Barang, Singapore

Mike Morrow, S.E. Asia

Ken Ohara, Tokyo

Jean Thoraval, Hanoi

Jean Louis Arnaud, Saigon

John Everingham, Vientiane

Paul Wilson, Kuala Lumpur

W. Burchett, Paris

T.D. Allman, New York

B. Goodfellow, Washington D.C.

Staffan Hildebrand, Stockholm

ผู้จัดการ มงคล วุฒิสงห์ชัย

ฝ่ายหาโฆษณา

อมรศรี ธีระบุญชาติศักดิ์

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์

กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๓๓๑-๕, ๓๓๓๑๑-๕ คือ ๔๒

และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๓๒๘, ๓๖๘๖๖

คือ ๒๓

ยุทธ บริการ : จัดจำหน่าย

๑๘๓/๑ ซอยจวนพงษ์ ถนนสุวัชรเกษมคีรี

โทร. ๘๑๐๐๘๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๑๒

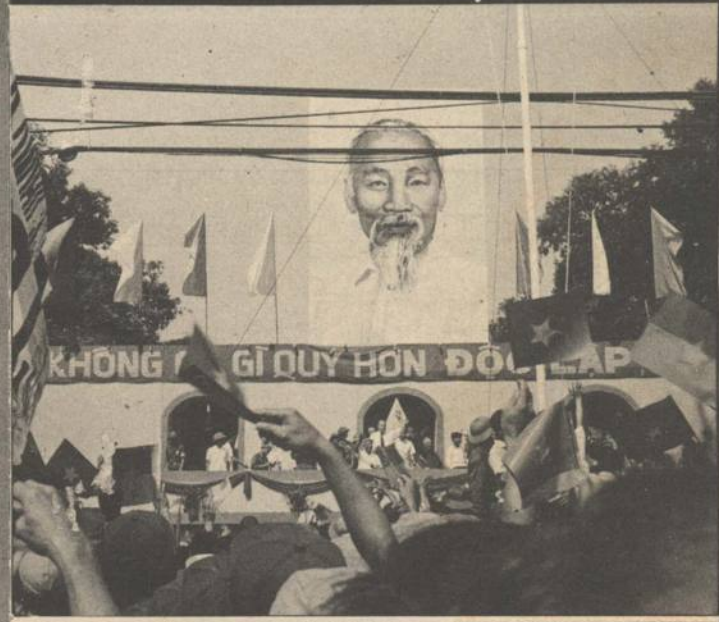
พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัทพ์ ๒๒๕๑๓๖-๘

จักรี ๒



หน้า 56

หน้า 28





หนังสือข่าวกองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๒ วันอังคารที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๑๘

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	อุจาดตาไปหน่อย/ 'เอ็ม' นะเก๋าก๊กไปหน่อย เอนชายเอนขวา
๖	จตุรัส	ความเงียบทมความหมาย
๘	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	มารุตได้ประมาณ/ไทยขอมเวียดนาม เหนือ/นิวเคลียร์อเมริกัน/ผู้นำชาวนา/ทหารสหรัฐฯ กลับบ้าน ข่าวโพด
๘	เพื่อนว่า	นพพลสัปดน/กฐินโลกคารา
๑๐	บ้านเรา	เขาวารัฐเซี่ยอยู่ข้างหลังลาว/เสียงเรียกหา ความยุติธรรม/ศึกขุนนางที่พยัคฆภูมิ
๑๕	มองไทย	การรุกเงียบของฝ่ายขวา
๒๐	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	กรรมกรญี่ปุ่น/จำกัดชุปเปอร์โซนิก ปี. ๕๒ โคนประท้วง/ประกาศในไต้หวัน/พม่าทหารกบฏ รัฐบาลพลัดถิ่นของเขมร
๒๑	เพื่อนว่า	ไทยเป็นสนามสงครามน้ำลายจีน-รัสเซี่ย
๒๒	บ้านเขา	เก้าอี้วันของรัฐตำรวจเริ่มคุกคามญี่ปุ่น/รักสามเส้าใน แองโกล่า/รัฐประหารแบบเครือจักรภพ
๒๘	สัมภาษณ์ ศิริพร หนูแก้วขวัญ	"อยู่เวียดนามมาหลังการปลดแอก ๕ เดือน ยังไม่ได้ยินข่าวว่าเขาฆ่าใครเลย"
๓๖	จารกรรม	เขาทำอะไรในลาว
๓๘	วิทยาศาสตร์การแพทย์	<input checked="" type="checkbox"/> ยาอันตราย/คู่มือดูแลรักษาสุขภาพ
๔๒	สิ่งแวดล้อม	กรุงเทพฯ เมืองในหมอก
๔๔	ธุรกิจ	สนามบินนานาชาติที่เชียงใหม่
๔๖	แฟชั่น	ไหนว่าไม่เดือน... ไหมละ
๔๗	นิสิตนักศึกษา	<input checked="" type="checkbox"/> หมอพื้นประท้วง
๔๘	จดหมายจากอีสาน	ผมยังอยากเป็นนายอำเภอ
๔๙	หนังสือ	ส่องไทย/นำท่วมฟ้า ปลาकिनดาว
๕๒	ลมหานเมือง	ไฟลามทุ่ง
๕๔	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	รสสาวทวาร์เกิล/ข่าวหนัง
๕๖	เส้นขนานจตุรัส	

จดหมาย

อุจาดตาไปหน่อย

นอกจากอยากจะทำ 'จตุรัส' เป็นหนังสือเล่มหนึ่งที่มีคุณค่ากับเงิน และการอ่านแล้ว อยากจะฝากข้อสังเกตมา ๒ ข้อด้วย ดังนี้

๑. จตุรัสฉบับที่ ๒๐ ประจำวันอังคารที่ ๒๕ พ.ย. ๑๘ นน ภาพหน้าปกถ้ามองให้ชัดแล้ว จะเห็นได้ว่า ออกจะ 'อุจาดตา' ไปหน่อย จริงอยู่ ผมเข้าใจว่าจตุรัสไม่มีเจตนาเช่นนั้น แต่คนที่มองอย่างวิเคราะห์อาจจะนึกได้ว่าเป็นหนังสือประเภท ลามก อนาจาร ไม่อยากให้จตุรัสต้องเสื่อมราคา เพราะภาพเช่นนั้น คราวหน้าคราวหลังถ้ามีเรื่องท่านองนอก เลือกภาพที่รัดกุมหน่อย ก็คงดีไม่น้อย

๒. ไม่ทราบว่า ทำไมจตุรัสจึงบกพร่องเรื่องการจัดหน้าบ่อยครั้งนัก ฉบับที่ ๑๕ หน้าเกินมา พอฉบับที่ ๒๐ สลับหน้าชนิดกลับหัวกลับหางเสียด้วย จตุรัสคงไม่รีบร้อนนักใช่ไหมครับ อย่าทำให้คนอ่านต้องมานั่งแกะกริปออกแล้วเรียงหน้าใหม่อีกเลยนะครับ

เรียนมานั้ ก็ด้วย 'ความดี' ของจตุรัสดอก คงไม่เห็นเป็นอะไรไรสาระเสียทีเดียวหรอกนะ แล้ววันหลังจะเขียนมาอีก

ชาตรี ธีรวิทย์
นนทบุรี

ปล. จตุรัส น่าจะมีคอลัมน์ 'บทประพันธ์' บ้างนะ

'เอ็ม' นะเก๋าก๊กไปหน่อย

ผมได้ติดตามอ่าน 'จตุรัส' มาตั้งแต่ต้น รู้สึกว่าพวกคุณทำหนังสือได้ดีกว่าประเภทเจาะข่าว ส่วนข่าว

ไขขาว ราชสัปดาห์อื่น ๆ
แต่มีบางคอลัมน์ ผมว่าควรปรับ
ปรุง ก็

๑. คอลัมน์ 'แฟน' ผมสังเกตเห็น

ว่าออกจะลงของต่างชาติ ประเภท
ราคาแพงๆ ให้พวกเราคระสน้อย
บ่อยๆ ถ้าจะเปลี่ยนเป็นเรื่องแฟน
ที่เหมาะสมกับเมืองไทย ก็จะได้ความ

๒. คอลัมน์ 'คุยเฟื่องเรื่องหนัง'

ใน ๑-๒ ฉบับหลังๆ ผมว่าคือเป็น
ชาวบ้านน้อยๆ คุยถึงหนังที่ฉายใน
โรงภาพยนตร์ พอที่ชาวบ้านในระดับ
ต่างจังหวัดพอจะดูได้ หรืออ่านแล้วก็
พอรู้เรื่อง ก่อนนั้นชอบลงแต่เรื่องที่
เรา - ท่านเดินถนนทั่วไปไม่ค่อยได้ดู
นัก ทมฉายให้ดูแล้วๆ สถาปนิกวัฒนธรรม
บางแห่ง บางทีเรื่องที่ว่า
'แคลสสิก' เราดูเอง หรืออ่านวิจารณ์
ก็ลงไปเหมือนนกน อยะเอาอย่างนั้น
มาลงอีกเลยครับ

๓. เรื่อง 'จารกรรม' รู้สึกว่าคุณ

'เอ็ม' ออกจะเก๋ากกไปหน่อย ชอบ
เขียนแต่เรื่องจารกรรมสมัยโบราณ
ไปจนถึงสมัยอาคิมกับอ็อฟ น่าจะลง
เกี่ยวกับจารกรรมในไทย หรือไทย
ไปจารกรรมในชาติอื่น ในสมัย
ปัจจุบันบ้าง

เป็นความเห็นเล็กๆ น้อยๆ ของ
ผม ที่คิดว่า จตุรัส คงจะน่าอ่านกว่า
หรือพวกคุณยังเห็นว่าของเก่าคือ
อยู่แล้ว

สมชาย

ลาดพร้าว กรุงเทพฯ

เอนชายเอนขวาเหมือนนกกาย
กรรม

ผมได้รับ 'จตุรัส' จำนวน ๑๓
เล่มแล้ว ด้วยความขอบคุณยิ่ง ความ
จริงผมได้รับตั้งแต่กลางเดือนก่อน
และน่าจะตอบมาก่อนหน้านั้น แต่
บังเอิญที่บ้านเกาหลี มีน้องๆ และ
เพื่อน ๆ ไปพักอยู่ด้วยตลอด ๓-๔
อาทิตย์ที่ผ่านมา เป็นเหตุให้ต้องม
จตุรัส ๔

ธรรมเป็นเพื่อนกิน เพื่อนคุยและเพื่อน
เที่ยวตามระเบียบ เวลาจึงได้ตัวเลข
มาจนบัดนี้ ต้องขอโทษเป็นอย่างมาก
ด้วยครับ

จนกระทั่งได้รับ 'จตุรัส' พร้อม
กันทั้ง ๑๓ เล่ม ผมจึงได้ทราบ
'จตุรัส' ได้ออกมาสู่โลกหนังสือ
ครึ่งหนึ่ง เมื่อได้รับก็อ่านรวดเดียว
ตลอด แล้วก็มีความเห็นว่า จดสั้น
ของ 'จตุรัส' ไม่ค่อยมีแก่นงัก เอน
ชายเอนขวา เหมือนนกกายกรรมที่
แสดงผาดโผนอยู่บนเสาไม้ต้นเดียวที่
ต้องเลี้ยงตัวรักษาสุนัขตัวงอยู่ตลอด
เวลา ไม่ทราบแน่ชัดเป็นฐานของ
'จตุรัส' ไม่น่ามอง หรือภาระที่แบก
อยู่นั้นหนักเกินไป ถ้าเป็นประการ
แรกก็น่าเป็นห่วงว่า 'จตุรัส' จะเลี้ยง
ตัวอยู่ได้ไม่นานนัก แต่ถ้าเป็นประ
การหลังก็อยากจะทำให้ปลดภาระนั้น
ออกเสียบ้าง จะได้ขยับขยายอยู่นานๆ

ผมชอบข่าวกรองและข่าวสรุปที่
ไม่มีความเห็นประกอบ เพราะทำให้
ผู้อ่านได้มีโอกาสพิจารณาด้วยตนเอง
บทนำ บทความและบทวิจารณ์อื่นๆ
ผมอ่านแล้วก็มองเห็นด้วยและอยาก
จะมีปฏิกริยา แต่ระยะแรกๆ นั้นผมซา
เกินไปเสียแล้ว ต่อๆ ไปก็คงจะแรง
มือได้ทันหรือครับ

บทความ และบทสัมภาษณ์ รวม
ทั้งจดหมายจากเกาหลีถึงไปแล้วนั้น
ทำให้ผมรู้สึกว่าคุณเองกำลังอยู่ใน
ประเทศที่ล่าหลังด้านข่าวสารเหลือ
เกิน ในขณะที่เดียวกันก็รู้สึกเหมือน
กำลังหลงทางอยู่ในถ้ำอันมืดทึบ และ
ยังมองไม่เห็นช่องทางที่จะโผล่ออก
มาได้ ได้แค่คลำทางไปพลางๆ

หากจะให้ผมเขียนจดหมายจาก
เกาหลีให้ในตอนนั้น คงถูก 'ถีบ' ออก
จากลาอย่างไม่เป็นท่าแน่ๆ เพราะ
แม้แต่คนของเขาเอง เป็นหญิง เป็น
ส.ส. (ฝ่ายค้าน) เป็นกรรมาธิการร่าง
กฎหมาย ได้พูดกระทบกระทั่งประ
ธานาธิบดีในรัฐสภาที่ได้รับความคุ้ม

ครอง ในการ แสดงความคิดเห็น
(ตามกฎหมาย) ก็ยังถูกขับออกจาก
รัฐสภา และถึงกับมีผู้เสนอให้เนรเทศ
ออกนอกประเทศเสียด้วยซ้ำ ยิ่งกว่า
นั้นราษฎรที่เลอกเธอเข้ามายังถูกโยให้
เดินขบวน 'ขับ' เธอเสียอีก จนเธอ
ต้องจำลาออกจากตำแหน่งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรไป แล้วอย่างนั้นจะ
ให้ผมเขียนอะไรได้ละครับ

เกาหลีได้ถูกคุกคามจากฝ่าย
เหนือตลอดเวลา ประธานาธิบดีคน
ปัจจุบันที่ตกที่สุดในโลก - ไม่มีใคร
เหมาะสม ต่อตำแหน่งเท่าบักจุงฮี
ชาวเกาหลีต้องการเขาคคนเดียว-ราษฎร
อยู่ดีกินดีที่สุดในโลก ฯลฯ

คุณจะทำอย่างไรบ้างใหม่ ผมจะ
ยอมหลับหูหลับตาแปลจากเอกสาร
เผยแพร่ของทางราชการและสิ่งพิมพ์
ในประเทศเขาให้

ขอบอกรัก 'เสนขานจตุรัส'
หน่อยนะครับ เพราะแสดงให้เห็นว่า
คณะผู้จัดทำยังไม่เล่างอารมณ์ขัน อัน
ผมถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของคนไทยที่
ไม่อาจสร้างจนหรือทำลายได้ ใครๆ
จะเห็นเป็นเรื่องเล่นๆ ก็ตาม แต่การ
เห็นด้วยอารมณ์ขันนั้นคนผู้ถูกเห็น
มักจะหน้าซำท่ามกลางเสียงฮาจากผู้
อื่นได้เสมอ คอลัมน์นี้อาจไม่ถูกใจ
ตลาดนัก แต่เรากทำหนังสือตามใจ
เราไม่ใช่หรือ

เพื่อนคนหนึ่งเอนเกาหลี

การกระทำแบบตลปตะแลง
ของอเมริกา

เมื่อคนวันที่ ๑ พย. ผมไปพ้
นายจอห์น เอส. เซอร์วิส (John S.
Service) ปัจจุบันเป็น Associate อยู่
ที่ Berkeley's Centre for Chinese
Studies นายเซอร์วิสพูดเรื่อง
Shanghai Communique U.S. -
China Relations Since Nixon's
Visit

อย่างไรก็ตาม จะเล่าเรื่องที่น่า

เซอร์วิสพุดให้ฟังสน ๆ นายเซอร์วิส
บอกว่า ตั้งแต่สหรัฐอเมริกาเซ็นสัญญา
กับจีน (แผ่นดินใหญ่) อันมีชื่อว่า
Shanghai Communique เมื่อวันที่
๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

เวลาที่ผ่านมาสามปีกับเก้าเดือน
แล้ว แต่การเปิดสัมพันธ์ทางการทูต
อย่างเป็นทางการยังไม่เกิดขึ้น

นายเซอร์วิสกล่าวว่า การ
ค้าระหว่างจีนกับอเมริกาตกลงมาก
ในช่วงสามปี และทรายยังกว่านั้น
ก็คือ ทง ๆ ที่สหรัฐฯ บอกยอมรับว่า
ไต้หวันเป็นส่วนหนึ่งของจีน แต่
สหรัฐฯ ก็ยังดำเนินนโยบายแบบเดิม
แถมยังเพิ่มความช่วยเหลือทั้งทางการ
ก้ำและทางการทหารให้แก่ไต้หวัน

นายเซอร์วิสยกตัวอย่าง ให้ฟัง
เป็นต้นว่า ตั้งแต่มีการทำสัญญา
Shanghai Communique เป็นต้นมา
สหรัฐฯ ได้ไปลงทุนสร้างโรงงานผลิต
โทรทัศน์ในไต้หวัน ขยายสาขา
การจาก ๓ แห่งเป็น ๘ แห่ง สร้าง
โรงงานผลิตเครื่องบินและอาวุธ ฯลฯ
ซึ่งนายเซอร์วิสเห็นว่า การกระทำของ
สหรัฐอเมริกาตลบตะแลงและถือเป็นการ
ดำเนินนโยบายที่ผิดพลาดอย่างยิ่ง
เขาเห็นว่าสหรัฐฯ ไม่จริงใจต่อการ
คบค้ากับจีน ทันทักสนทำไปก็เพื่อหวัง
ผลประโยชน์ทางการเมืองส่วนตัว

มีผู้ถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องจีน
มากมาย โดยอ้างถึงข่าว นสพ. แต่
ทุกครั้งทนายจอห์น เซอร์วิส ตอบ
เขามักจะบอกว่า ให้ระวังเรื่องราว
นสพ. เพราะส่วนใหญ่ข่าวมาจาก
ฮ่องกงและไต้หวัน และที่ตีพิมพ์ใน
นสพ. อเมริกาก็ถูกเซ็นเซอร์กันมา
หลายตอนแล้ว แม้แต่กับข่าวที่เดิน
ทางไปเมืองจีนพร้อมนักศึกษิงเจอร์
ก็ถูกนักศึกษิงเจอร์เซ็นเซอร์ข่าวทุก
ครั้ง เพราะฉะนั้นข่าวที่ออกมาจึง
บิดเบือนมาก

☐
'ทย'

สแตนฟอร์ด สหรัฐฯ

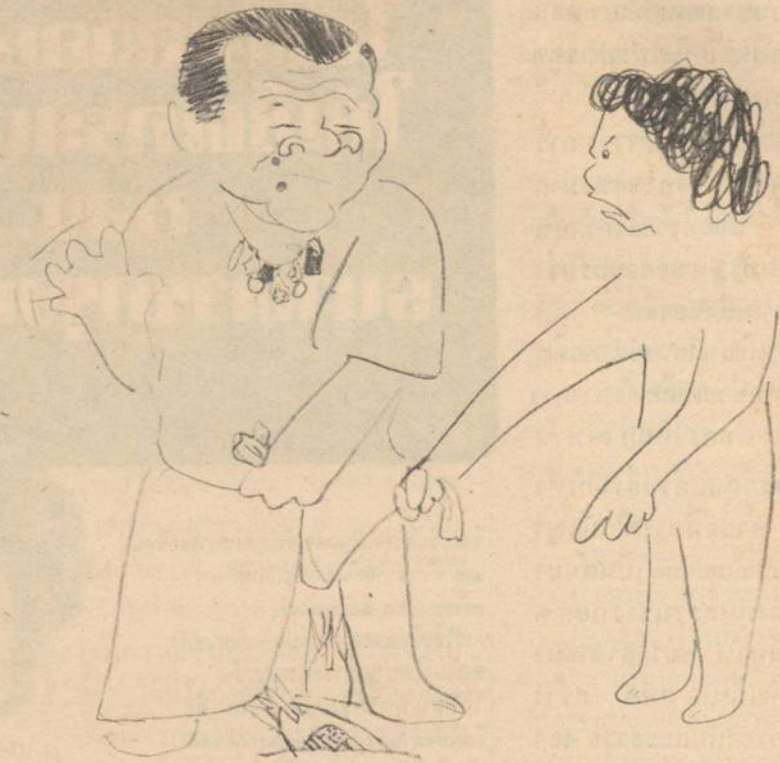
ผู้หญิงที่เชื่อมั่น ในตัวเองอย่างดิฉัน ใช้เช็คกระแสรายวัน ของ... ธนาคารกรุงเทพ ดะ!

ถึงแม้ว่าการพกเงินสดจะจับจ่ายง่ายตายแค่นั้น
แต่ถ้าต้องนำติดตัวไปยังสถานที่ต่าง ๆ
ครั้งละมาก ๆ ดิฉันแน่ใจว่า
การใช้เช็คสะดวกและปลอดภัยมากกว่า
ดิฉันเปิดบัญชีกระแสรายวัน
ไว้ที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ค่ะ
จึงมีเช็คส่วนตัวไว้ใช้ส่งจ่ายแทนเงินสด
เปิดบัญชีง่ายมากค่ะ คุณมีเงินไปฝากประจำ
เพียง 5,000 บาทก็พอ
หลังจากนั้นคุณจะฝากเงินไว้
อีกมากน้อยแค่นั้นก็ได้ตามใจชอบ
แล้วคุณก็จะเขียนเช็คส่งจ่ายเงิน
จากธนาคารได้ตามสบายราบไต่ที่คุณ
ยังมีเงินอยู่ในบัญชี สะดวก ปลอดภัย
แล้วก็ทันสมัยด้วยค่ะ

โปรดติดต่อขอทราบระเบียบการ
และเปิดบัญชีกระแสรายวันได้ที่
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
ทุกแห่งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด



ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
เพื่อนคู่คิด - มิตรคู่บ้าน



ความเงยบทมความหมาย

จังหวัดที่รัฐบาลปรับนโยบายเกี่ยวกับทหารสหรัฐฯ ในไทยน เป็นจังหวัดที่ไทยกับลาวกำลังมีเหตุการณ์ตึงเครียดเป็นอย่างยิ่ง แบบหนักเท่ากับว่าประชาชนที่เรียกร้องให้รัฐบาลทำตามนโยบายที่ประกาศนั้น ไม่คำนึงถึงความมั่นคงของประเทศ. และอาจจะลามปามไปถึงว่าคนคนนั้นเป็นคนไทยแต่จิตใจเป็นลาวหรือญวนไป

นอกจากว่ารัฐบาลจะได้แก้ปัญหาที่ค้างเตงของรัฐบาลเองอย่างเงยบ ๆ เช่นกรณีไทยการ์ด ซึ่งแก้ไม่ออกเพราะรัฐบาลรู้ว่า ถ้าจะแก้ ก็จะต้องหาจังหวัดที่เหมาะสมแล้ว รัฐบาลยังได้รับนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับความคงอยู่ของกำลังทหารสหรัฐฯ ในไทยด้วยไปในตัว โดยที่ไม่มีเสียงกระเดือกกระตาคจากประชาชนมากนัก

บัดนี้เป็นที่ทราบกันในหมู่ผู้สันตติกรณ์และวงการทูตในกรุงเทพฯ

ว่าจะไม่มีการถอนทหารสหรัฐฯ ออกจากไทยทั้งหมด โดยที่ทหารสหรัฐฯ ซึ่งจะอยู่ต่อไปจะแปลสภาพจากทหารหน่วย ซึ่งขึ้นตรงกับกองบัญชาการทหารภาคแปซิฟิกของสหรัฐฯ ซึ่งมีหน่วยย่อยในไทยว่า 'แมคไทย' นั้น จะเข้าไปเป็นทหารประจำหน่วยความช่วยเหลือทางทหาร ระหว่างไทยสหรัฐฯ ซึ่งมชย่อว่า 'จัสแมค' แทนเป็นที่เขาใจผิดกันมานานแล้วที่ว่าสหรัฐฯ จะไม่ยอมถอนทหารออกจากไทย ตรงกันข้ามภายหลังที่อินโด



มายิ้ม

จีนได้ตกไปเป็นของกองกำลังรักชาติ แล้ว ทางกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ กลับต้องการจะถอนกำลังส่วนใหญ่ของสหรัฐฯ ออกจากไทยให้เร็วที่สุด เพื่อเสริมกำลังส่วนอื่นของสหรัฐฯ ที่มีอยู่เกือบทุกมุมโลกและเพื่อลดค่าใช้จ่ายของกระทรวงเองด้วย

แต่สิ่งที่สหรัฐฯ ต้องการทั้งไว้ในไทยนั้นแน่ ๆ ก็คืออิทธิพลทางการเมือง และความสะดวกบางประการเพื่อการปฏิบัติงานทางยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ เอง

ความสะดวกและเครื่องมอที่สหรัฐฯ ต้องการทั้งไว้ในไทยนั้นก็คือค่ายรามสูร ซึ่งเป็นศูนย์เครื่องอเล็กทรอนิกส์เพื่อตัดทั้งสัญญาณทางทหารของประเทศเพื่อนบ้านไทย และสิทธิการใช้สนามบินอู่ตะเภาในอนาคตและปัจจุบัน เพื่อเป็นสนามบินเชื่อมระหว่างเกาะกวมกับเกาะเดโกลาเซียในมหาสมุทรอินเดีย

โดยหลักการแล้ว การมีความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ ในระดับปรกติ นั้นไม่ใช่ของเสียหาย โดยหลักการ

แล้ว การที่สหรัฐฯ จะมีศูนย์อเล็กทรอนิกส์เพื่อตัดทั้งการสื่อสารทางทหารของประเทศเพื่อนบ้านของไทยนั้น เป็นเรื่องของสหรัฐฯ เองไม่ใช่เรื่องของไทย

แต่การที่ศูนย์ดังกล่าวอยู่ในไทย และสิทธิพิเศษที่สหรัฐฯ ต้องการได้จากไทย ในการใช้อู่ตะเภานั้นก็อยู่ในไทย จึงเป็นปัญหา

รัฐบาลไทยนั้นพูดอยู่เสมอว่า ต้องการเป็นประเทศที่เป็นกลาง ต้องการที่จะเป็นมิตรกับเพื่อนบ้าน ความต้องการดังกล่าวเป็นความจริงขึ้นมาไม่ได้ เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศเช่นสหรัฐฯ ยังเป็นอยู่เช่นนั้น

เช่นเดียวกัน หากว่าสหรัฐฯ จะถอนตัวออกจากไทยไปหมด และไทยยินยอมให้ประเทศมหาอำนาจอีกประเทศหนึ่งมาทำตัวเช่นเดียวกับสหรัฐฯ นั้น โยบายที่ประกาศออกมาเกี่ยวกับเพื่อนบ้านก็เป็นจริงต่อไปไม่ได้อีกเช่นกัน

สหรัฐฯ อเมริกานั้นมีโอกาที่จะช่วยไทยอย่างแท้จริงหลังสงครามสงบลงในอินโดจีน แต่แทนที่จะช่วยกลับก่อปัญหาให้ไทยทั้งในเรื่องการคงหน่วยปฏิบัติการในไทยและการนำเครื่องบินรบของเวียดนามใต้ออกจากไทย โดยไม่บอกกับไทยแต่อย่างใด ล้วนเป็นปัญหาที่ยังแก้กันไม่ตก

การเดินทางไปสหรัฐฯ ของรัฐมนตรีต่างประเทศไทยครั้งนั้นจะก่อผลประโยชน์อะไรให้กับไทยในระยะยาวนั้นเห็นจะยาก หากว่าสหรัฐฯ เองยังมองไม่เห็นวาทะของสหรัฐฯ ในเอเชียอาคเนย์ นอกจากบทบาททางทหารแล้ว

บทบาททางการทูตที่ถูกต้องและเป็นมนุษยธรรมเท่านั้นสหรัฐฯ จึงจะช่วยเหลือไทยได้อย่างแท้จริง □

มารุตได้ประมาณ



พลตรีประมาณ อดิเรกสวางกล่าว เรื่องหนังสือการ์ตูนลามกกว่าตำรวจ ไม่มีอำนาจจัดการเพราะกฎหมายควบคุมสิ่งพิมพ์ยกเลิกไปตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๑ ซึ่งสภามติยกเลิกไปเพื่อเร็ว ๆ นี้

นายมารุต บุนนาค วุฒิสมาชิก ใช้สัมภาษณ์ว่า ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๑ คณะปฏิวัติกำหนดขึ้นมาเพื่อจะลิดรอนเสรีภาพของหนังสือพิมพ์โดยตรง การปราบปรามสิ่งพิมพ์ลามกอนาจารนั้นเจ้าหน้าที่ยังทำได้ เพราะมี พรบ. ปราบการทำให้แพร่หลายและการคว่ำตักลามก อนาจาร เช่น หนังสือโป๊ ภาพโป๊ พ.ศ. ๒๕๑๓ กับ พรบ. ภาพยนตร์ ๒๕๑๓

ไทยยอมให้เวียดนามเหนือมาประชุม

เวียดนามเหนือได้ติดต่อรัฐบาลไทยผ่านสถานทูตไทยในลาว เพื่อขอเจรจา ๔

ให้ตัวแทนจากเวียดนามเหนือสามคน เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับเรื่องอาหารขององค์การสหประชาชาติ ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๕ พ.ย. นี้

รัฐบาลไทยไม่ขัดข้องและยินดีให้เข้าร่วมประชุมได้

นิวเคลียร์อเมริกันในแผ่นดินไทย

เมื่อ ๒๓ พ.ย. นี้ ตัวแทนไทยการ์ด ซึ่งหม่อมเรือกรเรือเงิน สวัสดิการอยู่เป็นเวลา ๕ เดือนก่อนถูกรัฐบาลขับไล่และจับตัวไปสอบสวนเพื่อดำเนินคดี เบ็ดเผยแก่ศูนย์นิสิตฯ ว่า สหรัฐฯ ลักลอบนำเอาระเบิดนิวเคลียร์ขนาดรัศมีระเบิด ๕,๐๐๐ ไมล์สองลูก และอาวุธร้ายแรงอีกมากมายไปเก็บไว้ในอุโมงค์ใต้ดินในบริเวณฐานทัพนครราชสีมา

นอกจากอาวุธนิวเคลียร์ดังกล่าวแล้ว ไทยการ์ดยังเบ็ดเผยอีกว่าที่ค่ายรามสูร จังหวัดอุดร มีเครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องมือสื่อสารที่ใช้ในการดักฟังการสื่อสารทั่วโลก

ทหารสหรัฐกำหนดกลับบ้าน



จากการปรึกษาหารือของฝ่ายรัฐบาลไทย และสหรัฐฯ เมื่อ ๒๔ พ.ย. นี้ตกลงได้ว่ารัฐบาลสหรัฐฯ จะ

ถอนเครื่องบินรบของสหรัฐฯ ๑ ที่ประจำอยู่ที่ฐานบินโคราซจำนวนประมาณ ๕๐ เครื่องออกจากประเทศไทยภายในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๑๕ และจะถอนทหารสหรัฐฯ ๑ จำนวน ๔,๕๐๐ คนภายในวันที่ ๒๕ กพ. ๒๕๑๕ กับจะยุติการปฏิบัติงานของทหารสหรัฐฯ ๑ ณฐานบินอุดรภายในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๑๕

อย่างไรก็ตาม การเจรจาตกลงกันครั้งนี้ได้เอ่ยถึงอาวุธร้ายแรงระเบิดนิวเคลียร์และเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการดักฟังของสหรัฐฯ ๑ ที่ซ่อนเร้นอยู่ตามฐานทัพสหรัฐฯ ตามที่เบนขาว และไม่มี การพูดถึงการหยุดปฏิบัติงานของสหรัฐฯ ๑ ในเรื่องการใช้เครื่องมือสื่อสารในการดักฟังแต่อย่างใด

ข่าวโศก-กิจการทช้อกกัน

ปัญหาข่าวโศก ซึ่งเป็นปัญหาขององค์การตลาดเพื่อการเกษตร เพราะไม่สามารถรับซื้อข้าว โศกจากกลุ่มเกษตรกรได้ตามข้อตกลง เป็นผลให้กลุ่มเกษตรกรทช้อกกับต้องเข้ามาร้องเรียนกับสมาคมทช้อกกรุงเทพฯ เมื่อเร็ว ๆ นี้

นายเถลิง ชำรงค์นาวาสวัสดิ์ รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า นายกรัฐมนตรีรับปากที่จะหาเงินมารับซื้อข้าว โศกจากกลุ่มเกษตรกรทั้งหมดตามที่ได้ตกลงไว้

ส่วนปัญหาที่ว่าองค์การตลาดเพื่อเกษตร ผู้รับซื้อข้าว โศกจากกลุ่มเกษตรกรไม่สามารถส่งข้าว โศกออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้นั้นเป็นเพราะระเบียบของกระทรวงพาณิชย์กำหนดให้หอการค้าไทยเป็นผู้ส่งออก

แต่เพียงผู้เดียว จึงทำให้องค์การ
ต้องหยุดการรับซื้อข้าวโพดจากกลุ่ม
เกษตรกร

ปัญหา นายกรัฐมนตรี จะเชิญ
รมต. กระทรวงพาณิชย์ รมต. กระทรวง
เกษตร และประธานหอการค้า
ไทยมาประชุมเพื่อแก้ไขให้เกิดความ
เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

ประธานสหพันธ์ ชาวนาคนใหม่



ผู้แทนระดับต่างๆ ของสหพันธ์
ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทยประ
มาณ ๕๐ คน จาก ๒๑ จังหวัด ได้
ประชุมเลือกตั้งกรรมการชุดใหม่เมื่อ
วันที่ ๒๗ พย. โดยนายจรัส ม่วงชัย
ประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาค
ตะวันออก จากจังหวัดระยอง ได้รับ
เลือกเป็นประธานคนใหม่

ส่วนนายพิมพ์ สังข์พะภรณ์ตัว
แทนสหพันธ์ชาวนาชาวไร่จากจ้ง
หวัดสุพรรณบุรี ได้รับเลือกเป็นเลขา
ธิการ และรองประธาน ๖ คน ได้
แก่ผู้แทนจากจังหวัดสิงห์บุรี นคร
สวรรค์ เชียงใหม่ ชัยภูมิ ชลบุรี
และอุบลราชธานี

นายจรัสเสนอการแก้ปัญหา
เฉพาะหน้าให้รัฐบาลช่วยเหลือชาว
นาชาวไร่ที่ประสบภัยน้ำท่วมโดยการ
งดเก็บหรือลดค่าเช่านา ในบางท้องที่
นอกจากนี้ยังให้รัฐบาลควบคุมราคา
สินค้าอีกด้วย

ส่วนด้านปัญหาระยะยาววิเขา
เสนอให้รัฐบาลเร่งรัดการปฏิรูปที่ดิน
และจัดสรรที่ทำกินและให้แก้ไขปัญ
หารองหนี้สินของชาวนาด้วย

หารอดเมล็ด

นายฉายศิลป์ เชี่ยวชาญพิพัฒน์
เลขาธิการองค์การพิทักษ์ประโยชน์ผู้
บริโภคฯ ได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี
เร่งรัดให้ขจัดการผูกขาดและ
ปรับปรุงบริการรถโดยสารประจำทาง



นายฉายศิลป์อ้างว่า รัฐบาลชุด
นี้ได้แถลงนโยบายต่อสภาว่า ระบบ
การค้ำค้ำลักษณะผูกขาดเป็นต้นเหตุให้
ค่าครองชีพประชาชนสูงจะขจัดได้
โดยการตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อการร
ับดินผ่านมาถึง ๑ เดือน ๕ วันแล้ว
รัฐบาลก็ยังไม่ได้ดำเนินการใดๆ

สำหรับปัญหาหารอดเมล็ด ปรากฏว่า
ในขณะรถโดยสารมีจำนวนลดน้อย
ลง จึงขออนายกรัฐมนตรีเร่งรัดให้
กระทรวงคมนาคมและผู้รับผิดชอบ
เร่งแก้ไขโดยเพิ่มรถโดยสาร ๕๐๐ คัน
โดยด่วน

เพื่อนว่า

หวอด ลิปดุม จัดรัฐศาสตร์ (อีกแล้วจ้า)

จะเอ... สารรูปตัวเรานักก็ใช้อย
แม้จะสูงกว่ายอดหล่อนิดหน่อยก็สรุป
เอาเองว่าหล่อเหลาละ เผลอๆ วัน
จะเข้าพบผู้ว่าฯ เข้าหาผู้กำกับหรือผู้
การตำรวจร่วมสามัคคีประชาชาติสัง
สรรกันสักหน่อย เพราะได้ข่าวจาก
ผู้ใหญ่หย่อยว่าอันตัวนายประ โดคนั้น
หนาควรจะไปเมืองอบรมสัมมนา
'รัฐศาสตร์ประยุกต์' ให้สนุก สนุก
กะเขาบ้างเผื่อจะมีช่องทาง ได้เป็นผู้
ช่วยผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันในอนาคต
ไอ้อกเอียนตาจะหยดเสียให้ได้ด้วย
มโนวิญญาณ์อันปลมบัตย์พวกเจ้านาย
ท่านดำรงดีการอบรมคราวนี้ แผล
ได้สนใจเสียทีเคย ได้ยินแต่ฟังฝอย
ร่อยจ๊กจ๊กบรรดาเจ้าแก่เจ้าของโรง
ขายเงา ส.ส. สออบตก อีกเจ้าของ
ร้านขายห่อหมกผลไม้ ขายปิ้งไก่ข้าว
เหนียว อีกนักอ้อตัวแสบพวกหมอค
นักเดาโหราจารย์ผู้ไม่สามารถแม้พยา
กรณ์ชะตาตัวเองว่าเมื่อเช้าวันนั้นจะกิน
อะไรดีเพราะไม่มีสตางค์ มึงก็เอาไป
ส่งส่วยให้อีหนู แล้วย่านสวนแห่ง
ความรักเสียหมด น้แหละหนาสังคม
มันประยุกต์จนรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์
ธรรมศาสตร์ ถูกกระเท็งด่างยกเคียร
ฉานบุกกระเจ็ดกระชุย

พูดแล้วจะว่าคุย ข้าราชการ
กำนันผู้ใหญ่บ้าน และประชาชนผู้
สนใจประมาณสักร้อยกว่าชีวิต แต่เพื่อ
ประโยชน์สุขส่วนรวมของประชาชน
และประเทศชาติถึงจะต้องนั่งผ้าขาด
ก็จะต้องกระเสือกกระสนไปอบรมกะ
เขาให้จงได้ ใครจะผูกโซ่คอหางไก่

ใส่เสื้อจักรวรรดิ เราก็มักไม่ขัด เพราะมีชุดใหญ่ชาวฟาร์สขมาตัวเก่ง แต่ เอ...ช.เอ็ง.เอ็ง ให้ทุนหรือเปล่านะ นาวพล กิติวิฑูโรจะ จะมาร่วมบรรยายหรือเปล่า เอ... ไม่อยากคิดเรื่องมันยาวถึงวันนั้นก็งงตัวเอง

แต่ถ้าจะคิดไปแล้วก็ยังไม่แล้วที่จะต้องมา เพราะเคยวนผู้กำกับการตำรวจเมืองโคราชที่ประกาศเปิดเผยอย่างอาซ่าแลวนหว่า ขานแหละเฮย นาวพลคนโตเป็นประธานการจัดอบรมก็ขอให้สุขสมดังเจตนาทุกประการ เทอญ อย่าได้มาเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย สาธุ

นายประโดก ณ โภคไผ่



รายวัน กิจจานุเบกษา

โดยชาวโคราช, เพื่อชาวโคราช

นกรราชสัปดาห์ ๑๘ พ.ย. ๒๕๑๘

กฐินโลกดารา

จากการทอดกฐินโลกดารา เมื่อวันที่ ๒ พ.ย. สกน ทิวดมหารชัย มหาสารคาม นายเทพบุตร หรือ สด รอดชมพู หรือ จมิง ได้หลอกหลวงเก็บเงินค่าผ่านประตูแล้ว ไม่ได้ดูดาราชายังชายเกาต์วะละ ๒๕ บาท ได้เงินร่วมแสน กลับเบิกจ่ายให้ดารา ๒๕,๐๐๐ บาท

นายเทพบุตรได้หลอกชาวบ้านว่าเก็บค่าผ่านประตูเพื่อเข้าไปชมดารา แต่นายเทพบุตรกลับไม่นำดาราไปปรากฏตัวให้ชาวบ้านจำนวนหมื่นๆคน โดยอ้างว่าดารานอนหลับไม่สามารถปลุกได้

เงินทั้งหมดที่ได้ ๑๐๗,๖๑๘ บาท แต่ได้เข้าตังจริง ๆ ๕๔,๖๒๘ บาท

กบฏเมืองแคว้น ที่ราบสูง

๑๕ พ.ย. ๑๘ มหาสารคาม

เขาวาร์สเซียอยู่ข้างหลังลาว

การกล่าวหากันระหว่างเวียดนามเหนือกับไทยนั้น มีน้ำมันช่วยเติมให้ลูกเพิ่มขนอก เมื่อเรือไทยกับทหารประเทศลาวเกิดขึ้นกันจนเมื่อวันที่ ๑๗ เดือนพฤศจิกายน คนที่อยู่ตรงกลางก็คือรัฐบาลลาวเอง ซึ่งทหารของตนได้ปฏิบัติการตุงๆ ตุงๆ กับหน่วยนปช.ของไทยมาเป็นเวลาหลายเดือน ซึ่งถ้าจะนับกันแล้วก็นับได้จากที่ฝ่ายประเทศลาวเริ่มเข้ามาอำนาจในเวียงจันทน์กลางบน

แต่ทุกครั้งทีสถานการณ์เกิดขึ้นทั้งทางกระทรวงการต่างประเทศไทยและกระทรวงการต่างประเทศลาวอย่างมากที่สุดก็ทำเสียงดังเล็กน้อยๆ หอมปากหอมคอ แล้วก็เลิกกันไป

ไทยนั้นคิดว่า ลาวอยากจะทำสงครามกับไทยว่าจะทำอะไรหากว่าลาวซึ่งขงขนามบ้าง ไทยถือว่าลาวเองนั้นคงไม่กล้าทำเช่นนั้นหากว่าไม่มีใครหนุนหลัง

อดีตรัฐมนตรีต่างประเทศไทย นายถนัด คอมันต์ ถึงกับกล่าวว่า "ลาวนั้นประเทศเล็กกระจิดเดียวจะทำอะไรเองได้หรือ"

อีกส่วนหนึ่งของความเห็นฝ่ายไทยก็คือ นอกจากเวียดนามเหนือจะให้ท้ายลาวแล้ว รัสเซียยังอยู่หลังลาวอีกที่หนึ่งด้วย พุดง่าย ๆ ก็คือว่ามี การแก่งแย่งอิทธิพลระหว่างรัสเซียกับจีน บนผืนแผ่นดินเอเชียอาคเนย์ระหว่างยักษ์ใหญ่สองประเทศสำหรับลาวเองนั้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๗ เดือนนี้แล้วเป็นเพียงเหตุการณ์หนึ่งของหลายๆ เหตุการณ์ ระหว่างชายแดนไทยกับลาวซึ่งเกิดขึ้นอยู่เสมอ เจ้าหน้าที่ระดับ

สูงของรัฐบาลลาวรู้สึกแปลกใจ ที่ทางฝ่ายไทยได้ถือเหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์สำคัญ

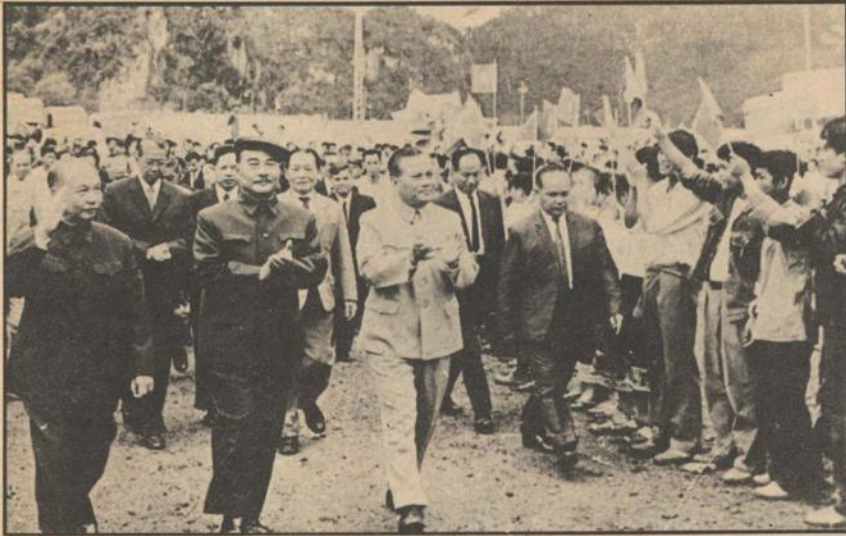
ทางการลาวอ้างว่า เรือนปช.นั้น ได้ลวงลาเขตแดนของลาวเสมอเท่ากับเป็นการช่วยลาว ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัญหาที่ลาวกับไทย

นอกจากจะมีเรื่องเรือนแล้ว ก็ยังมีเรื่องฝ่ายขบวนการที่เข้ามาอยู่ในไทย และลาวอ้างว่ามีหลักฐานพอที่จะแสดงว่าฝ่าย 'ปฏิวัติ' ไทย ได้ส่งคนเข้าไปก่อความวุ่นวายอยู่เสมอ

"เรานั้นสนใจอยู่อย่างเดียวว่าเหตุของการขัดแย้ง ที่เห็นชัดๆ ระหว่างไทยกับลาว ในระยะนี้ก็คือเรื่องเขตแดนในแม่น้ำโขง จุดมุ่งหมายของเราคือ เราต้องการมีการเจรจาในเรื่องเขตแดนอย่างจริงจัง เราได้พยายามกับฝ่ายชาวขบวนการครั้งหนึ่ง เมื่อเขายังใหญ่อยู่ในเวียงจันทน์ เขาก็ไม่ยอม เราเคยแกล้งไม่ส่งความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ เขาก็ไม่ยอมมาประชุมทำเดี่ยว บอกว่าไม่ว่างบ้าง อย่างโน้นอย่างนั้นบ้าง" เจ้าหน้าที่ระดับสูงของกระทรวงการต่างประเทศไทยบอกกับจตุรัส เมื่อเกิดเหตุขิงกันที่แม่น้ำโขง

แต่เหตุการณ์ครั้งนี้จะว่าเป็นความบังเอิญหรือไม่ ไม่ปรากฏชัด และเหตุที่เกิดขึ้นวันเดียวกันกับที่รัฐมนตรีต่างประเทศไทยเดินทางไปปอยเปตเพื่อเจรจากับรัฐบาลใหม่ในเขมร

เพราะความบังเอิญเช่นนั้น ทำให้ผู้สนใจการเมืองให้ข้อสังเกตกันว่า 'รัสเซียตัดไทยกระหนาบจีน' เพราะเป็นที่รู้กันอยู่ว่าความสำเร็จของการพบปะ



คณะผู้นำชุดใหม่ของขบวนการปะเทดลาว

ระหว่างไทยกับรัฐบาลใหม่ของเขมรนั้น จีนมีส่วนช่วยเหลืออยู่มาก

การแก้ปัญหาในระยะแรกนั้น ทางรัฐบาลไทยได้ให้เอกอัครราชทูตไทยประจำเวียงจันทน์เข้าพบนายพล พุน สีปะเส็ด รองรัฐมนตรีต่างประเทศลาว แต่ไม่เป็นผลอย่างไร

การปฏิบัติการณ์ต่อมาของรัฐบาลไทยก็คือ การปิดพรมแดนระหว่างไทยกับลาวเมื่อวันที่ ๑๕ เดือนเดียวกัน การปิดพรมแดนนี้เท่ากับ

ว่าเป็นการบีบลาวทางเศรษฐกิจไปในตัวด้วย เพราะผลผลิตทางการเกษตรหลายอย่าง รวมทั้งสินค้าของกินของใช้หลายชนิด รวมทั้งน้ำมันต้องผ่านจากทางไทยเข้าลาว

พร้อมกับการปิดพรมแดน เศรษฐกิจของทางการไทยก็เริ่มซบเซา การเดินเต๋ม้ทางการทูตของฝ่ายไทยเมื่อไม่สามารถทำได้โดยตรงกับลาว ก็เริ่มเดินกับประเทศที่ฝ่ายไทยเห็นว่า มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ครั้งนี้ ซึ่งก็

การเฉลิมฉลองชัยชนะในลาว



พวน สีปะเส็ด

หมายถึงจีนกับรัสเซีย

กระทรวงการต่างประเทศได้เชิญอุปทูตจีนมาพบที่กระทรวงพร้อมกับชเงงเหตุผลของฝ่ายไทย ฝ่ายจีนนั้นก็ได้รับฟัง ไม่ออกความเห็นอะไร วันนั้นนับวันที่ ๒๒ - ๒๓ ที่บ้านรัฐมนตรีต่างประเทศไทย

เอกอัครราชทูตรัสเซียก็ได้ไปแสดงอารมณ์ขันประจำตัวพร้อมกับกล่าวด้วยความสงสัยว่าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

“คุณเดาเอาเองก็แล้วกันว่าพวกมันเรื่องอะไรเน” นิสสัย เวชชาชีวะ อธิบดีกรมสารนิเทศ กล่าวกับจตุรัส

ผู้สื่อข่าวจตุรัสได้เข้าพบเจ้าหน้าที่ของคณะอุปทูตจีนซึ่งก็ตอบว่า “เราได้แต่ตามข่าวหนังสือพิมพ์เท่านั้น เราหวังว่าสถานการณ์จะดีขึ้น”

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ฝ่ายไทยได้พบเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศจีน และรัสเซียแล้ว กระทรวงการต่างประเทศลาวก็ประกาศเมื่อวันที่ ๒๖ เดือนที่แล้วว่า ยินดีที่จะให้ฝ่ายไทยลดลากเรือ นปช. กลับเข้าฝั่งไทยได้

และเป็นที่น่าสังเกตว่า หลังจาก

เหตุการณ์เกิดขึ้น หนังสือพิมพ์
เสียงประชาชนออกในเวียงจันทน์ได้
รายงานว่ ัฐมนตรีต่างประเทศของ
รัฐบาลลาวนายพลภูมิ วงศ์วิจิตร ซึ่ง
หนังสือพิมพ์ชาวตะวันตกเคยลงความ
เห็นว่าถูกขับไล่ออกจากวงการรัฐบาล
แล้ว จะกลับมารับตำแหน่งเดิมที่
เวียงจันทน์อีก โดยนายพลพูน
สัปะเส็ด จะย้ายงานจากกระทรวง
การต่างประเทศ ไปอยู่กระทรวงอิน
แทน

รัฐมนตรีภูมินนเป็นทรูกันในช่วง
การทูตในเวียงจันทน์ว่า เป็นผู้ซึ่ง
มีความนุ่มนวลในการดำเนินนโยบาย
ต่างประเทศ และเมื่อครั้งยังอยู่ใน
เวียงจันทน์ก็สามารถพูดจากับนาย
เจริญพันธุ์เป็นอดีตรัฐมนตรีต่างประเทศ
ไทยได้เป็นอย่างดี
เป็นไปได้หรือไม่ว่า รัฐบาลลาว

เห็นว่าภาวะวิสัยปัจจุบัน จำเป็นที่
บุคคลเช่นนายพลภูมิ วงศ์วิจิตร จะ
ต้องกลับมาดำเนินนโยบายของลาว
ต่อไป

“ความคิดที่ว่าลาวตกอยู่ในอำ
นาจประเทศอนัน เป็นความคิดที่
ไม่ตรงต่อความเป็นจริงนัก จริงอยู่
ถึงจะมีเจ้าหน้าที่รัสเซียอยู่ในเวียง
จันทน์มากจนแต่เงินเองก็มีคนของ
จีนมาช่วยเหลือลาวบูรณะหลวงพระ
บาง และทำงานอื่นๆ ลาวกำลัง
ก่อสร้างประเทศกำลังก่อสร้างความ
เป็นเอกลักษณะของตนพร้อมกับความ
รักชาติ สิ่งเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้น ประ
ชาชนลาวจะยอมตกอยู่ภายใต้อำนาจ
ของใครหรือ”

เอกอัครราชทูตอังกฤษประจำ
ลาว นายเอลตัน เดวิดสัน บอกกับ
จตุรัสในที่สุด □

ที่จะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการชุด
ใหม่ว่า ที่ประชุมลมนคิดว่าจะทำการ
รณรงค์ให้ปล่อยนักศึกษาที่ถูกจับด้วย
ข้อหาทางการเมือง ที่เบ็ดไปรัฐบาล
เผด็จการในประเทศต่างๆ เพราะไม่
มีหลักฐานและเหตุผลเพียงพอ เป็น
แผนทหวังทำลายนักศึกษา ทางสมา
พันธ์จะทำเรื่องขอความร่วมมือไปยัง
องค์การเพื่อสิทธิมนุษยชนของสห
ประชาชาติ องค์การว่าด้วยการขอ
อภัยโทษระหว่างชาติและองค์การนัก
ศึกษาระหว่างประเทศ เรือร้องให้
ปล่อยตัวผู้ถูกจับเสีย แล้วทางสมา
พันธ์เองจะจัดตั้งหน่วยงานเพื่อการ
นัดวย ซึ่งเรื่อนหลังจากที่เลือกกรรม
การชุดใหม่แล้ว และหลังจากการ
ปิดประชุมสมาพันธ์ก็จะเริ่มดำเนิน
การทันที

เมื่อผลการเลือกตั้งคณะกรรมการ
การออกมาที่ปรากฏว่านายห่องชิน
หว่าได้เป็นเลขาธิการสมาพันธ์ นาย
อับดุล มลิกเป็นประธาน และนาย
ชาน ชกเซ็นได้เป็นรองเลขาธิการ

นายห่องได้แถลงว่า เรื่องการ
เรียกร้องให้ปลดปล่อยนักโทษการเมือง
ในเมืองในเอเชีย ทางสมาพันธ์จะรับ
ดำเนินการเป็นการด่วน แล้วเพิ่มเติม
ประเด็นอื่นๆ นักศึกษาที่ตกเป็นนัก
โทษการเมืองมีมาก อย่างนายคุย
วิลเลียม นักศึกษาชาวมาเลเซียซึ่งไป
ศึกษาอยู่ในประเทศนิวซีแลนด์ พอ
กลับประเทศก็ถูกรัฐบาลจับ หว่า
ก่อกวนชักจูงให้นักศึกษามาเลเซียไม่
พอใจรัฐบาล และทุกสองปีครั้ง นาย
คุยจะถูกนำตัวออกมาเพื่อให้เซ็นสาร
ภาพว่าตนมีความผิดที่เคลื่อนไหว
ก่อกวนที่นิวซีแลนด์ แต่นายคุยก็ไม่
ยอมเซ็น

อีกรายหนึ่งที่ถูกยกเป็นตัวอย่าง
คือนางสาวก้อย แซงซาวสิงคโปร์
ซึ่งถูกไล่ออกจากการเป็นนักศึกษา
แล้วต่อมาก็ถูกจับกุมทางการเมือง
ตัวแทนชาวมาเลเซียผู้หนึ่งกล่าวว่

เสียงเรียกหาความยุติธรรม ที่สมาพันธ์นักศึกษาเอเชีย

การประชุมของนักศึกษาแห่ง
เอเชียยุติลงแล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน
ภายหลังจากการประชุมมาสิบ
วันเต็ม

การประชุมในช่วงหลังผู้แทน
จากปาเลสไตน์ ได้มาร่วมด้วย ซึ่ง
เพียงมาร่วมไม่กี่วันความเคลื่อนไหว
เรียกร้องให้ที่ประชุมขับอิสราเอล
ออกจากสมาชิกก็เกิดขึ้น โดยนาย
ดอน การ์สัน ตัวแทนนักศึกษาจาก
นิวซีแลนด์ประเทศระบบ “ไซออน
นิสต์” เข้าไปแทรกม้อทธิพลมากจน
สร้างความเกลียดชังทั่วไปเป็นผู้เสนอ
โดยระบุว่าอิสราเอลให้การสนับสนุน

นอกจากระบบที่ว่านจะมีอิทธิพล
เหนือประเทศหลายประเทศแล้ว ที่
สำคัญยังเป็นตัวการที่ทำให้ปาเลส
ไตน์ไร้ที่อยู่ คุกคามและปฏิเสธสิทธิ
จตุรัส ๑๒

มนุษยชนขั้นพื้นฐานของปาเลสไตน์
ปรากฏว่านิวซีแลนด์ จอร์แดน
ซุเรย์ ปากีสถาน ฮังกง ปาเลสไตน์
ไฮติ และมาเลเซียให้การสนับสนุน
ส่วนตัวแทนจากไทย นิกินี และอิน
เดียไม่ออกเสียง นอกนั้นไม่เห็นด้วย
ผลก็คืออิสราเอลต้องออกจากสมาชิก
ภาพของสมาพันธ์

อิรัก ซุเรย์ จอร์แดน เนปาล
ญี่ปุ่นสมัครเป็นสมาชิกด้วย แต่ที่ประ
ชุมรับเพียงสามประเทศที่ได้ปฏิบัติ
ตามกฎของสมาพันธ์ ส่วนเนปาลส่ง
แต่เพียงผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมประชุม
และญี่ปุ่นยังไม่ได้จัดตั้งองค์การนัก
ศึกษา ส่วนไทยนั้นได้เป็นสมาชิกตั้ง
แต่การประชุมในวาระแรกแล้ว

นายพี กฤษณา ขามิ เลขาธิการ
สมาพันธ์คนปัจจุบันกล่าวว่ขแรงก่อน



การปราบปรามประชาชนของรัฐบาล มาเลเซีย มีผลให้ผู้คนถูกจับกุมไม่ต่ำกว่าพันคน แล้วยังมีนักโทษของอินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินเดีย และเกาหลีใต้อีกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะปากีสถานมีส่วนร่วมสามพันคน

นายหวังได้กล่าวอีกว่า ทางสมาพันธ์ขอประณามการกระทำที่ต้องการปราบปรามนักศึกษาและประชาชนโดยรัฐบาลปฏิกิริยา

“ผมต้องการให้ประเทศต่างๆ ในเอเชียพึ่งตัวเองได้ จึงขอสนับสนุนการต่อสู้ของนักศึกษาและประชาชนที่รักชาติรักความเป็นธรรม โดย

เฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่ปราบปรามประชาชนอย่างรุนแรง เช่น สิงคโปร์ และมาเลเซีย ไซแต่เท่านั้น เรายังเน้นการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกันอีกด้วย อย่างญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศในโลกที่สอง ก็ถูกเรายกขึ้นมาประณาม เพราะว่าญี่ปุ่นทำอุตสาหกรรมมาก คำนึงแต่ผลประโยชน์ที่ชาติเขาจะได้รับฝ่ายเดียว ไม่ได้คำนึงว่าอุตสาหกรรมปัจจุบันมันเป็นสงคราม ที่แพร่พิษหลายอย่างระบาดไปในหมู่ประเทศที่ด้อยพัฒนาทั้งหลาย”

โครงการทางสมาพันธ์จะจัด

ขึ้นเพื่อการศึกษา และเพื่อทราบความเคลื่อนไหวของนักศึกษาและประชาชน องค์การนักศึกษาออสเตรเลียรับผิดชอบ แล้วได้สนับสนุนให้ประเทศสมาชิกวิเคราะห์ถึงสภาพการกดขี่ขูดรีดทางเศรษฐกิจของประเทศจักรวรรดินิยม มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษานานาชาติ เพื่อวิเคราะห์และศึกษาข่าวสารการติดต่อของประเทศสมาชิก จะจัดพิมพ์เอกสารของสมาพันธ์เป็นหนังสือรายสองเดือน โดยตัวนายหวังเองเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนการประชุมคราวหน้าจะมีที่ประเทศปากีสถาน

“ในที่ประชุมเราสรุปอีกว่า เราจะร่วมมือกับนักศึกษาประชาชนไทย ขับไล่อัศวรดินิยมอเมริกาเรียกร้องให้มีการถอนฐานทัพในไทย หลายอย่างที่เห็นว่าไทยจะเป็นตัวจักรสำคัญสำหรับสมาพันธ์ อย่างเช่นเราจะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเพื่อการแลกเปลี่ยนข่าวสาร เสนอความเคลื่อนไหว รวมข่าวเกี่ยวกับจักรวรรดินิยมและเผด็จการภายในประเทศ และรวมข่าวการเคลื่อนไหวของกรรมกร นักศึกษาและประชาชนทั้งอดีตและปัจจุบัน มีที่ทำการอยู่ที่ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย งานนี้จะประสานกับทางออสเตรเลีย ซึ่งเป็นอีกศูนย์กลาง แต่รองจากเมืองไทย”

นายหวังเผยต่อว่า “ในด้านบทบาทของสตรีไทยก็มีบทบาทมากขึ้น เพราะเราลงมติว่าจะให้ไทยเป็นศูนย์กลางการประสานงาน และรวบรวมข่าวสาร ความเคลื่อนไหวเสนอต่อสมาชิก งานที่เราจะทำกันหลังจากประชุมคราวนี้ก็กำหนดเอาไว้แล้ว ก็เราจะเริ่มการณรงค์เพื่อสิทธิสตรี ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อเราจะทำงานนี้ให้ได้ดี สิ่งที่เราจะขาดไม่ได้ อย่างเด็ดขาดก็คือ การต่อต้านจักรวรรดินิยม อันเป็นตัวการที่เข้ามา

ครอบงำความคิด ความก้าวหน้าของสตรี เป็นการกดขี่ทางเพศ เราจึงจะต่อต้านจักรวรรดินิยมก่อน แล้วจึงมาเริ่มสตรีสิทธิสตรีรอกทหนึ่ง การต่อต้านจะประสานกันไปทั่วเอเชีย เพราะประเทศสมาชิกต่างก็เห็นพ้องต้องกันว่าเป้าหมายของเราจะต้องรับภาระเรื่องร่วมกัน ในฐานะที่เราเป็นประเทศในโลกที่สามด้วยกัน

“ผมเชื่อว่า การต่อสู้ของประชาชนจะเป็นปัจจัยหลักของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อไปสู่สังคมที่ดีกว่า และเดี๋ยวนี้เรารวมกันทำงานอย่างเนบึกแผ่นแล้ว หลายประเทศที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์ให้การสนับสนุนเราทุกอย่าง จึงคาดหมายได้เลยว่างานของเรา อันเป็นงานร่วมกันกับประชาชน จะต้องรุดหน้าไป เรากำลังเตรียมการพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับจักรวรรดินิยม และอภิหว่าอำนาจ เพื่อเป็นการเปิดโปงความชั่วร้าย และที่ตามมาคือการเปิดโปงการปราบปรามและกดขี่ประชาชนของรัฐบาลเผด็จการ ให้แพร่หลายไปทั่วโลก เพื่อสร้างความสามัคคีประชาชนเอาพลัง ไปสู่เพื่อความถูกต้องต่อไป”

บนถนนของมวลชน การต่อสู้ของประชาชนเพื่อชีวิตใหม่ที่ดีกว่า การเรียกร้องเพื่อการอยู่ร่วมกันโดยสันติสุข การคัดค้านลทธิการครองความเป็นเจ้ากำลังทำทำว่าจะทวีความแหลมคมยิ่งขึ้น การรวมตัวกันของนักศึกษาเอเชียในสมานพันธ์จะเป็นอย่างไรก็ตาม ในสายตาของชนชนที่ปกครองประเทศ แต่ว่าในแนวทางที่เป็นจริงเราคงยอมรับกันว่า นักศึกษามืดมนงานอันเด็ดเดี่ยวที่จะสร้างสรรค์สังคม ผลักดันความก้าวหน้ามาสู่ชีวิตที่มอด แน่เหลือเกินว่าก้าวนี้ของสมานพันธ์คงจะมีใครหลายคนในหมู่ผู้ปกครองประเทศ

แบบเผด็จการทั้งหลายจะต้องไม่พอใจ ความพยายามปราบปรามเป็นผลตามอย่างเล็งไม่พ้น แต่การปราบก็ทำได้เพียงบางส่วนที่อยู่ในประเทศของตนเท่านั้น ซึ่งผลกระทบต่อการต่อสู้แบบสากลดั่งทศศึกษาเอเชียกำลังจัดตั้งกันอยู่นั้นคงน้อยเต็มที การรุกรานของรัฐบาลเผด็จการทำได้เพียงระยะเดียวเท่านั้น เวลาต่อมาเมื่อกำลังของมวลชนแผ่ขยายกว้างไกลยิ่งขึ้น โอกาสรอดของเผด็จการย่อมมีหวัง และเลขมาถึง

ศึกษานางที่พยักขมูมิ ฯ

อีสานในสายตากคนเมือง คือดินแดนที่แห้งแล้ง แต่ศตได้ไปสัมผัสอย่างจริงจัง เช่นนักศึกษาหนุ่มสาวที่ไปอาสาพัฒนาตามหมู่บ้านห่างไกลของภาคอีสาน โดยเฉพาะที่จังหวัดมหาสารคาม ก็จะได้พบแต่ความขมขื่นของท้องทุ่ง และน้ำใจที่เอื้ออารี แต่ในขณะเดียวกันก็อาจจะเผชิญกับกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่น ชงมทั้งกลุ่มอิทธิพลเอกชน และทัพสมมผลสานกลับข้าราชการในท้องถิ่น

ระยะหลัง ๆ นี้มักจะปรากฏข่าวการขัดแย้งระหว่างกลุ่มนักศึกษากับข้าราชการ และกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่นหนาหนาขึ้น ยิ่งโดยเฉพาะในยุคสมัยที่เริ่มมีคนหนุ่มสาวออกไปทำงานราชการในชนบทมากขึ้นแล้ว ความขัดแย้งก็เริ่มปรากฏออกมาในรูปแบบข้าราชการเก่ากับข้าราชการใหม่ตามมาด้วย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าถ้าความขัดแย้งดังกล่าวไปปรากฏในท้องถิ่นใด ประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้นนั้นก็ดูจะมีความตุนตัวทางการเมืองสูงตามไปด้วย อาจจะเป็นเพราะได้มีโอกาสเผชิญกับการขัดแย้งในผลประโยชน์โดยตรงมากกว่า

ระบบการครองความเป็นเจ้าจักรวรรดินิยมด้วย

และเมื่อเวลานมาถึง เราจะได้เห็นว่า แนวทางประชาชนเท่านั้นที่จะชนะหนืดอยู่ได้ และยาวนานจนกระทั่งได้รับชัยชนะในบ้นปลาย ซึ่งไม่ว่าใครจะพยายามทำลายอย่างไรก็ตาม อย่างหวังเลยว่าพลังการสร้างสรรค์สังคมใหม่จะสิ้นไป เพราะนี่คือความเป็นจริงที่ไม่มีใครจะปฏิเสธได้ ไม่มีเลยจริงๆ □

การประสานผลประโยชน์ที่มอยู่ช้วนตาบ ก็เป็นได้

ความขัดแย้งในลักษณะดังกล่าวนี้ นอกจากเคยปรากฏชัดแจ้งที่อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ หรือที่อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษแล้วยังมกรณีตัวอย่างเกิดขึ้นที่อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ชัดแจ้งอีกท้องที่หนึ่งด้วย

ความขัดแย้งนั้นเริ่มจากทัศนคติของข้าราชการระดับหัวหน้าส่วนจังหวัด ที่มองเห็นการต้อนรับขับสู้ของชาวบ้านที่มตอนักศึกษาว่า “นักศึกษาที่เข้ามาชนบท ที่ชาวบ้านเขาต้อนรับขับสู โอบอ้อมอารี ก็คิดว่าเขาชนชอบ หรือไม่ว่าเขาทำตามประเพณีชาวบ้าน” นายชำนาญพจนา ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม กล่าวกับผลต่อชาวคริสต์ด้วยทำทางที่แสดงว่าตนนั้นรู้จักอีสานและชาวบ้านเป็นอย่างดี

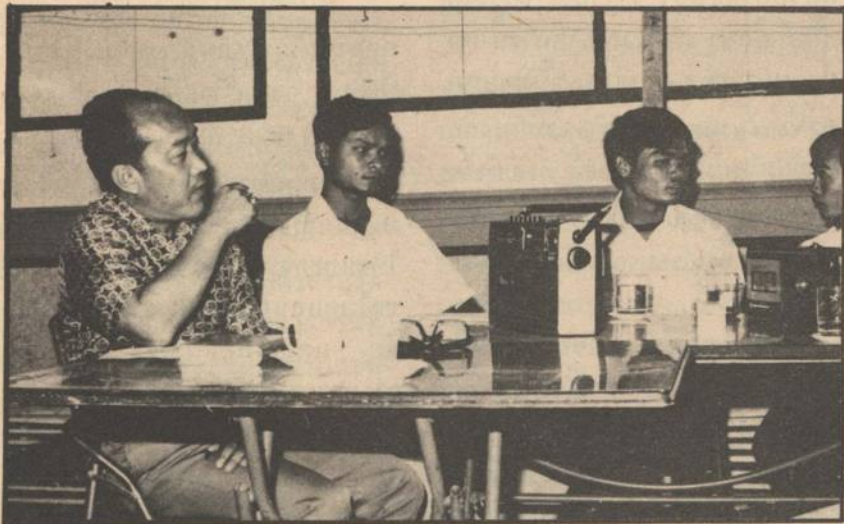
ในขณะที่ผู้นำชาวบ้านที่ชอนายสมบุรณ์ สุพรรณ กลับกล่าวว่า “ผู้ว่า ฯ กล่าวหาชาวบ้านว่าเป็นคอมมิวนิสต์ แถมยังไปกล่าวโจมตีคนที่ชาวบ้านรัก ชาวบ้านอย่างผมยังไม่รู้เลย



นายชำนาญ พงนา ผู้ว่าฯมหาสารคาม



นายแพทย์วิชช ไขควัดนั้น



นายชำนาญ พงนา ตอบข้อซักถามนักศึกษาแพทย์

หม้อข้าวหม้อแกงต้องขนตามกันไป



ว่าคอมมิวนิสต์นั้นเป็นอย่างไร ผม
นนตอนรับทุกคนที่เข้าไปหมู่บ้านเรา
ไม่ใช่ทำไปเพราะเราเคยทำ เราทำ
กับคนที่ไปช่วยเรา ทำกับทุกคนด้วย
ความจริงใจและซนซมเขา พวกข้า
ราชการ พวกผู้ว่าฯ เองครั้นที่ไป
พูดโจมตีนักศึกษา และเราไม่ยินดี
ต้อนรับด้วย”

ความขัดแย้งใหม่ที่ได้ฟังทั้งจาก
ปากคำของคนระดับเจ้าเมือง กับ
ปากคำของคนระดับชาวบ้านเอง ทำ
ให้จตุรัสสนใจที่จะเข้าไปหมู่บ้าน
และไปพบกับนายแพทย์วิชช ไขคว
ัดนั้น ที่เจ้าเมืองคนนั้นกล่าวว่า “ผม
ถือว่าหมอวิชชเป็นศัตรูของผม เท่า
ที่ผมให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์นั้น
เขาไม่ลงอย่างที่ผมพูด”

ผู้สื่อข่าวจตุรัสจึงเดินทางไปยัง
จังหวัดมหาสารคาม เมื่อวันที่ ๒๐
พฤศจิกายน เพื่อขอพบนายชำนาญ
พงนา ผู้ว่าราชการจังหวัดที่คงมาก
เมื่อครั้งสมัยที่ท่านผู้เป็นสมาชิก
สภาธิบดีบัญญัติ นำอภิปรายเรื่อง
ทรัพย์สินสมบัติของสามกษัตริย์ โดย
เฉพาะอภิปรายคัดค้านกฎหมายยึด
ทรัพย์สินบุคคลทั้งสาม ซึ่งตัวผู้ว่าฯเอง
ได้แถลงเรื่องในนาม “จังหวัด” ว่า
ตนเอง “ได้คัดค้านด้วยเหตุผลและ
ข้อกฎหมาย ตลอดจนหลักแห่งความ
เป็นธรรม มิได้ช่วยสนับสนุนผู้กระ
ทำความผิดแต่อย่างใด แต่ไม่ต้อง
การให้ใช้อำนาจเผด็จการ และกฎ
หมายฉบับนั้นก็ได้ประกาศใช้บังคับ
เพราะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญการปก
ครองขณะนั้น”

ขณะที่ผู้สื่อข่าวจตุรัสเดินทางเข้าไป
ในจานอนัมโฮฟาร์ ซึ่งตั้งอยู่บน
เนินที่ดอนอันกว้างขวางนั้น ก็มีรองผู้
กำกับตำรวจเดินออกมาดักหน้าเรา
และถามว่ามาจากไหน ขอให้รอก่อน
จะไปเรียนท่านผู้ว่าฯ เราคอยอยู่ที่
พัก รองผู้กำกับก็วิ่งออกมาบอก ว่า

ท่านเชิญให้เข้าไปได้

ขณะที่เราเดินเข้าไป ได้พบผู้หญิงท่าทางเหมือนคุณนาย ใส่ชุดยาวลากดินลายห่อหว่าสัสต รูปร่างอ้วนท้วนสมบูรณ์ เบียดมกวางขวางต้อนรับเราก่อน เมื่อเราเดินผ่านไป ก็พบผู้ว่า ๆ กำลังนั่งคุยอยู่กับกลุ่มนักศึกษาแพทย์จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พร้อมกันนั้นรองผู้กำกับก็ได้แนะนำคณะเราต่อผู้ว่า ๆ

“อ้อ... จตุรัสหรือ สมยศอ่านเชิญนั่งครับ”

วันนั้นเป็นวันพฤหัสบดี เวลาที่เราเข้าไปพบผู้ว่า ๆ ที่จวน ก็เป็นเวลาประมาณบ่ายสองโมง ผู้ว่า ๆ จำนวนสามสี่คนใหม่ไทย ลายชมพูหน้าตาลดรับขับขานกับของคุณนายดี บนโต๊ะมีบุหร่ง และบุหรูลาววางรับแขกอยู่

ผู้ว่า ๆ จำนวนได้ท้าวความถึงจตุรัส เพื่อนยืนยันว่าได้อ่านจริง ด้วยการยกบทความเรื่อง ‘คนหนุ่มสาวจะต้อนรับใครกลับจากชนบท’ โดยเฉพาะเรื่องของครูประทีป สพมานะว่า

“ครูประทีป มีรัฐธรรมนูญชาวบ้าน เขาให้ใส่รัง กิ่งงูไปสอนชาวบ้าน ข้าราชการทำอย่างไม่ได้ในเวลาราชการ”

เมื่อผู้สื่อข่าวจตุรัสถามถึงสาเหตุความขัดแย้งของนายชำนาญกับนายแพทย์วิรัช ที่ผู้ว่า ๆ ถึงกับประกาศว่าเป็นการฉ้อฉล นายชำนาญกล่าวว่า “ผมรู้เรื่องความขัดแย้งจากหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ก็ไม่ลงอย่างที่ผมพูด ผมไม่ได้กล่าวหาว่าหมอวิรัชเป็นคอมมิวนิสต์ หมอวิรัชอยู่ในปกครองผม ผมก็ต้องสืบสวนว่าทำอะไรบ้าง ผมเป็นประธานบ่อนักและปราบปรามคอมมิวนิสต์ส่วนจังหวัดผมมีหลักฐาน”

ในขณะที่ทางด่านนายแพทย์วิรัช จตุรัส ๑๖



เองกลับกล่าวว่า “ผมถูกเพิ่งถึงมานาน ผู้ว่า ๆ ชอบกล่าวหาผมเสมอว่าผมชอบไปสัมภาษณ์ ใช้เวลาราชการไปกับนักศึกษา เรื่องเวลาราชการนี้ ผมมีจดหมายขออนุญาตตามขั้นตอนทุกคราว และส่วนใหญ่เขามองหนังสือเชิญผมมาแทบทุกรายการ ผมยังจะเบิกค่าเบยเลี้ยงด้วยซ้ำ แต่เผอิญเป็นตอนคาบจบบประมาณ ก็เลยเบิกไม่ได้”

นายแพทย์วิรัช โขควัดนั้นเป็นคนหนุ่ม อายุยังไม่ถึงสามสิบปี ด้วยซ้ำไป จบจากศิริราช แล้วฝึกงานที่แรกที่โรงพยาบาลนครราชสีมา ออกมาทำคลินิกเอกชนที่โคราชอยู่ประมาณสองปีจึงตัดสินใจไม่ไปเมืองอเมริกา แต่สมัครไปทำงานที่อำเภอพิชัยภูมิพิสัยแทน

หมอวิรัชเป็นคนที่ไม่เข้ากับชาวบ้านง่ายและเบงกันเอง พูดจาฉะฉานมาตั้งแต่ครั้งเรียนแพทย์ที่ศิริราชแล้วงานที่เขาเริ่มจับเมื่อมาถึงท้องถิ่นก็คือ การปรับปรุงศูนย์อนามัยให้รับใช้บริการชาวบ้านร้านถิ่นให้มากที่สุด ทั้งที่มอุปสรรคจากคนในระบบเก่าอยู่มาก เขาก็สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นไปได้ในที่สุด จนเกือบจะเรียกได้ว่าศูนย์อนามัยแห่งนี้เป็นหน่วยราชการ

การที่ได้ชื่อว่ารับใช้ประชาชนมากที่สุดหน่วยหนึ่งของเมืองไทย

วันที่ผู้สื่อข่าวจตุรัสไปถึง เราคิดว่าจะได้พบกับสภาพของคนที่มีปัญหา ที่โดนโจมตีไม่แต่ระดับผู้ว่าราชการจังหวัด ระดับสูงยังช่วยรุมตบหลังจากที่ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้หนึ่งได้หนังสือลับเฉพาะไปยังกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงสาธารณสุข เพื่อขอให้ดูแลและสอบสวนตัวอย่างใกล้ชิด แต่กลับพบกับความมั่นใจและการเตรียมตัวพร้อมที่จะเผชิญเหตุการณ์อย่างมั่นอกมั่นใจ มีทั้งเอกสารบันทึกการทำงาน และพยานตัวบุคคลที่เป็นชาวบ้านร้านถิ่นซึ่งพร้อมจะเป่าปากเสียงให้นายแพทย์หนุ่มผู้หนึ่งกล่าวถึงเผชิญเหตุการณ์ที่รุมอยู่รอบด้าน แม้แต่นายสรวง เกษมเนตร ผู้เป็นปลัดโทของอำเภอ ที่ได้ร่วมออกไปปลิวโจมตีอย่างเป็นทางการ ไปยังที่นั่นผู้ใหญ่บ้านและครูโรงเรียน ก็ยังยอมรับในใบปลิวที่ตนแจกจ่ายไปว่า

“จริงอยู่ นายวิรัช ๆ เป็นนายแพทย์มแต่พระคุณในการทำงาน”

แต่ที่ปลัดโทผู้หนึ่งไม่สามารถยอมรับได้ก็คือ การที่หมอหนุ่มให้บริการต่อความสะอาดก่อนนิสิตนักศึกษาที่ออกไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งเขาเห็น

ว่า “บุคคลผู้ต่างหากที่นำความยุ่งยากวุ่นวายและปัญหาต่างๆ มาสู่ประชาชนอำเภอพยุหะคีรีมีพิสัย ตลอดมานับแต่เข้ามาอยู่ในท้องที่ เช่นการนำนิสิตนักศึกษาออกไปตามหมู่บ้านต่างๆ ด้วยวัตถุประสงค์มาแล้ว และไม่เคยรายงานให้จังหวัดทราบเหมือนกับชุมชนหรือค่ายอาสาพัฒนาอื่น ๆ ตามแบบธรรมเนียมของการปฏิบัติราชการ”

นายแพทย์วิชยได้เริ่มขัดแย้งกับนายทุนท้องถิ่นอย่างชัดเจนเมื่อเกิดกรณีการสร้างคิวรถของอำเภอ ซึ่งคณะกรรมการสุขภาพได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้สร้างคิวรถประจำอำเภอโดยอาศัยความเห็นอย่างสำคัญในที่ประชุมของหมอวิชย ทั้งกรรมการสุขภาพคนหนึ่งได้เป็นผู้ลงทุนสร้างคิวรถและตลาดสดในที่ดินของตัวเองก่อนหน้าแล้ว (โดยการหนุนหลังของอดีตสส. และข้าราชการในจังหวัดบางคน) แต่ไม่กล้าคัดค้านในที่ประชุมครั้งนั้น กลับออกไปหาแนวร่วมกับผู้มีอิทธิพลอื่นๆ และข้าราชการที่ตัวจังหวัด โดยพยายามผลักดันปัญหาเรื่องสถานที่ก่อสร้างคิวรถของตัวให้กรมการขนส่งทางบกกลับไปดำเนินการ

“โดยเชื่อว่า อนุกรรมการควบคุมการขนส่งของจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าฯ เป็นประธาน และมีกรรมการอีก ๔ คน คืออธิการจังหวัดผู้กำกับ นายกเทศมนตรี และขนส่งจังหวัดนั้น ตนสามารถจะวิ่งเต้นติดต่อได้ ขณะเดียวกัน ก็มีกรรพแห่ราษฎรซึ่งอาศัยอยู่ในที่สาธารณะประโยชน์แปลงนั้น ราว ๓๐ ครัวเรือนให้ดอดงอยู่ในถนนต่อไป ทั้งที่โดยินยอมต่อทางอำเภอว่าจะออกไป” นายแพทย์วิชยกล่าวสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นให้ผู้สื่อข่าวจตุรัสฟัง และเสริมว่าสมัยนั้นเป็นสมัยของผู้ว่าฯ สุจินต์ กิติยารักษ์ ก่อนหน้าผู้ว่าฯ ชำนาญ



แต่กรณีที่เกิดขึ้นขัดแย้งกับผู้นำคนปัจจุบันนั้น นายแพทย์วิชยได้กล่าวว่า

“เมื่อผู้ว่าฯ คนหนึ่งมา ผมได้รู้จักชาวบ้านว่า ท่านเป็นคนหมิ่นทำงานดีแข็งขัน จนกระทั่งมีเรื่องสร้างคิวรถ ซึ่งเรອງมาแต่สมัยผู้ว่าฯ คนเดิม พอมีผู้ว่าฯ คนใหม่มา ชาวบ้านทำบายศรีสู่ขวัญรับ ผู้ว่าฯ ก็ประกาศให้ประชาชนทราบเรื่องคิวรถว่าจะทำให้เป็นของสุขภาพ ผมก็ยินดีด้วย แต่พอผมมีโอกาสเข้ากรุงเทพฯ แล้วไปพบกับเพื่อนคนหนึ่งเขาให้เอกสารลับผมดู พอผมอ่านผม

ก็รู้ทันทีว่าถูกเพ่งเล็ง และผมทราบมาจากทางจังหวัดอีกว่า ผู้ว่าฯ ได้สั่งให้สอบสวนผม ให้ขอทะเบียนประวัติราชการผม ให้ทางสันติบาลสอบสวนผม สอบสวนผมมากมาย”

หลังจากนั้นก็มีเอกสาร ใบปลิวทั้งที่เป็นของส่วนจังหวัด ส่วนอำเภอ และใบปลิวเดือนออกมากมายออกมาโจมตีนายแพทย์ผุมน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการขัดแย้งระหว่างประชาชนกับส่วนราชการ นักศึกษากับอาจารย์ (อย่างกรณี มศว. มหาสารคาม) หรือแม้แต่นักศึกษาที่เข้ามาช่วยพัฒนาชนบทก็มักจะมีกรรพแห่มาดั่งนายแพทย์





วิชัยเข้าไปเกี่ยวข้องกับได้ จนตัวหมอวิชัยเองจำต้องออกแถลงการณ์แก้ต่างลงนามจริงหลายครั้งหลายหน ในขณะที่ 'คูกรม' คือตัวผู้ว่าฯ ชำนาญ มักจะออกแถลงการณ์ในนามของ 'จังหวัด' อยู่เสมอ แทนที่จะออกในนามของตัวเอง

“ผู้ว่าฯ คนไหนพยายามจะตั้งปัญหาความขัดแย้ง และอคติของตัวที่หมอต่อมอวิชัย โยนให้เป็นเรื่องการขัดแย้งเฉพาะตัวของหมอวิชัยกับทางราชการ เพื่อจะได้ให้คนเห็นว่า หมอวิชัยขัดขวางการทำงานของรัฐบาล ทั้งที่โดยความเป็นจริงแล้ว หมอคนไหนพยายามจะทำทุกอย่างที่เป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่นและประชาชน เรื่องของเรื่องเลยกลายเป็นว่า ฝ่ายหนึ่งต่อสู้เพื่อปากท้องประชาชน แต่อีกฝ่ายพยายามขัดขวาง” ข้าราชการชนชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งทั่วจังหวัดสรุปให้ผู้สื่อข่าว จตุรัสพงษ์ เมื่อเราไปขอความคิดเห็นในกรณีการขัดแย้งครั้งนี้

ชาวบ้านที่เดินทางมาร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ประมาณ ๑๕๐ คน เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายนเดือนที่แล้ว ก็ได้สัมภาษณ์แก่จตุรัสพงษ์ว่า

“ผู้ว่าฯ คิดว่าหมอวิชัยอยู่เบื้องหลังเรื่องคิวรถ แต่ที่จริงหมอไม่รู้จักไปสร้างสถานการณ์ที่บ้านหนองบัวแก้ว ตำรวจก็สนใจด้วย เรื่องนี้เป็นแผนของผู้ว่าฯ ที่จะปราบปรามประชาชน การต่อต้านครั้งนี้ เราคิดว่าจะได้ผลมาก แต่ทำไมสำเร็จวันนั้น เราจะต่อสู้ต่อไป พวกเราชาวบ้านรวมกันหนาแน่นมาก”

ส่วนนายสมบูรณ์ สุพรรณ ผู้นำชาวบ้านอีกคนหนึ่งเดินทางมารวมชุมนุมที่กรุงเทพฯ ในครั้งนั้นด้วย ก็กล่าวว่า “การที่ผู้ว่าฯ กล่าวหาชาวบ้านว่าเป็นคอมฯ นั้น ชาวบ้านเกลียดแค้นมาก เพราะไม่เป็นความจริง ชาว

บ้านเองก็ไม่รู้ว่าคอมฯ เป็นอย่างไร และตอนที่ผู้ว่าฯ ไปกล่าวโจมตีหมอวิชัยและนักศึกษาว่าเป็นคอมฯ ทั้งที่ชาวบ้านรักกัน แต่ในขณะเดียวกันก็ชมพวกกระทรวงที่แต่งที่ไปสร้างโรงเรียนที่บ้านเวียงดง ชงมด้วยกัน ๕๐ คน เท่าที่รู้ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนก่อสร้างดีดี แต่เรื่องนั้นไม่ขอยืนยันพวกกระทรวงที่แต่งนั้นได้ไปข่มขืนลูกสาวชาวบ้านที่บ้านเวียงดงด้วย ชงชาวบ้านได้เรียกค่าเสียหาย ๕,๐๐๐ บาท แต่พวกกระทรวงที่แต่งให้เพียง ๕๐๐ บาท และกินเหล้าเมาขา ขนรถโดยสารก็ไม่ยอมจ่ายเงิน ขณะนั้นได้กลับไปแล้ว และยอมเสียค่ารถ แต่โรงเรียนก็ยังสร้างไม่เสร็จ”

เรื่องนผู้ว่าฯ ชำนาญ พงษา ได้แก้ต่างผ่านในนาม 'จังหวัด' ว่า “ไม่เคยกล่าวว่าเป็นนายแพทย์วิชัยฯ เป็นคอมมิวนิสต์ เป็นเรื่องที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวไปเอง โดยมิได้กลั่นกรองเป็นเพียงกล่าวกับประชาชนในวันไปทำบุญทอดกฐินที่อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยว่า การที่บุคคลใดจะกล่าวอ้างหรือศึกษาลัทธิอะไรก็ตาม เป็นสิทธิเสรีภาพทุกคนจะกระทำได้ ขออย่าได้พูดแต่ผลลของลัทธินั้นๆ แต่เพียงอย่างเดียว ควรพูดถึงผลเสียของลัทธินั้นด้วย”

ปัญหาของความขัดแย้งของข้าราชการแบบนยังคงมีอยู่ต่อไป และนับวันจะเริ่มมีมากขึ้น โดยเฉพาะในท้องถิ่นชนบท ที่เริ่มมีคนหนุ่มสาวอาสาออกไปทำงานกันมากขึ้น

รัฐบาลต้องเป็นผู้พยายามแก้ไข ปัญหาเหล่านี้ มิฉะนั้นแล้วความขัดแย้งก็จะสมจบกลายเป็นปัญหาในระดับประเทศ ไม่ใช่เพียงเล็งเฉพาะไปที่ข้าราชการหนุ่มสาวที่เข้าไปทำงานชนบทเท่านั้น บางที่ปัญหาอาจจะเกิดจากข้าราชการเก่าๆ ในท้องถิ่นด้วยก็เป็นได้



การรุกเงยบของฝ่ายขวา



ขณะที่เรื่องไทย-ลาว กำลังคุกรุ่นอยู่นั้น ก็มีกระแสข่าวว่า มรว. คึกฤทธิ์เรียกประชุมแม่ทัพทั้งสามเหล่าทัพ พร้อมทั้งนายทหาร-ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ อ้างว่าเพื่อพิจารณาหาทางแก้ปัญหาไทย-ลาว แต่ปรากฏว่าในวันถัดมา ความตึงเครียดที่ชายแดนไทย-ลาว ไม่มีอะไรดีขึ้น กลับขยายตัวลุกลามไปใหญ่โตถึงกับบุกทำลายบ้านช่องของชาวญวน ทั่วๆ ที่ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับ แต่ชาวญวนก็ต้องรับเคราะห์กรรมทุกครั้งไป เมื่อมีเหตุการณ์ชายแดน

ส่วนหนังสือพิมพ์ก็ยังคงกระพือโหมตีข่าวให้มันเกินความจริงออกไปอีก ขณะเดียวกันก็มีกระแสข่าวเล็ดลอดออกมาว่า การประชุมนายทหารข้างต้นแท้ๆจริงเป็นการเตรียมหาทาง 'จัดการ' กับไทยการ์ด และมุ่งจะเอาพล.ต.อ.ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ออกจากกรมทหาร ปตอ. ด้วยเหตุว่าไทยการ์ดโค่นล้มชุมนุมสร้างควมร่าคาญให้แก่รัฐบาลนานเกินไปแล้ว อีกทั้งยังมีที่ท่าว่าจะเปิดโปงความลับลมคมใน ระหว่างวงการทหารไทยกับวงการทหารสหรัฐฯ เสียด้วย ส่วนกรณี พล.ต.อ.ประเสริฐ รุจิรวงศ์ นั้นเป็นเพราะยังสะสมอำนาจในฐานะ

'เจ้าพ่อ' แห่ง ปตอ. และมีส่วนเกี่ยวข้องกับฝ่ายซ้ายมากอยู่อีกด้วย

แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า การจับกุมไทยการ์ดนั้นได้ใช้กำลังตำรวจจำนวนมาก มุ่งอาวุธหนักเบาครบครัน บุกเข้าจับกุมในตอนเช้ามืด แล้วนำรถมาขนไปไว้ที่โรงเรียนพลตำรวจจังหวัดชลบุรี ๑ วัน ให้หนังสือพิมพ์ประโคมข่าว แล้วก็ปล่อยกลับทั้งหมดโดยไม่มีกรฟ้องร้องดำเนินคดี แต่อย่างไรก็ตามข้อกล่าวหา ทั่วๆที่รัฐบาลตั้งข้อกล่าวหาแล้วแล้วแต่ร้ายแรงและไม่เป็นความจริงทั้งสิ้น เช่นข้อกล่าวหาว่าก่อกวนขยงกรรมกรให้ทำการนัดหยุดงานและทำลายทรัพย์สินนายจ้างและข้อหากบฏ

ก่อนการกวาดล้างไทยการ์ด กรมประมวลข่าวกลางก็ปล่อยข่าวออกมาว่า นายเทอดภูมิ ใจดี และนายประสิทธิ์ ไชโย สองผู้นำกรรมกรคนสำคัญซึ่งเงยบหาย ไปจากวงการเสียระยะหนึ่งนั้น จะกลับมาจากซานฮอยในวันที่ ๑๐ ธันวาคมนี้ นอกจากนั้นยังเสริมอีกว่าขบวนการฝ่ายซ้ายจะถือเอาวันที่ ๑๐ ธันวาคม เป็นวัน 'ดี.เดย์' เสียด้วย ทำให้ทางฝ่ายตำรวจต้องประชุมกันเครียดเพื่อเตรียมตัวต้อนรับ

ทางฝ่ายกรรมกรในเขตจังหวัดสมุทรสาคร-นครปฐมเองก็เตรียมจัดงานชุมนุมประจำปี ซึ่งเป็นการประชุมใหญ่ของสหภาพแรงงานอุตสาหกรรมผ้าสมุทรสาครในวันที่ ๕ ธันวาคม ซึ่งจัดขึ้นทุกๆปี พร้อมกันนั้นกลุ่มลูกเสือชาวบ้านนั้นก็จัดการชุมนุมขึ้นพร้อมกัน โดยชิงขอสถานที่ชุมนุมซ้อนกัน คือที่บริเวณโรงเรียนวัดอ้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน สมุทรสาคร ซึ่งทางกรรมกรแถลงว่า ทางฝ่ายลูกเสือชาวบ้านต้องการถล่มและขัดขวางการประชุมของกรรมกร

ก่อนหน้านั้น พล.ต. ประมาอดิเรกสาร ได้มีหนังสือถึงนายบุญเที่ยงทองสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ให้ดำเนินการปราบปรามกรรมกรที่ก่อการนัดหยุดงาน โดยอ้างว่ากรรมกรก่อความวุ่นวายทำความเสียหายให้แก่เศรษฐกิจของประเทศ

ขณะที่บางกระแสข่าววิเคราะห์ว่า เหตุการณ์ไทย-ลาวเป็นการสร้างสถานการณ์ และเป็นผลประโยชน์โดยตรงของสหรัฐอเมริกา เพื่อหาเหตุที่จะให้การดำรงอยู่ของอเมริกาในไทยเป็นสงทจาเป็นและชอบธรรม และผลพลอยได้ที่สำคัญอีกด้านหนึ่งก็คือแก่กลุ่มการเมืองฝ่ายขวาในประเราเอง ซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงไปทางขวาเพื่อรักษาผลประโยชน์และสถานภาพเดิมของกลุ่มการเมืองฝ่ายขวา

สิ่งเหล่านี้เอง คือความตึงเครียดและความหวาดกลัวของประชาชน คือสิ่งที่ประชาชนไม่ปรารถนาและรู้สึกไม่มั่นคงในอนาคตของเมืองไทยตลอดมา

บ้านเขาในรอบสัปดาห์

พรรคอินทราแพ้เลือกตั้ง



พรรคแนวร่วมประชาชนชนะพรรคกองเกรสของนายกรัฐมนตรีอินทราในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในรัฐคุชราท เมื่อเดือน พ.ย. โดยได้ที่นั่ง ๔๒ จากจำนวนที่นั่งทั้งหมด ๖๕ ที่

ตามหมายกำหนดการเดิม อินเดียจะเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนกลาง และสมัชชาแห่งรัฐบางรัฐในเดือน มี.ค. สกหน้า

แต่ผู้สังเกตการณ์คาดว่า นางอินทรา คานธี คงจะขอให้รัฐสภายัดเวลาเลือกตั้งออกไป โดยอ้างประกาศภาวะฉุกเฉิน และรัฐบาลยังไม่พร้อม

พม่าประหารกบฏ

รัฐบาลร่างกุ้งได้ประหารผู้ต้องหาค ๑ คน เมื่อวันที่ ๒๕ พ.ย. หลังจากศาลอาญาตัดสินว่ามีความผิดจริงฐานวางระเบิดที่พักคนโดยสารบริเวณป้ายรถประจำทางในร่างกุ้งเมื่อเดือนมีนาคมเป็นเหตุให้คนตาย ๒ คน

นักโทษประหารผู้ก่อการกบฏที่ทิน อายุ ๓๐ ปี นับว่าเป็นคนแรกที่ถูกประหารชีวิต นับตั้งแต่ปี ๒๔๕๕ เป็นต้นมา

จีนแดงส่งดาวเทียม

จีนส่งดาวเทียมขึ้นไปโคจรรอบโลกเป็นผลสำเร็จเมื่อวันที่ ๒๖ พ.ย. ดาวเทียมดวงนี้หมุนรอบโลกเป็นเวลา ๕๑ นาที

กรรมกรญี่ปุ่นประท้วงกฎหมาย



สหภาพกรรมกรญี่ปุ่นเริ่มหยุดงานครั้งใหญ่ติดต่อกันเวลา ๑๐ วันเพื่อประท้วงกฎหมายห้ามสตรีค์ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พ.ย.

น้ำมันใต้หวัน



มีการเปิดเผยเมื่อวันที่ ๒๕ พ.ย. ว่าจะได้พบน้ำมันนอกฝั่งทางตอนกลางของเกาะใต้หวัน นับเป็นครั้งแรกที่มีการเปิดเผยว่าน้ำมันในน่านน้ำของใต้หวัน หลังจากที่เคยคาดคะเนกันว่าจะมีตั้งแต่ปี ๒๕๑๖

จีนขยายอุตสาหกรรมเหล็ก

จีนกำลังขยายอุตสาหกรรมเหล็กอย่างขนานใหญ่ เพื่อผลิตวัตถุดิบสำหรับสร้างรถแทรกเตอร์และเครื่องจักรเพื่อเกษตรกรรมอื่น ๆ

เลือกตั้งในออสเตรเลีย

ประชาชนชาวออสเตรเลียจะเลือกพรรคการเมืองไหน ในระหว่างพรรคลิบเบอรัลคันทรี ซึ่งมีนายมัลคอล์ม เฟรเซอร์เป็นผู้นำ และพรรคแรงงานซึ่งมีนายกฟ วิทแลมเป็นผู้นำ ในวันที่ ๑๓ ธ.ค. นี้

เซอร์จอห์น เฮอร์ ผู้แทนสมเด็จพระนางเจ้าเอลิซาเบธ ส่งปลัดนายวิทแลมจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อ ๑๑ พ.ย. จึงทำให้ต้องเลือกตั้งใหม่

สองเวียดนามจะเลือกตั้ง

แถลงการณ์ของคณะผู้แทนเวียดนามเหนือและใต้ ที่ได้ประชุมทางการเมืองเมื่อ ๑๕-๒๑ พ.ย. ระบุว่า 'การเลือกตั้งทั่วไปจะจัดขึ้นในครั้งแรกของปี ๒๕๑๕ โดยปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดตามหลักการประชาธิปไตย'

จำนวนสมาชิกของสมัชชาแห่งชาติจะแบ่งสรรกันตามจำนวนประชากร และประชากรราว ๑๐๐ คน จะเลือกสมาชิกได้ ๑ คน

เสนอให้จำกัดซูปเปอร์โซนิค

ศาสตราจารย์ทาคาโอะ โทมัทสึ เสนอให้จำกัดจำนวนเครื่องบินซ่ง

แบบซูเปอร์ โชนิกทั่วโลกให้เหลือ
เพียงต่ำกว่า ๓๐ เครื่อง ทั้งนี้เพื่อ
สงวนชนไอโชนที่อยู่เหนือโลกไว้

จากการทดลองค้นพบว่าเครื่อง
บินซูเปอร์ โชนิกปล่อยสารไนโตร
เจนมอนอกไซด์ออกมา และสารนี้ทำ
ให้เยื่อไอโชนที่อยู่เหนือโลก ถูกทำ
ลายกรทเขื่อนถูกทำลายเป็นผลให้
รังสีคอสมิกจะลึกลงเข้ามาในบรรยากาศ
ของโลกได้

ปี. ๕๒ โคนประท้วง

เครื่องบิน ปี. ๕๒ ของสหรัฐฯ
ถูกชาวโอกินาวาประท้วง เพราะอ้าง
ว่าหลบใต้ฝนเข้าไปจอดที่เกาะนเป็นเวลา ๖ วัน

เครื่องบินปี. ๕๒ ของสหรัฐฯ
เข้าไปจอดในฐานบินฮาเดนอะของ
สหรัฐฯ ในญี่ปุ่นถึงสองครั้งในเดือน
พ.ย. และนับว่าเป็นครั้งแรกในรอบ
สามปี

เจ้าหน้าที่สหรัฐฯ แถลงว่า ปี. ๕๒
จะต้องลงจอดในญี่ปุ่นอีกต่อไปในอนาคต
เพราะทั้งไทยและฟิลิปปินส์ลงไม่ได้
ด้วยเหตุผลทางการเมือง

กิสซิงเจอร์จะพบผู้นำรัสเซีย



กิสซิงเจอร์กล่าว เมื่อวันที่ ๒๕
พ.ย. ว่าเขาอาจจะพบกับผู้นำโซเวียต
ก่อนสนับนินเพื่อขอจัดอุปสรรคในการ
ประชุมลดกำลังรบ

บาดหลวง-กรรมกรประท้วง

กลุ่มบาดหลวงและกรรมกรใน
มินนิลาพร้อมกันประท้วงกฎอัยการศึก
ของประธานาธิบดีมาร์กอส ท้าหม
คนงานสไตรค์ และห้ามคนนอกเข้า
ร่วมในกิจกรรมของสหพันธกรรมกร
เรียกร้องให้ยกเลิกกฎอัยการ

มาร์กอสประกาศใช้กฎอัยการ
ศึก ฉบับใหม่เมื่อ ๓๐ พ.ย. หลังจากทัก
งานโรงต้มกลั่นสุราประมาณ ๗๐๐ คน
ก่อสไตรค์

รัฐบาลพลัดถิ่นเขมร

ผู้สนับสนุนอดีตประธานาธิบดี
ลอนนอล ได้ประกาศตั้งรัฐบาลพลัด
ถิ่นขึ้นในปารีสเมื่อวันที่ ๒๖ พ.ย. และ
อ้างว่ามีผู้สนับสนุน ๓๓๕,๐๐๐ คนที่
ติดอาวุธของอเมริกา

พันเอกเซาต์นาคเป็นผู้ประกาศ
พันเอกผู้เป็นคนของชนชั้นกษัตริย์
เคยเป็นรัฐบาลหุ่นของญี่ปุ่นสมัยสงคราม
โลกครั้งที่สอง

สมาชิกของรัฐบาลพลัดถิ่น
นอกจากชนชั้นกษัตริย์ก็ยังมี

ประกาศในไต้หวัน

โฆษกกระทรวงต่างประเทศได้
วันนี้ประกาศเมื่อวันที่ ๒๖ พ.ย. ว่าจะ
อนุญาตให้จอมพลประกาศอยู่ในไต้หวัน
ได้ตราบทเท่าที่เขาคองการ แต่จะ
ต้องถูกควบคุมกิจกรรมทางการเมือง
อย่างเข้มงวด

เจ้าหน้าที่กระทรวงต่างประเทศ
ไต้หวันแถลงเรื่องนี้ เมื่อมีข่าวว่า
กรรยาของประกาศ บินกลับกรุง
ไทเปอย่างลับๆ เพื่อจัดการปัญหา
การเงินกับรัฐบาลไทย

เมื่อว่า

ไทยเป็นสนาม สงครามนาลาย จีน-รัสเซีย

นายกรัฐมนตรีคึกฤทธิ์เห็นคล้าย
ภาพยนตร์รัสเซียถ่ายหนังเมื่อวันที่ ๖
พ.ย. และได้แถลงสั้นๆ เกี่ยวกับความ
สัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ที่ใกล้ชิด
กันระหว่างไทยกับรัสเซีย

การเปิดความสัมพันธ์ทางการ
ทูตระหว่าง กรุงเทพฯ กับ ปักกิ่ง
เมื่อเดือนกรกฎาคม ดูว่าจะมีส่วนทำ
ให้ขบวนการฟื้นฟูความสัมพันธ์ไทย
รัสเซียเร็วขึ้น ขณะเดียวกันความขัด
แย้งระหว่างจีน-รัสเซียก็ขยายวงเข้า
มาสู่สถานการณ์ภายในของไทยด้วย

ทางโซเวียตนั้นถือเอาความเห็น
ว่าไทยไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ปฏิวัติ
เพราะว่ามาตรฐานการครองชีพค่อนข้าง
ดี และขาดการจัดตั้งและความ
แข็งแกร่งของชนชั้นกรรมาชีพ ซ้ำ
กรรมกรยังมีความสำนึกทางการเมือง
ต่ำอีกด้วย

แต่ก็เชื่อกันว่าทางจีนนั้นสนับ
สนุนพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
(พคท) ซึ่งเป็นพรรคนอกกฎหมาย
และก่อการด้วยอาวุธในเขต
ชนบท

วิทย์กระจ่ายเสียงของ พคท. ซึ่ง
มีฐานอยู่ที่ยูนนาน ได้ยกเอาจีน เขมร
เวียตนาม และลาวมาเป็นตัวอย่าง
ของการปฏิวัติ แต่ไม่เคยยกตัวอย่าง
รัสเซีย นอกจากนั้นยังเพิ่มการเสนอ
ข่าวเกี่ยวกับจีน อินเดีย และประ
เทศโลกที่สามมากขึ้น

เก้าวันของรัฐตำรวจเริ่มคุกคามญี่ปุ่น

พร้อมๆ กันนั้นเมื่อเอชเอชรัฐเซีย ก็พูดถึงความล้มเหลวของรัฐเซียในการตั้งระบบความมั่นคงร่วมกันแห่งเอเซีย และอ้างว่ารัฐเซียกับอเมริกา กำลังแข่งขันเสริมสร้างกำลังทหารกันอยู่

ส่วนรายการภาคภาษาไทยของสถานวิทยุอมสโตวก็กล่าวหาว่าปักกิ่งยังไม่เลิกล้มความพยายามที่จะทำให้สถานการณ์ทางการเมืองในประเทศไทยให้เลวร้ายลงไปอีก

วิทยุอมสโตวกล่าวต่อไปอีกว่า วิทยุของพคท. นั้น ในระยะนี้เรียกร้องให้ประชาชนชาวไทยจับอาวุธขึ้นโค่นล้มรัฐบาล แต่ก่อนนั้นเคยเรียกร้องโดยตรงไปยังชาวนา แต่เดี๋ยวนี้เรียกร้องไปที่นักศึกษาและกรรมกร... ดังนั้นจึงเห็นว่าฝ่ายเหมาเจ๋อตงไม่ประสบความสำเร็จในการหาความสนับสนุนจากชาวนาไทย

พวกนิยมปักกิ่งต้องเผชิญกับการต่อต้านจากชาวนาในหมู่บ้านไทย โดยเฉพาะทางใต้ เหนือ และตะวันออกเฉียงเหนือ ชาวนาได้ร่วมกันก่อตั้งกองกำลังป้องกันตนเองเพื่อป้องกันการปล้น การลอบวางเพลิงและการลอบฆ่า

ขบวนการนักศึกษาญี่ปุ่นที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นขบวนการที่เข้มแข็งและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างดียิ่ง ได้มีความแตกแยกกันอย่างรุนแรงจนเสียแล้ว ในระยะสองสามปีที่ผ่านมา ได้แตกกันออกเป็นกลุ่มที่นิยมการปฏิบัติการรุนแรงด้วยอาวุธ กับกลุ่มที่นิยมในทฤษฎีและหลักการการแตกแยกกันเองของกลุ่มนักศึกษาฝ่ายรุนแรงเช่นเป็นการช่วยให้ทางการเบาแรงลง ไปในการปราบปรามการก่อความรุนแรง ช่วยให้ตำรวจทั้งหลายไม่ต้องคอยตั้งท่าวังตามการเดินขบวนไปทั่วกรุง โตเกียวของบรรดานักศึกษาที่เกดขุ่นเสมอๆ ในช่วงศตวรรษที่แล้ว ด้วยเหตุผลเพื่อประท้วงสงครามเวียดนาม หรือคัดค้านการทำสัญญาทางความมั่นคงร่วมกันระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐฯ

แต่การเพิ่มมากขึ้นของกลุ่มก่อความรุนแรงด้วยอาวุธ ซึ่งแตกต่างออกไปจากขบวนการ เช่นกากูเรนของพวกนักศึกษาญี่ปุ่นที่ต้องการปฏิวัติ ก็ทำให้บรรดาตำรวจทั้งในญี่ปุ่นเอง และในประเทศอื่นๆ มีโอกาสฝึกฝนความเจนจัดในการปราบปรามการก่อความรุนแรงของกลุ่มนักศึกษา และปราบอย่างรุนแรงเลยเถิดไปถึงกลุ่มนักศึกษาธรรมดาๆ ที่มีปฏิบัติการทางการเมืองแรงแต่รูปแบบไปด้วย กรมตำรวจญี่ปุ่นมีตัวเลขหน้าสนใจบันทึกการปราบปรามการก่อการร้าย และทรงยังมีกสบบอดจนวนประมาณ ๑,๐๐๐ คนไว้คอยแทรกตัวเข้าไปในกลุ่มที่เตรียมการก่อการร้าย เพื่อบังคับการปฏิบัติการก่อการร้ายด้วย

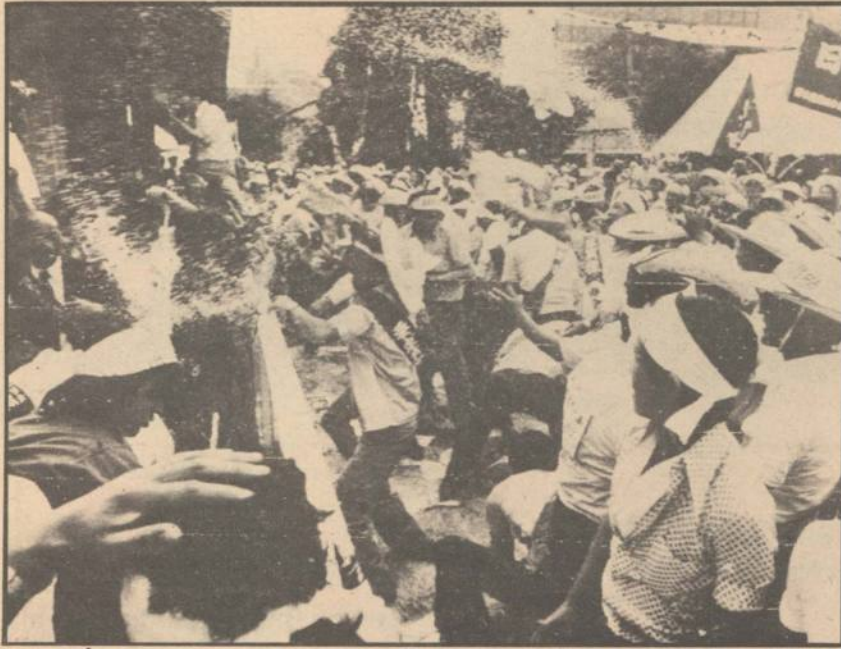
ที่ผ่านมา ตำรวจญี่ปุ่นเคยทำงานได้ผลในการระงับการปฏิบัติการของกลุ่มเด็กกุน อันเป็นกลุ่มหนึ่งในกองทัพแดงของสันนิบาตนักศึกษาฝ่ายสังคมนิยม กลุ่มเด็กกุนนมช่อเสียงทางด้านอาวุธเครื่องบินและการก่อการร้ายระหว่างประเทศ แต่กว่าตำรวจจะทำงานเหล่านี้ได้สำเร็จก็ต้องสิ้นเปลืองกำลังหน่วยสืบสวนของฝ่ายตำรวจอย่างมากมาย

นอกจากกองทัพแดงแล้ว ยังมีขบวนการที่รุนแรงของนักศึกษาที่สำคัญอีกสามกลุ่ม กลุ่มชุกากุสะ (อ้างว่ามีผู้สนับสนุน ๖,๕๐๐ คน) กลุ่มกามาสะ (พวกมาร์กซิสต์ปฏิวัตินิยมที่อ้างว่ามีผู้สนับสนุน ๔,๕๐๐ คน) และกลุ่มฮันไตกาเกว (สถานศึกษาต่อต้านจักรวรรดินิยม มีกำลังประมาณ ๒,๐๐๐ คน) ยิ่งกว่านั้น ยังมีกลุ่มเด็กกลุ่มน้อยที่ล้วนถือตัวว่าเป็นชายแต่ยึดถือวิถีทางต่างๆ กันอีกกว่า ๒๕ กลุ่มอยู่ในญี่ปุ่นปัจจุบัน ฝ่ายตำรวจก็จะติดตามได้ใกล้ชิดแต่กลุ่มสำคัญๆ แต่ไม่ตามไปถึงคนในกลุ่มเด็กกลุ่มน้อยที่รวมกันอยู่อย่างลับๆ และกระจัดกระจายกันทั้งหมด

“มันออกจะยากมากที่จะส่งคนไปแทรกอยู่ในกลุ่มเด็ก ๆ ทุก ๆ กลุ่มได้หลายครั้ง เราเองก็แทบจะไม่สนใจเลยว่า มีไอพวกกลุ่มเด็กน้อยเหล่านั้นอยู่ด้วยซ้ำไป เบ้าหมายของพวกเราแตกต่างกันเอง และต่างก็ไม่แจ่มชัดด้วย ส่วนมากก็อ้างกันว่าจะต่อต้านความเป็นจักรวรรดินิยมของญี่ปุ่น บางกลุ่มก็ต่อต้านองค์การธุรกิจใหญ่ๆ และกลุ่มนายทุน บางกลุ่มตั้งหน้าตั้ง



ฮ่องกง, ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘



นักต่อสู้ญี่ปุ่นปฏิบัติการสู้รบ

ต่อต้านการลงทุนของญี่ปุ่นในเกาหลีและในเอเชียอาคเนย์ โดยเฉพาะและอีกบางกลุ่มก็ก่อความรุนแรงขึ้นเพียงเพื่อจะแสดงการโต้แย้งทางความคิดลัทธิมาร์กซ์กับกลุ่มอื่นๆเท่านั้นเอง” เจ้าหน้าที่รัฐบาลชั้นสูงผู้หนึ่งกล่าวขึ้น

แต่การก่อการร้ายหลาย ๆ ครั้งที่เกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ ทั้งในญี่ปุ่นเอง

หมวกและท่อเหล็กของนักสู้ที่ถูกปราบปราม



และนอกประเทศ ก็ชกจะช็อกมาแล้วว่า ฝ่ายตำรวจจะหวังพึ่งหน่วยข่าวกรองของตนอย่างมั่นใจนักต่อไปไม่ได้แล้ว

กรณีเลวร้ายที่สุดที่แสดงความหย่อนประสิทธิภาพของฝ่ายข่าวกรองตำรวจก็คือ เรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม บัทแล้ว ท่ออาวุธระเบิดสามารถผ่านประตูของสำนักงานบริ

ษัททศบิซิ ในใจกลางของแหล่งธุรกิจ ในกรุงโตเกียวเข้าไปได้ ผลของการระเบิดครั้งนี้ ทำให้ประชาชนที่ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหนเสียชีวิตไป ๘ คน และบาดเจ็บกันอีก ๓๘๕ คน

ตำรวจไม่รู้ระแคะระคายล่วงหน้าเลยในคราวนั้น และภายหลังเหตุการณ์ คุณตำรวจทั้งหลายก็ให้เงื่อนงำเป็นที่ยังว่าเจ้ากลุ่ม ‘กองกำลังต่อต้านจักรวรรดินิยมญี่ปุ่นแห่งเอเชียตะวันออก’ ที่เป็นมอระเบิดในครั้งนั้น เป็นคนของกลุ่มใหญ่ ๆ กลุ่มไหน หรือมีสายใยโยงกับกลุ่มสำคัญ ๆ กลุ่มไหนบ้าง

ในช่วงเวลาเก้าเดือน หลังจากนั้นก็มีการระเบิดในที่ต่างๆ เกิดขึ้น ๑๑ ราย กระทั่งเดือนพฤษภาคม ทางตำรวจจึงจับผู้ต้องสงสัยได้แปดคน แต่ละคนล้วนเคยเป็นสมาชิกลับของกองทัพแดงมาก่อน ที่แยกตัวออกมาตั้งกลุ่มใหญ่ โดยหน้าฉากจะมีการมีงานทำเหมือนอนสามัญชนปกติทุกๆ ไป

และเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง สมาชิกจากกลุ่มเหล่านี้หลาย ๆ กลุ่มที่ร่วมกันต่อต้านการเสด็จเยือนสหรัฐอเมริกาของจักรพรรดิชิโรอิตะ ก็ได้พยายามจะโยนระเบิดเข้าไปในบ้านของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ เข้าไปในวังอากาซากา และเข้าไปในสำนักงานของพรรคเสรีประชาธิปไตยอันเป็นพรรครัฐบาลอยู่ แต่ระเบิดเกือบทุกลูกก็ถูกคนพบและป้องกันไว้ทันก่อนระเบิดด้วยฝีมือของยามรักษาการณ์ของแต่ละสถานที่นั้น ๆ เอง ฝ่ายตำรวจไม่ได้กลิ่นล่วงหน้าเลยสักนิดเดียว

เมื่อต้นเดือนตุลาคมนี้เอง ตำรวจก็ต้องรับศึกหนักในการระงับการสู้รบกันเองอย่างรุนแรงระหว่างทั้งสามกลุ่มใหญ่คือ ชูกาคุสะ กากุม่าสะ และ

อันใดก็เกี่ยว ทัดต่างก็กล่าวหาซึ่งกัน
และกันว่า ทฤษฎีต่ออุดมการณ์มาร์ก
ซิสต์ ซึ่งในช่วงนั้น แต่ละวันจะต้อง
มีการปะทะกันอย่างรุนแรง ไม่มีเว
นที่รบของแต่ละฝ่ายจะสวมหมวก
และหนากากป้องกัน ในมอกมทอน
เหล็ก จะกรูเข้ารุมตีคนของอีกฝ่าย
หนึ่งอย่างทารุณ บางคราวก็ถึงตาย

เฉพาะบน พวกกรุนแรงตกนตาย
ไปเองถึง ๑๖ รายแล้ว และหากนับ
รวมมาตั้งแต่ ๒๕๑๒ ก็ตายกันไป
แล้ว ๓๖ คน บาดเจ็บกันอีก ๒๘๓ คน
ตำรวจญี่ปุ่นเริ่มใช้ระบบวางกำ
ลังเป็นจุด ๆ ตามถนนสายใหญ่ ๆ ใน
เมืองสำคัญ ๆ เพื่อไว้รับมือกับความ
รุนแรงที่อาจเกิดขึ้นอย่างกระทันหัน
ทุกเมื่อจากฝีมือของกิลมชอบความ
รุนแรงย่อย ๆ ทั้งหลายที่เกิดขึ้นใหม่
และได้ขอความร่วมมือไปยังชาวบ้าน
ร้านค้า ให้รับรายงานความเคลื่อนไหว
ที่น่าสงสัยของคนข้างเคียงหรือ
เพื่อนบ้านใหม่ ๆ ให้ตำรวจประจำ
ท้องที่ทราบอย่างรวดเร็ว

แต่การดำเนินนโยบายของ
ตำรวจกำลังได้รับการคัดค้านอย่าง
แข็งขันจากประชาชนทั่วไป ความ
หวาดระแวงกันง่าย ๆ จะทำให้
ประเทศกลายเป็นรัฐตำรวจไปได้ง่าย
ประชาชนที่รักประชาธิปไตยและเสรี
ภาพมากมายสังเสียดคัดค้านกันว่า
การวางกำลังตำรวจมากมายในแถบ
ที่อยู่อาศัยของประชาชนเป็นการก้าว
ก้าวความเป็นส่วนตัวของประชาชน
และคุกคามต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของ
ประชาชน

“บ้านเมืองเรากำลังจะกลายเป็น
รัฐตำรวจเข้าไปทุกที ตำรวจอ้างเอา
การจะปราบปรามความรุนแรงมา
เพิ่มบทบาททางการเมือง และ
กิจกรรมทางการเมืองอย่างสันติของ
ประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย
ก็ถูกจ้องมองไปด้วย” นายเคนจิ
ซาโต้ นักสังคมวิทยาที่เคยถูกมองว่า
จตุรัส ๒๔



กองกำลังป้องกันตนเองของญี่ปุ่นตลอดครบ ๒๑ ปี

เป็นพวกหัวรุนแรงคนหนึ่งของญี่ปุ่น
กล่าว

“เราต้องไม่แก้ปัญหาคับการ
เพิ่มกำลังตำรวจจนเกินขีดของระ
บอบประชาธิปไตย พวกก่อการร้าย
จะไม่ถอยร่นให้สิ้นซากได้ด้วยวิธี
ขณะเดียวกัน ผลร้ายของการเพิ่ม
อำนาจให้กับตำรวจ กลับจะทำให้
กลุ่มการเมืองในระบอบประชาธิปไตย
ที่รักสันติต้องลงไปปฏิบัติงานใต้
ดิน นี่จะกลายเป็นปัญหาสังคม คน
หนุ่มส่วนใหญ่ที่ต้องกลายเป็นพวกก่อ
การร้ายนั้นเป็นพวกที่ฉลาดและมีปัญ
ญาดี แต่พวกเขาถูกความบีบคั้น
ต่าง ๆ ทำให้เลอกลวิธชีวิตแบบนั้นไป

อย่างน่าเสียดาย ผมเองไม่ได้เห็น
ด้วยกับวิธีการของพวกเขา แต่พวก
เขาถูกทำให้รู้สึกแปลกหน้ากับสังคม
ทันสมัยกันแต่อดีต สังคมที่แวดล้อม
ไปด้วยสภาพของสิ่งน่าเสีย และไม่
สามารถจะรู้สึกได้ว่าประชาชนสามัญ
จะสามารถมีส่วนร่วมในการบริหาร
ประเทศกับรัฐบาลได้อย่างแท้จริง...

“ยิ่งกว่านั้น คนหนุ่มทั้งหลายก็ยัง
มีความระแวงว่าญี่ปุ่นจะกลับไปเป็น
ประเทศที่คลั่งกำลังทางทหาร ฉะนั้น
ความพยายามที่จะกำจัดความรุนแรง
ทั้งหลายเหล่านี้ของฝ่ายรัฐบาลด้วยการ
เพิ่มกำลังปราบปรามก็แค่เพียงทำให้
ทำให้พวกเขาเพิ่มความรู้สึกหวาดระ
แวงเหล่านั้นมากยิ่งขึ้นไปอีก” □

รักสามเส้าในแองโกล่า

เรื่องตลกกันระหว่างมอสโคว์กับ
ปักกิ่งนั้น นอกจากจะออกวิหิตต่อกัน
แล้ว ที่ตลกซัด ๆ เห็นจะเป็นแองโกล่า

เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ปี
ตุลาคม ได้ให้โอสภภาพต่อแองโกล่า
เมืองชนของนครในแอฟริกาใต้
แองโกล่ามีเนื้อที่ใหญ่กว่าไทย

ประมาณสองเท่า แต่มีประชาชน
เพียงหกล้านคน แองโกล่าเป็นเมือง
ชนของปอร์ตูกีสมาหารอบย เหตุที่
มหาอำนาจเริ่มให้ความสนใจต่อแอง
โกล่าก็เมื่อประชาชนชาวแองโกล่า
เริ่มจัดตั้งกรรชนต่อสู้เพื่ออิสรภาพ
ของตนเองขึ้น
พรรคที่เริ่มแรกในการจัดการต่อ



โรเบโต โยลเดน
ประกาศตนเป็นประชาชนขัณฑ์

สู้กับปอร์ตเกตอย่างเป็นทางการเป็นรายนามขอตัวว่า เอ็มพีแอลเอ.(ขบวนการปลดแอกประชาชนแห่งแองโกล่า) ซึ่งจัดตั้งกันมาได้ ๑๕ ปีตั้งแต่ปี ๒๕๕๕

เอ็มพีแอลเอ. นั้นไม่ใช่องค์กรที่มีสาขาเดียว แต่เป็นแนวร่วมของกลุ่มการเมืองหลายๆกลุ่ม และเริ่มจัดตั้งประชาชนในแองโกล่า ในเมืองและตามชนบทประมาณปี ๒๕๐๔

การปะทะกันทางอาวุธระหว่างกลุ่มกำลังกับกองทหารของปอร์ตเกตเริ่มเป็นครั้งแรก เมื่อทางเอ็มพีแอลเอ. บุกรุกในเมืองลูอันดาอันเป็นเมืองหลวงของแองโกล่า ซึ่งทางการปอร์ตเกตจับนักโทษการเมืองไว้ การปะทะกันครั้งนั้นเริ่มเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ปี ๒๕๐๔ และเป็นเพราะการปะทะกันครั้งนั้นปรากฏว่าทางฝ่ายทหารรัฐบาลปอร์ตเกตที่แล้วได้ทำการฆ่าชาวแองโกล่าตายไปประมาณ ๓,๐๐๐ คน

ผู้นำเอ็มพีแอลเอ. นั้นชื่ออากุสตินู เนโต โดยอาชีพเป็นหมอ แต่

อากุสตินู เนโต
หัวหน้าขบวนการปลดแอก

รักการเขียนบทกลอนและการจัดตั้งองค์กรทางการเมือง

แองโกล่ามีอะไรคล้ายๆกับประเทศในโลกที่สามทั่วไปที่กำลังต่อสู้เพื่อการ 'ปลดแอก' นั่นคือไม่มีองค์กรเดียวที่ทำการต่อสู้ แต่มีมากกว่าหนึ่ง นอกจากเอ็มพีแอลเอ.แล้ว ยังมีกลุ่มการเมืองอีกสองกลุ่มคือ เอฟเอ็นแอลเอ. (แนวร่วมปลดแอกแองโกล่า) เป็นกลุ่มหนึ่ง และยูนิตา (สหภาพประชาชนเพื่อเอกราชที่สมบูรณ์แห่งแองโกล่า) เป็นอีกกลุ่มหนึ่ง

กลุ่มสองกลุ่มหลังนี้ กระแสข่าวแจ้งว่า ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินและอาวุธจากสหรัฐฯ ฝรั่งเศส และเยอรมันตะวันตก ออฟริกาใต้ และจีน ทหารรับจ้างผิวขาวเป็นจำนวนมากน้อยๆ ทำกรรบให้กลุ่มสองกลุ่มนี้ส่วนมากมาจากออฟริกาใต้กับปอร์ตเกต เอ็มพีแอลเอ. นั้นได้รับความช่วยเหลือจากรัสเซียและคิวบา โมซัมบิกและอัลจีเรีย

บริษัทของประเทศต่างๆในยู

โจนาส ชวามบิ
ประธานกลุ่มสามัคคี

ยุโรปตะวันตกและสหรัฐฯ ต้องการให้กลุ่มการเมืองฝ่ายเอฟเอ็นแอลเอ. และยูนิตาเข้าเป็นรัฐบาล เพราะบริษัทน้ำมันเช่นเช็ก้าโลกกับฟออยล์ ขุดน้ำมันจากบ่อในแองโกล่าได้วันละ ๑๕๐,๐๐๐ ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาร์เรลของแองโกล่ามีเพชร ทองคำ แมงกานีส และแร่ธาตุอื่นๆ

นอกจากทรัพยากรบนบกแล้ว ทะเลแถบนี้ของออฟริกาที่มีปลามากย่อมเป็นของธรรมดาที่ประเทศที่มีการลงทุนอยู่ในแองโกล่าไม่ต้องการให้กลุ่มการเมืองที่ไม่เห็นด้วยกับตัว เข้ามามีอำนาจเป็นอันขาด

รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐฯ พุดถึงแองโกล่าว่า "แองโกล่าเป็นประเทศที่สหรัฐฯ ให้ความสนใจมากที่สุดในทวีปอฟริกา"

เขาได้กล่าวเตือนรัสเซียว่าควรที่จะระงับการเข้าแทรกแซง หากไม่ทำเช่นนั้นก็เป็นการเสี่ยงที่จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ กับรัสเซียเลวร้ายลง

กระแสข่าวรายงานจากวอชิงตัน

ว่า นายโคลบ ผู้อำนวยการองค์การ
สหประชาชาติกลางของสหรัฐฯ ได้
พูดว่าความช่วยเหลือทางอาวุธที่สห
รัฐฯ ให้แก่กลุ่มการเมืองต่อต้าน
เอ็มพีแอลเอ นั้น ก็เพราะว่ารัสเซีย
ให้ความช่วยเหลือเอ็มพีแอลเอ. นั้น
ก็เพราะว่ารัสเซียให้ความช่วยเหลือ
เอ็มพีแอลเอ.

บทบาทของจีนนั้น ตามทางการ
แล้วจีนสนับสนุนกลุ่มการเมืองทั้ง
สามของแองโกลาและเห็นด้วยกับ
ข้อเสนอของกลุ่มประเทศอัฟริกาที่
ใหม่การจัดตั้งรัฐบาลผสมชนแทนที่
จะฆ่ากันเอง แต่ก็เป็นทรกนว่าจีน
นั้นได้ส่งความช่วยเหลือทางการ
ทหารและที่ปรึกษาผ่านประเทศแซร์
(ซาเอีย) ให้แก่กลุ่มเอฟเอ็นแอลเอ
ผู้สังหารหมู่ทางการเมืองเซอ
ว่าทำที่แบบนของจีนเป็นการต่อต้าน

รัสเซียมากกว่าอย่างอื่น
ประธานพรรคเอ็มพีแอลเอ.
กล่าวว่า "เราเห็นบทบาทของจีนว่า
เขาข้างสหรัฐฯ ต่อต้านเอ็มพีแอลเอ.
แต่สำหรับเราเองนั้นเราไม่มีความร
สึกไม่คัดค้านแต่อย่างใด ตรงกันข้าม
เราอยากมีความสัมพันธ์กับจีน"
เป็นที่เชื่อกันว่าสงครามในแอง
โกลาอาจจะยืดเยื้อไปอีกนาน ถึงแม้
ว่าปัจจุบันนี้ ทางกลุ่มการเมืองเอ็มพี
แอลเอ. จะได้เมืองหลวงลูอนดาและ
ประกาศเป็นรัฐบาลหลังจากที่ปอร์ต
เกสได้ให้เอกราชกับแองโกลาแล้วก็
ตาม วงการทูตเชื่อกันว่าสงคราม
แองโกลาเป็นสงครามหนังกที่ประเทศ
มหาอำนาจเช่นจีน รัสเซียและสห
รัฐฯ ไม่อยากจะให้มันขึ้น แต่เมื่อมัน
ก็ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยว แต่ต่างก็หาทาง
ออกไม่ได้ด้วยกันทั้งนั้น □

รัฐประหารแบบเครื่องจักรภพ

ออสเตรเลีย

ประเทศที่นายกรัฐมนตรีนั่งอยู่
เฉยๆ แล้ว วันใดคืนใดตัวแทนพระ
ราชินีก็เรียกไปไล่ออก ก็คือประเทศ
ออสเตรเลีย

นายกรัฐมนตรีออสเตรเลีย นาย
กัฟ วิทแลมแห่งพรรคกรรมกร ซึ่ง
ได้รับเลือกตั้งจากประชาชน โดย ได้
เสียงข้างมากในสภาผู้แทนเมื่อปี ๒๕๑๕

ว่าไปแล้วนายวิทแลมเป็นนายก
รัฐมนตรีจากพรรคกรรมกรคนแรก
ของออสเตรเลีย ในระยะยี่สิบกว่าปีที่
ผ่านมา แต่ดวงเป็นอย่างไรไม่ทราบ
มาเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายนนี้ ตัวแทน
พระราชินีอังกฤษซึ่งมียศเป็น 'เซอร์'
เซอร์จอห์น เคอร์ ก็เรียกนายวิทแลมไป
บอกว่าคุณไล่ออกจากงานแล้ว

เซอร์จอห์น เคอร์เป็นตัวแทน
ของประมุขแห่งเครือจักรภพอังกฤษ
ซึ่งออสเตรเลียรวมอยู่ด้วย เมื่อโล
จตุรัส ๒๖

นายกรัฐมนตรีพรรคกรรมกรออกแล้ว
ก็จัดการตั้งหัวหน้าฝ่ายค้าน คือ นาย
มัลคอล์ม เฟรเซอร์ ซึ่งมาจากพรรค
คลับเบอร์ลันทรุชชเป็นนายกรัฐมนตรี
ชั่วคราว เพื่อรอการเลือกตั้งครั้ง
ใหม่ทั่วประเทศ

วิกฤตการณ์ทางการเมืองของออส
เตรเลียครั้งนี้ เกิดขึ้นเพราะรัฐบาล
จะไม่มีเงินเหลือในกระทรวงการคลัง
ของตนเลย เพราะว่าวุฒิสภาของ
ออสเตรเลียไม่ยอมผ่านงบประมาณ
ประจำปี ซึ่งทางสภาผู้แทนผ่าน
ไปแล้ว เพื่อให้ส่งกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

ออสเตรเลียมีทหารประจำการ
ทั้งสิ้น ๓๐,๐๐๐ คน และเมื่อคิดเป็น
เงินก็ตก ๒๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ
อาทิตย์ เมื่อทางวุฒิสภาไม่ยอมผ่าน
งบประมาณ รัฐบาลออสเตรเลียก็ไม่
มีสตางค์จะจ่ายกองทัพของตน ถ้า

เซอร์ จอห์น เคอร์ ↓



วิทแลมกับประชาชนที่สนับสนุนเขา ↑
เฟรเซอร์ นายกรัฐมนตรีชั่วคราวออสเตรเลีย →
↓ วิทแลม

เป็นเมืองไทย วุฒิสภาคงจะลืกล่า
วหาว่าเป็น 'สภาไดโนเสาร์' แน่ๆ

อดีตนายกรัฐมนตรีผู้ถูกไล่ออก
จึงเสนอว่าจะมีการเลือกตั้งสำหรับ
วุฒิสมาชิกครึ่งหนึ่งในวุฒิสภา เพื่อ
ว่าจะได้แก้ปัญหา ไปพลางๆ ก่อน
เพราะว่าวุฒิสภานั้นเข้าข้างทางพรรค
คลับเบอร์ลันทรุชช การเลือกตั้งนาย
วิทแลมเสนอให้เลือกตั้งวันที่ ๑๓ ธันวาคม
กมนี้ แต่ถูกไล่ออกไปเสียก่อน

ตัวแทนพระราชินีอังกฤษ เมื่อ
ไล่นายวิทแลมออก แล้วก็ประกาศให้
มีการเลือกตั้งทั้งสองสภา

ว่าไปแล้วถึงแม้ว่าการไล่นายก
รัฐมนตรีออกนั้นจะไม่ผิดรัฐธรรมนูญ
ของออสเตรเลียก็ตาม แต่ภาวะวิสัย
และเวลาที่ตัวแทนพระราชินีอังกฤษ
ได้ตัดสินใจไปนั้น เป็นที่น่าสงสัย
อยู่ ผู้สันนิษฐานให้ข้อสังเกตว่า
จดหมายเรียกตัวนายวิทแลมมาหาเพื่อ
ไล่ออกนั้น ตัวแทนพระราชินีอง
กฤษเขียนขึ้นก่อนหน้าให้นายวิทแลม
จะไปพบเสวยอก และเมื่อนายวิทแลม



ไปหาตัวแทนพระราชินีนั้น ผู้นำฝ่าย
ตรงกันข้ามกับนายเฟรเซอร์ก็นั่งเฝ้า
รอพบตัวแทนพระราชินีอยู่อกห้อง
หนึ่งก่อนแล้วด้วย
ขอทคนสงสัยกันก็คือ ตัวแทน
พระราชินีนั้น ได้พูดกับนายเฟร
เซอร์ก่อนที่จะเรียกนายวิทแลมมา
หรือไม่

นายเฟรเซอร์ผู้เป็นนายกรัฐมนตรี
ชั่วคราวของออสเตรเลียผู้เป็น เป็น
คนที่แต่งเนื้อแต่งตัวเหมือนนายนา

การ พุดจาอย่างที่บอกได้ว่าเคยเรียน
ในโรงเรียนผู้มาก่อน เขาได้รับการ
ศึกษาจากมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด
ทั้งยังเป็นลูกของผู้มั่งอันจะกินประเภท
เศรษฐของออสเตรเลีย ซึ่งมัทคน
ประมาณ ๘,๕๐๐ เอเคอร์ในรัฐวิกตอ
เรีย

แต่การที่เฟรเซอร์คืนนายวิทแลม
ออกโดยการไม่ยอมผ่านงบประมาณ
ของรัฐบาลเก่า แทนที่จะเป็นผลดี
ต่อตัวเขา กลับเป็นว่า แม้แต่พล
พรรคของนายวิทแลมเอง ซึ่งมีที่จะ
ทะเลาะกันเอง ก็รวมตัวกันได้อย่าง
แข็งขัน

พรรคคลับเบอร์ลันทรุชชสมาคม
กรรมกรต่างๆ ด่าทอใส่ตริ์กเกิดขึ้น
ในเมืองใหญ่ๆ โปสเตอร์ของพวกเขาต่อ
ต้านเขาได้วาดรูปเขาในเครื่องแบบ
ฟาสซิสต์ มีการคุกคามชีวิตเขาด้วย
วิธีต่างๆ

ประชาชนซึ่งเบื่อนายตัวปัญหา
เงินเพื่อ ซึ่งรัฐบาลนายวิทแลมยังแก้
ไม่ตก ที่แรกก็ทำว่าถ้าจะเปลี่ยน
รัฐบาลได้ก็คิดเหมือนกัน แต่หลังจาก
ที่นายวิทแลมถูกไล่ออก จากการสู้ม
ตรวจเสียงของประชาชนกลับปรากฏ
ว่า คนส่วนใหญ่เห็นใจนายวิทแลม
และถือว่าวิธีการของนายเฟรเซอร์นั้น
สกปรก และเป็นเหตุให้เกิดปัญหา
ทางรัฐธรรมนูญขึ้น

หากนายเฟรเซอร์ ขนมาเป็น
นายกรัฐมนตรี ในการเลือกตั้งครั้ง
ใหม่ที่จะถึงนี้ เชื่อกันแน่ๆว่า นโยบาย
ต่างประเทศที่นายวิทแลมทำเอา
ไว้เช่นเบ็ดความสัมพันธ์กับจีน เวียดนาม
เหนือ และพยายามสนใจประเทศ
ในภูมิภาคนี้มากจน หากไม่ถูกยก
เลิก ก็อาจจะถูกแซ่เข็นเป็นแน่

นายวิทแลมเองก็ว่าเขาจะกลับมา
ใหม่ และการกลับมาครั้งนี้เขาอาจจะ
ออกกฎหมายใหม่ เพื่อไม่ให้ตัวแทน
พระราชินีมีอำนาจเช่นนี้ และอาจจะ
ลดอำนาจของวุฒิสภาลงเสียด้วย □

ศิริพร หนูแก้วขวัญ

“ตั้งแต่ตอนที่อยู่เวียงคานมาหลังการปลดแอก ๕ เดือนนี้ ยังไม่ได้ยินข่าวว่าเขาฆ่าใครเลย นอกจากพวกหัวขโมย ลักเล็กขโมยน้อย เป็นอาชญากรรมธรรมดา แต่หลังๆก็เลิกไป เพราะประชาชนวิพากษ์วิจารณ์กัน”



↑ ประชาชนที่มาชุมนุมในบริเวณงาน

↓ เด็กนักเรียนเล็ก ๆ ก็มาช่วยด้วย



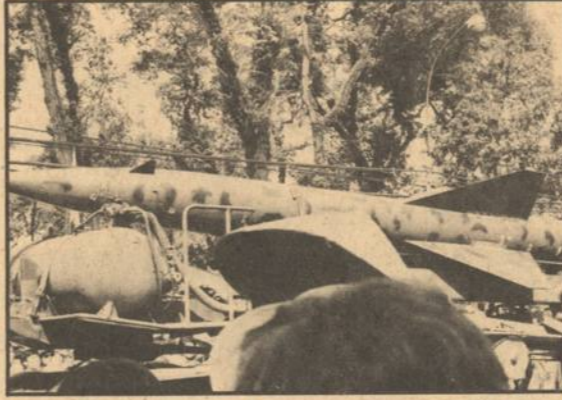
คุณศิริพรเรียนจบจากคณะอักษรศาสตร์จุฬาฯ แล้วไปสมัครเป็นครูอาสาสมัครตาม โครงการบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๑ ปี ที่โรงเรียนมัธยมในอำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย หลังจากเสร็จงานอาสาสมัครแล้วก็ไปทำงานอยู่ที่มณฑล ม.จ. สัททพร กฤดากรอยู่ระยะหนึ่ง แล้วจึงไปเป็นผู้ช่วยนักวิจัย ในโครงการวิจัยจันทบุรี ของสถาบันเอเชียใต้ มหาวิทยาลัยไฮเดลแบร์ก เยอรมันตะวันตก

ปลายปี ๒๕๑๖ ไปทำงานส่งกรมสงเคราะห์ขององค์การนาชาติแห่งหนึ่งที่เวียงคานใต้ โดยอาสาสมัครทำงานกับเด็กกำพร้าทางด้านจิตวิทยาและการศึกษาก่อนหน้ากรุงไซ่ง่อนแตกประมาณปีครึ่ง หลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงในเวียงคานใต้แล้ว คุณศิริพรได้อยู่ต่อไปในนครแห่งนี้นอกประมาณหกเดือน จึงกลับมาเมืองไทย

“เด็กพวกนี้ถูกปล่อยปละละเลยมาก... ไปเป็นเด็กข้างถนน ขอดาน แต่พอหลังการเปลี่ยนแปลง เขาเอาเด็กพวกนี้มาอบรมพยายามขแรงว่าทำอย่างนั้นไม่ดี ค่อยๆเป็นไป”

“แกคิดว่าคนผิวขาวทั้งหมดจะต้องเป็นคนอเมริกัน แต่ก็ไม่ทำอะไร นอกจากมองดูเท่านั้น รู้สึกว่าวันนั้นทุกคนจะมีความสุขมาก แต่ละคนที่อยู่บนท้องถนนจะยิ้มแย้มแจ่มใสเข้าหากันดี คือคิดว่าสงครามสิ้นสุดลงแล้ว ๓๐ ปี มีการเดินขบวนของพวกนักศึกษากรรมาชน ไปตามท้องถนน”

↓ จรวดต่อสู้อากาศยานของโซเวียต



↑ พระในพุทธศาสนาก็มาร่วมเดินขบวนแสดงความยินดี

จตุรัส: ขีวัดคนเวียงคานมาโดยเฉพาะที่ไซ่ง่อน ก่อนปลดแอกเป็นอย่างไร

ศิริพร: ก็มีความแตกต่างที่เห็นได้ชัดระหว่างคนรวยกับคนจน คนจนสภาพความเป็นอยู่แย่งกว่าคนจนของเรา ส่วนคนรวยซึ่งได้แก่พวกพ่อค้าสงคราม พวกนักฉวยโอกาสที่เข้ามาหากินกับคนต่างชาติมีความเป็นอยู่ดีมาก

จตุรัส: ความหวังของคนเวียงคานใต้ฝ่ายรัฐบาลในขณะนั้นอยู่ที่ไหน

ศิริพร: ตอบลำบาก คือว่าชีวิตมันเลวจนแทบจะไม่มีหวังอะไรอยู่แล้ว นอกจากจะหวังว่าสภาพชีวิตคงจะดีขึ้น คนเวียงคานส่วนมากรู้สึกว่าจะมีวิญญานของการต่อสู้อยู่ทุกคน คิดว่าเขาคงเห็นว่าถ้าเวียงคองได้รับชัยชนะ ความเป็นอยู่อาจจะดีขึ้นก็ได้

จตุรัส: เชื้อเขื่อนั้น แต่ไม่เข้าร่วมกับเวียงคอง

ศิริพร: ก็ไม่เข้าร่วมแต่อาจจะร่วมอย่างเงียบๆก็ได้ เราไม่ทราบในขณะนั้น แต่หลังการปลดแอกเราถึงเห็นว่าคนที่อยู่ในไซ่ง่อนประมาณ ๓๐-๔๐ เปอร์เซ็นต์เห็นจะได้ ทางการเมืองของพวกเวียงคอง ครอบครัวยุคนั้นจะมีสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งคน เป็นทหารของเวียงคองมาเป็นเวลานาน

จตุรัส: ระหว่างรัฐบาลของเขี้ยวกับเวียงคอง ใครกันแน่ที่ทำการประชาชน

ศิริพร: ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลง พวกเราเชื่อกันว่าฝ่ายเวียงคองย่อมจะต้องเป็นฝ่ายที่ถูกต้อง เพราะว่าทำเพื่อประชาชนอย่างแน่นอน ในขณะที่เขี้ยวทำเพื่อความร่ำรวยสุขสบายของแกกับพวกพ้อง หลังๆเราเห็นการปฏิบัติงานของทหารพวกแนวร่วม ตามความรู้สึกแกไม่ค่อยจะดี รักประชาชนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะพวกที่มามีไซ่ง่อน รู้สึกว่าแกจะลงโทษพวกที่อยู่ในเมืองไซ่ง่อนที่ไม่เคยออกไปต่อสู้ร่วมกับพวกเขา และผิดหวังที่คนในไซ่ง่อนไม่ลุกขึ้นจับอาวุธปฏิวัติในขณะเวียงคองล้อมเมืองเอาไว้แล้ว

จตุรัส: ยกตัวอย่างการลงโทษ

ศิริพร: ลงโทษไม่ใช่จับมาเข็นต้อะไรอย่างนั้นนะคะ แต่คล้ายๆกับว่าปัญหาทางเศรษฐกิจมีมากขึ้น ถ้าเปรียบเทียบกับระยะแรก ก่อนการเปลี่ยนแปลง สมมติว่าประชาชนไม่มีอะไรจะกิน แทนที่จะช่วยแก้ไขว่าไม่มีอะไรจะกินจะทำอย่างไร ก็พูดเป็นทำนองว่า อ้าว ก็พวกเขา ก็กินกัน อย่างนั้น คุณจะกินดีกว่าฉันได้อย่างไร ฉันก็กินอย่างนั้น ก็กินเหมือนกัน ซึ่งไม่ใช่เป็นสิ่งที่ถูกต้องนัก

จตุรัส: แล้วกินเหมือนกันจริงหรือเปล่า

ศิริพร: เราตอบไม่ได้ แต่เท่าที่เห็นพวกทหารปฏิวัติได้รับ
ข้าวฟรี ได้เงินเดือนได้อย่างอันฟรี เช่น นม น้ำตาล
บหรี่ ในขณะที่คนเวียดนามหลังการเปลี่ยนแปลงส่วนมาก
ไม่มีงานทำ

จตุรัส: ไม่มีงานทำมาก่อนการเปลี่ยนแปลงแล้วหรือเปล่า

ศิริพร: ไม่ค่ะ ไม่มีงานทำหลังการเปลี่ยนแปลง อย่างเช่น
พวกทเป็นทหารที่เคยเป็น หลังการเปลี่ยนแปลงไม่มีงาน
ไม่มีรายได้ ไม่มีเงินจ่าย

จตุรัส: เป็นระยะเวลาหนึ่งหรือเปล่า

ศิริพร: ที่เห็น นับตั้งแต่การปลดแอกจนถึงปัจจุบัน แยก
ไม่มีรายได้เลย แยกไปรับจ้างขับสองล้อ หากกินไป แต่
รายได้น้อยมาก

จตุรัส: อยากให้เล่าวันไหนก่อนแน่

ศิริพร: ตอนที่ไซ่ง่อนจะแตกประมาณอาทิตย์หนึ่งก่อนหน้า
นั้นก็มีความขมมนุ่นววยมากที่สุดทีเดียว นับแต่มีทหารอากาศ
ขโมยเครื่องบินไปทิ้งระเบิดพระราชมังคลาภิเษกอยู่ นับ
ตั้งแต่นั้นนับแต่นั้นมาความวุ่นวาย มีการก่อวินาศกรรม
จรวดทางฝ่ายเวียดกงก็ถูกยิงเขามาเรื่อยๆ ไซ่ง่อนอยู่
เหมือนกัน มีการเผาสนามบิน ตอนกลางคืนนอนไม่ได้
เลย ผู้คนเริ่มอพยพออกไปอยู่ข้างนอกๆ บางคนก็ขอเรือ
อะไรพวกนั้น

เช้าวันที่เวียดนามจะแตกก็ได้ข่าวว่า มีพื้นที่ใหญ่แกล
ยอมนแพ เสร็จแล้วเราก็คิดว่าสิ้นสุดกันเสียทั้งสงคราม เรา
ก็ออกมาข้างนอกกัน ปรากฏว่าเมื่ออพยพมากมาย พวก
ประชาชนก็เข้าไปตามบ้านคนอพยพไป คือเหมือนกับ
เรื่องนยายที่เราอ่าน สงครามอะไรทำนองนั้น พอตอน
เที่ยงๆ ก็มีพวกทหารที่ขโมยแพ็กต่อสู้กัน ความวุ่นวาย
สิ้นสุดลงเมื่อพวกทหารของแนวร่วมปลดแอกแห่งชาติเข้า
มาในเมือง ทหารฮานอยด้วย ใส่ชุดสีเขียวปราบปราม
พวกนั้นได้ ตอนบ่ายๆ เราก็กออกไปข้างนอกดู มีคนจับ
บ้วย เราก็ดำเนินส่งโรงพยาบาล ตอนเย็นวันนั้นมีการประกาศ
ให้ทุกคนกลับบ้านให้หมด ห้ามมิให้ออกนอกบ้านหลัง
หกโมงเย็น แต่ละบ้านจะต้องติดธงของเวียดนามใต้ (หลัง
ปลดแอก) ธงนำเงินแดงและมีดาวสี่ทอง

จตุรัส: เขาบอกว่าธงขึ้นหีบเลยไหมย์ แสดงว่ามีเครื่องเตรียม

ศิริพร: ไม่ค่ะ เขาทำกันเดยวันนเลย

จตุรัส: บังคับให้ติดธงหรือเปล่า

ศิริพร: คือ เขาประกาศให้แต่ละบ้านต้องติดธง เพื่อแสดง
ว่าเป็นฝ่ายเวียดกง บางบ้านแกลไม่ทราบเลยว่าธงของเวียด
กงเป็นอย่างไร แกลก็ใช้สีเงินแดงพาดไปลบธงอันเก่า
พอเราทำธงมีดาวทอง แกลก็อ้าวทำไม่มีดาว แกลก็เติมดาว
ทองเข้าไป

จตุรัส ๓๐

จตุรัส: มีคนไซ่ง่อนมากมายไม่สนใจการเมือง ไม่สนใจ
การสืบทอดสองฝ่าย

ศิริพร: มีมากทีเดียว คือเป็นพวกชนชั้นกลางที่อยู่ในฐานะ
ที่เรียกว่าดี แกรวยมาโดยไม่ได้อาศัยใคร รวยมาด้วยตัวเอง
แกลก็ไม่ค่อยสนใจเท่าไร ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายเวียดกง หรือฝ่าย
เวียดนามใต้ คนที่สนใจส่วนมากจะเป็นพวกนักศึกษาที่
พวกทยากจน

จตุรัส: คุณศิริพรเคยคุยกับทหารเวียดนามใต้บ้างไหม

ศิริพร: ก็เคยคุยบ้าง คุยไม่ได้คุยกับพวกระดับสูง เคย
คุยกับพวกทหารเกณฑ์รบ ที่แกลบบังคับมากกว่า ที่จริง
ถามโอกาสที่จะหนีทหารได้ แกลก็คงจะหนี

จตุรัส: เคยคุยกับพวกทหารเวียดกงบ้างหรือเปล่า

ศิริพร: เคย เปรียบเทียบกันแล้ว ทางทหารฝ่ายเวียดกง
ได้รับการอบรมทางการเมืองมาเป็นอย่างดี พยายามชักจูง
ให้ร่วรบเพื่ออะไร รบเพื่อใคร รุ้จุดมุ่งหมาย ขวัญของ
แกล้งดีกว่าของฝ่ายภาคใต้ ถึงแม้เงินเดือนจะน้อย แต่แกล
ได้รับการเอาใจใส่ดีกว่าทหารเขียว

จตุรัส: มีคนอพยพมากมาย

ศิริพร: มากทีเดียว

จตุรัส: ส่วนมากเป็นคนประเภทไหน

ศิริพร: มีตั้งแต่โสเภณี ไปจนถึงนายทุนระดับชาติ

จตุรัส: คนยากจนคนกลัวมัย

ศิริพร: กลัวค่ะ คือพวกนั้นตกเป็นเหยื่อการโฆษณาชวนเชื่อ
ที่ว่าคอมมิวนิสต์เลวร้ายนั้นอย่างนั้น อีกอย่างหนึ่งสภาพ
ของเวียดนามเหนือหลังการเปลี่ยนแปลงเข้ามาไปมาก
เหมือนกัน เป็นเรื่องเล่ากันมา เล่าต่อกัน ทำให้คน
รู้สึกว่าจะต้องถูกฆ่าอย่างแน่นอน ทำให้คนกลัวมาก

จตุรัส: ผมได้ทราบว่าการเปลี่ยนนหเรียนตอนหลังจากการ
ปลดแอกแล้ว เพื่อให้สัมผัสความเป็นจริงขึ้น

ศิริพร: ใช่ พวกครูต้องเข้าอบรมใหม่ เปลี่ยนหลักสูตร
ให้ผสมวิชาจากเวียดนามเหนือมาทำหลักสูตรใหม่

จตุรัส: เมื่อยังพูดไม่ชัดเรื่องคนอพยพว่าส่วนใหญ่เป็นคน
พวกไหน

ศิริพร: เป็นพวกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอเมริกา ทำงานให้
อเมริกาบ้าง อะไรอย่างนั้นคะ คือ พวกนี้ได้รับสิทธิ
พิเศษ มองค้การบางองค์การของอเมริกาับเลยว่าจะ
ต้องอพยพออกให้หมด มีคะแนนอาจถูกฆ่าตายหรืออะไร
ทำนองนั้น

จตุรัส: แล้วความเป็นจริงถูกฆ่าหรือเปล่า พวกที่อพยพไป
ไม่ได้

ศิริพร: ตั้งแต่ตอนที่เวียดนามมาหลังการปลดแอก ๕
เดือนนั้น ยังไม่ได้ยืนยันว่าเขฆ่าใครเลย นอกจากพวก
หัวขโมยเล็กเล็กขโมยน้อย เป็นอาชญากรรมธรรมดา แต่

หลังๆ ก็เลิกไปเพราะประชาชนวิพากษ์วิจารณ์กัน

จตุรัส: แล้วนักการเมืองถูกฆ่า

ศิริพร: ไม่ได้ทำอะไรเลย นอกจากเอาไปรับการอบรม
เสียใหม่ ทหารก็เหมือนกัน อาจมีเสียชีวิต ได้ข่าวทหาร
เสียชีวิตไปประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ คน เพราะว่าเข้าการอบรม
แก่ทำงานหนัก ดันไม่ล้มทับเป็นอุบัติเหตุ

จตุรัส: นายทุน

ศิริพร: ไม่เห็นมีที่ถูกล่าม นอกจากถูกจับ เพราะว่าประมาณ
๒ เดือนมาก่อนที่จะมีการแลกเปลี่ยนเงินตรา เขามีการ
รณรงค์ต่อต้านพวกนายทุนพวกนี้

จตุรัส: เขาก็ไปทำอะไร

ศิริพร: ไม่ทราบสิคะ คงเอาไปรับการอบรม แล้วก็ปล่อย
ออกมา

จตุรัส: แสดงว่าข่าวที่ว่ามีการฆ่ากันเป็นข่าวลือ

ศิริพร: ไม่ได้ข่าวว่ามีการฆ่ากัน เมื่อตอนอยู่ในเวียดนาม



คำสอนของมาร์กซ์-เลนิน ย่อมได้รับชัยชนะตลอดกาล

จตุรัส: อยากให้เล่าเรื่องมีนห้ใหญ่ยอมแพ้เหตุการณ์ระยะ
สั้นให้ละเอียด

ศิริพร: วันแรกหมดสนไป มีการคิดธงของเวียดนามใหม่
ธงดาวทอง วันนั้นก็เงียบสงบ แต่ตอนกลางคืนก็ยังมีเสียง
การต่อสู้กันเป็นบางครั้ง รุ่งเช้าเราก็อยากเข้าไปดูในเมือง
ว่ามันเป็นอย่างไรบ้าง

จตุรัส: คุณศิริพรอยู่นอกเมือง

ศิริพร: เราอยู่เมืองฮานอย ก็เหมือนกรุงเทพฯ-ธนบุรี ไซ่ง่อน
-ฮานอย วันนั้นเองเขาก็เปลี่ยนชื่อเป็นนครใหม่ เป็นนคร
โฮจิมินห์ รวมเอาเมืองสองเมืองนั้นเข้าไว้ด้วยกัน เสร็จ
แล้วเราก็เข้าไปที่เมืองไซ่ง่อน รตราติดกันมาก เพราะ
พวกตำรวจไม่กลับมาทำงาน เพราะแตกแล้ว ไม่มีใคร
ที่จะให้สัญญาจรรยา ททุกคนก็อยากจะออกไปทั้งนั้น ไม่มี
ใครไปกันได้ ทหารเวียดนามใหม่ ทั้งๆที่แกไม่เคย แก
ก็พยายามที่จะแก้ไขปัญหามีพวกที่อยู่ในเมือง พวกนัก

ศึกษาพร้อมคือสักพักยามจะแก้ไข แต่ก็ทำอะไรไม่ได้
จนอดรันทนไม่ไหว ใครคนหนึ่งก็จับปืนขึ้น ทำให้พวกนั้น
ค่อยเชิด เคลื่อนรถ เคลื่อนขบวนออกไปได้ ที่หน้าพระ
ราชวังเคยเป็นที่อยู่ของเขี้ยว มีพวกทหารเวียดนามไปตั้ง
ตั้งแคมป์อยู่ วันนั้นพวกนักหนังสือพิมพ์พยายามหาข่าวกัน
ใหญ่ ได้ข่าวว่าพวกทหารใหม่แกแปลกใจมากที่ไม่มีคน
อเมริกันอย่างที่คิด หนีไปหมด และคิดว่าคนผิวขาว
ทั้งหมดจะต้องเป็นคนอเมริกัน แต่ก็ไม่ทำอะไรนอกจาก
มองดูเท่านั้น รู้สึกว่าวันนั้นทุกคนจะมีความสุขมาก แต่
ละคนที่อยู่บนท้องถนนจะขมเข้มแฉมใสเข้าหากันดี กอ
กิดว่าสงครามสิ้นสุดลงแล้ว ๓๐ ปี มีการเดินขบวนของ
พวกนักศึกษา ธรรมดาชนไปตามท้องถนน

จตุรัส: ทหารเวียดคงเป็นไงบ้าง ชุ่มบุญ

ศิริพร: ไม่เบ่งเลย หนำตาไรเดียงสา เดินคุมสถานการณ
สถานที่สำคัญๆ แต่มีทหารที่ขลุ่ยๆ ดูได้จากการสะพาย
กระเป๋าสตางค์สำคัญ เราไปแวะเยี่ยมเพื่อนคนหนึ่ง
ทหารเข้ามาถามว่าฝรั่งพวกนั้นอะไร เป็นพวกนักหนังสือ
พิมพ์หรือพวกทวด เราบอกว่าเปล่าเราทำงานเกี่ยวกับ
องค์การต่างชาติ รู้สึกแกไม่ค่อยจะพอใจเท่าไร ก็พวก
แสดงให้เห็นว่าไม่พอใจพวกต่างชาติที่อยู่

จตุรัส: สิ่งแรกที่เวียดคงทำหลังไม่อ่อนแอคืออะไร สม
อยากให้เล่าสภาพเศรษฐกิจ ธนาการบดีหมดหรือ

ศิริพร: ค่ะ ธนาการบดีหมด การซื้อขายเป็นไปอย่างปกติ
ธรรมดา แต่แพงขนทนที่ พวกฉวยโอกาสมีมาก

จตุรัส: ค่อยไปเขาเริ่มทำอะไรก่อน

ศิริพร: แหม... อันนี้ คือ ขนเรกรู้สึกเขาจะเพ่งเล็ง
เฉพาะเรื่องความปลอดภัยมากขน อย่างเช่น ประกาศให้
ทหารของระบบเก่าต้องไปลงทะเบียนจรรยาจรรยาตัว ใคร
ที่มีอาวุธอยู่ต้องเอาไปมอบให้ มีข่าวลือว่าทหารเวียดคงจะ
เข้ามาตามแต่ละบ้าน เพื่อเชยชมดูว่าในแต่ละบ้านทำอะไร
บ้าง

จตุรัส: แล้วมาเยี่ยมจริงมั๊ย

ศิริพร: ไม่จริง หลังจากนั้น ๑ เดือน ถึงจะเข้ามาเยี่ยม
ตามบ้าน

จตุรัส: ทำอย่างไร

ศิริพร: ก็ถามว่าบ้านมีคนอยู่กี่คน ทำอาชีพอะไรบ้าง
สำรวจตามะโนครวั

จตุรัส: แล้วพวกทหารที่ไปรายงานตัว เขาทำอะไร

ศิริพร: แรกๆที่ไปรายงานตัวก็ไม่มีอะไร พอหลังจากนั้น
ประมาณสัก ๒ อาทิตย์ เขาก็เรียกพวกทหารที่ไปรายงาน
ให้ไปรับการอบรมใหม่

จตุรัส: ได้รับเงินเดือนมั๊ย

ศิริพร: ไม่ได้เลยคะ

จตุรัส: แล้วอีกอย่างไร

ศิริพร: นนัสละ ที่เป็นปัญหา

จตุรัส: ทศกัณฐ์พระเพทนีอย่างไร

ศิริพร: คือ เขาจะเรียกทหารพวกนั้นเข้าไปรับการอบรม จะต้องเตรียมอะไรไปบ้างเขาก็บอก จะต้องเตรียมเงิน เตรียมเสื้อผ้าอะไรของตัวเอง เสร็จแล้วก็เข้ารับการอบรมแล้วแต่ระดับยศ พวกที่เป็นพลทหารรู้สึกจะเข้ารับการอบรมไม่นานประมาณ ๑ เดือนก็กลับ ส่วนพวกยศสูงๆ บ้านนาก็ยังไม่ได้รับข่าวคราวว่าอยู่ที่ไหน ทางบ้านไม่รู้ข่าวเลย

จตุรัส: แต่ไม่ได้ยินข่าวว่าตาย

ศิริพร: ละ ไม่ได้ยินข่าวว่าตาย ทศกัณฐ์กลัวว่าข่าวจริง เดียวที่ ๒๐๐-๓๐๐ คน ทศกัณฐ์เอาศพมา มีพวกภรรยา หรือญาติ ๆ ของทหารพวกนั้น จะทำการเดินขบวนว่ารัฐบาลไม่รับผิดชอบ แต่พอตอนหลังมีการขู่แจ้งสาเหตุที่ตายก็เรียบร้อย ว่าที่ตายไม่ใช่ถูกประหารชีวิตหรืออะไร แต่เป็นอุบัติเหตุ

จตุรัส: ทหารพวกนั้นพอได้รับการอบรมเสร็จแล้วออกมาทำอะไร

ศิริพร: แกจะอยู่สักระยะหนึ่ง แล้วจะเข้ารับการอบรมอีก ตามที่ได้ยินมาจะต้องมีการอบรม ๒ หรือ ๓ ครั้ง พอเข้ารับการอบรมเรียบร้อยแล้ว แกก็จะได้รับการยอมรับว่าเป็นพลเมืองใหม่ ไม่ได้เป็นฝ่ายต่อต้านการปฏิวัติ

จตุรัส: พวกเวียดกงทำอย่างไรกับประชาชน

ศิริพร: ก็ให้เข้ารับการอบรมทางการเมือง คือ แบ่งไปตามหมู่บ้านในย่านชุมนุมเขาจะเรียกว่าเป็น 'โต้ว' ชักชวนให้พวกผู้หญิงไปเขาเป็นสมาชิกของกลุมองค์การของผู้หญิง ปฏิวัติ เสร็จแล้วจะมีการเลือกตั้งหัวหน้า มีการประชุมเดือนหนึ่งประมาณ ๒ ครั้ง แกก็ไปคุยกันว่าแต่ละชุมชนที่ตนเองมีปัญหอะไรบ้าง จะแก้ไขได้อย่างไร และเขารับการอบรมว่าเที่ยวไม่ต้องทำอะไร อเมริกาเลยอย่างไร

จตุรัส: ความคิดเขาเปลี่ยนไปมัย

ศิริพร: คือ พวกนั้นแกเป็นพวกธรรมดาๆ แต่แกมีความต่อต้านอยู่ในตัว บางคนเช่นผู้หญิงเวียดนามคนหนึ่งอายุประมาณ ๖๐ ปี แกก็บอกว่าแกเคยอยู่แล้ววออเมริกาเป็นอย่างไร เทียวเป็นอย่างไร ไม่ต้องมาบอกมาพูดให้แกเข้าใจก็ได้ แต่ที่มันอยู่พวกหนึ่งเป็นพวกฉวยโอกาส พวกนั้นจะรับเขาเป็นสมาชิกของสมาคมสตรีกับปฏิวัติทันทีแล้ว แกก็จะตกเป็นเหยื่อของการโฆษณา แต่ตัวแกเองไม่เป็นด้วยความจริงใจเท่าไร เป็นพวกฉวยโอกาสซึ่งมีอยู่มากทีเดียว

จตุรัส: แล้วความสำคัญทางการเมืองของเขาเป็นอย่างไร

ศิริพร: สำหรับคนหนุ่มสาวรู้สึกจะดีขึ้น แต่คนที่แก่ๆ ไป

จตุรัส ๓๒

แล้วดีกว่าเดิมด้นน้อยไม่มากเท่าไร แต่ก็ได้ผลมากที่สุดคือพวกเด็ก ๆ เด็กเวียดนามตอนนั้นน่ารักกว่าสมัยที่เขามากทีเดียว แกมอานาคตทัศน แกสามัคคีกลมเกลียวกันดีมาก ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ใหม่แกสนใจให้ความพึงใจกับเด็กมากขึ้น อย่างมีโทรทัศน์กรมราชการสำหรับเด็ก ให้การอบรมทางการเมืองสำหรับเด็กว่า คนต่างชาติไม่ได้อย่าไร เขาเอาเปรียบอย่างไร เด็กก็มีความสำนึก มีน้ำจิตน้ำใจมากขึ้นที่จะช่วยคนอื่น

จตุรัส: สภาพในสมัยที่เขาวัดเด็กพวกนั้นเป็นอย่างไร

ศิริพร: เด็กพวกนั้นถูกลดปล่อยปละละเลยมาก คือ ไม่พูดถึงเด็กที่พ่อแม่ฐานะปานกลางนะละ หมายถึงเด็กทั่วไปที่พ่อแม่ค่อนข้างยากจน แกก็ไปเป็นเด็กข้างถนนขอทานอะไรบ้าง แต่พอหลังการเปลี่ยนแปลงเขาเอาเด็กพวกนั้นมาอบรมพยายามขู่แจ้งว่าทำอย่างนั้นไม่ดี ค่อยๆ เป็นไป

จตุรัส: คนเริ่มทำงานหนักขึ้น เขาจัดคนทำงานอย่างไร

ศิริพร: สำหรับพวกข้าราชการ พวกพนักงานธนาคาร เขาให้ไปรายงานตัวก่อนประมาณสักอาทิตย์หนึ่งก็กลับมาทำงานตามเดิม แต่ว่าหน้าที่ความรับผิดชอบ ฝ่ายทหารใหม่หรือทหารปฏิวัติจะเป็นคนเข้ารับตำแหน่งสูงๆ เกี่ยวกับการตัดสินใจ ส่วนพวกกรรมกรโรงงานก็ทำงานตามปกติเหมือนเดิม พวกนั้นได้ข่าวว่าได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นในขณะพักของพวกแรกลดลง

จตุรัส: สภาพความเป็นอยู่ เขาเริ่มจัดอย่างไร หน่วยงานให้ทำ

ศิริพร: ประมาณ ๔-๕ เดือนหลังการปฏิวัติก็เริ่มมีการทำงานให้ประชาชนทำ แต่ทำชามาก เพราะเขามีนโยบายที่จะให้คนทำแออัดยัดเยียดอยู่ในห้องนอนให้ออกไปอยู่บ้านนอกทำนาทำไร่เสียก่อน เพราะกลัวจะไม่มีกิน มีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจตามมา

จตุรัส: ความรู้สึกของคุณศิริพรเป็นอย่างไรเกี่ยวกับการปลดแอก

ศิริพร: ตอนแรกๆ ก็รู้สึกว่าจะอะไรๆ คงจะดีขึ้นมาก สำหรับการปลดแอก เพราะว่าสงครามก็ยุติลงแล้ว แต่รู้สึกว่าทางผู้บริหารใหม่อาจมีการทำงานซึ่งหลายอย่างหลายด้าน การวางโครงการทางเศรษฐกิจเป็นไปค่อนข้างล่าช้ามาก ทำให้คนมีปัญหามากขึ้น ความขัดแย้งระหว่างชนาน้อยกับช่างอันรู้สึกจะมีมากขึ้นทีเดียว

จตุรัส: อยากให้เล่าเรื่องเด็กกำพร้าที่คุณศิริพรทำ

ศิริพร: ปัญหาเด็กกำพร้าในเวียดนาม คือ รัฐบาลเก่าระยะหลังไม่สนับสนุนให้เบ็ดเตล็ดสถานเลี้ยงเด็กอีก พยายามยกระดับความเป็นอยู่ของเด็กกำพร้าซึ่งมีอยู่แล้วให้ดีขึ้น ซึ่งความจริงก็น่าจะทำได้เพราะมีเงินช่วยเหลืออยู่มากมาย เงินช่วยเหลือมาจากต่างชาติ องค์การต่างชาติใช้เงินส่วนใหญ่สำหรับการรอดกันมากกว่า แทนที่เงินส่วนใหญ่จะตก

ไม่ให้เด็กกำพร้า ตัวอย่างเช่น องค์การของอเมริกา (ขอสงวนชื่อ) นั้นจะ ตอนหลังได้รับอนุญาตให้เอาเด็กกำพร้าออกจากเวียดนามส่งไปอเมริกาได้ แยกสัดส่วนที่จะช่วยเด็กกำพร้าตามสถานเลี้ยงเด็ก แล้วเอาเด็กกำพร้ามาไว้ในศูนย์ แล้วสอนวิธีให้เด็กพวกกันกินช้อนช้อม หัดพูด ภาษาอะไรแบบนั้น

พอตอนหลังๆ เห็นว่าวิธีการที่เอาเด็กกำพร้าออกจากสถานเลี้ยงเด็กมันลำบากมากจน ก็จะต้องมีคานารอณาชาสำหรับผู้อำนวยการสร้างสถานเลี้ยงเด็ก ทั่วประเทศที่พ่อแม่ซึ่งเต็มใจที่จะยกลูกให้ เอาเด็กพวกนั้นมาซึ่งไม่ใช่เป็นสิ่งที่ถูกต้อง

มีหลายองค์การที่เดี๋ยวนี้เพิ่งตั้งทางด้านการศึกษาออกอย่างศูนย์จะต้องหุรรหา จะต้องคิดเพื่อการโชว์

จตุรัส : เด็กกำพร้าในเวียดนามเป็นอย่างไร มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร

ศิริพร : คือ เด็กที่โดนภัยก็กลายเป็นเด็กมีปัญหา แม่แต่เล็กๆ ก็เป็นเด็กที่มีปัญหา เพราะขาดความรักความอบอุ่น โดยเฉพาะจำนวนการตายของทารกก็มาก และส่วนมากเด็กจะเป็นโรคขาดอาหาร มีปัญหาทางจิตใจ การเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและสติปัญญาช้ากว่าเด็กธรรมดา

จตุรัส : หลังจากการปลดแอกแล้ว สถานเด็กกำพร้าเป็นอย่างไร

ศิริพร : เท่าที่เห็นในไซ่ง่อน ทางรัฐบาลใหม่มีนโยบายที่จะให้เด็กกำพร้าพวกนั้นกลับไปสู่บ้านเดิม เพราะก่อนหน้าของเด็กพวกนั้นเป็นเด็กกำพร้าที่พ่อแม่ แต่พ่อแม่ไปสงครามบ้างหรือว่าสูญหายไปบ้าง อันนั้นเขาก็พยายามที่จะทำการค้นคว้าว่าเด็กมีพ่อแม่อยู่ที่ไหนบ้าง เพื่อส่งกลับ

จตุรัส : แล้วรัฐบาลจะเลี้ยงดูอย่างไร ถ้าไม่พบพ่อแม่

ศิริพร : ก็อยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าต่อไป แต่ได้ข่าวว่าแกจะตั้งสถานอันใหม่ขึ้นให้เด็กกำพร้าพวกนั้นมารวมอยู่ที่หนึ่ง ให้เด็กเป็นเด็กของรัฐอะไรทำนองนั้น

จตุรัส : แล้วเด็กกำพร้าที่อเมริกาขนออกมา ตอนที่ไซ่ง่อนจะแตกมีการขนเด็กกำพร้าออกมาเยอะ คุณศิริพรเห็นเป็นอย่างไร

ศิริพร : มันเหมือนการโจรกรรมมากกว่า

จตุรัส : อเมริกาพยายามที่จะทำลายและทิ้งอะไรไว้บ้าง ตัวอย่างเช่นก่อนไซ่ง่อนแตก ได้ข่าวอเมริกาพยายามอพยพคนออกไปให้มากที่สุด คุณศิริพรเห็นว่ามีการทำอะไรบ้างตอนนั้น

ศิริพร : อย่างที่เวียดนามไม่คิดว่าอเมริกาพยายามเอาคนออกมาเพราะว่า ถ้าคุณเป็นคนผิวขาวเดินไปตามถนน คุณจะได้รับทราบทามจากคนเวียดนาม และถามคุณเลยว่า คุณเป็นคนอเมริกาหรือเปล่า ถ้าคุณไม่เป็นชาวอเมริกันก็

ไม่เป็นไรช่วยพาผมออกนอกประเทศหน่อยได้มั๊ย ผมมีลูกเท่านั้น ๆ คน ช่วยพาผมออกนอกประเทศด้วย ซึ่งอันนี้คิดว่าไม่ใช่ความผิดของอเมริกาฝ่ายเดียว ความผิดอยู่ที่ว่าอเมริกาเปิดโอกาส เสนอโอกาสให้เท่านั้น

จตุรัส : ตามความเห็นของคุณศิริพรคิดว่าอพยพออกมาดีกว่าหรืออยู่ต่อดี

ศิริพร : อยู่ดีกว่า เพราะประเทศของเราเอง อยู่ยอมดีกว่าไม่ได้เลือกรายไปหมดทุกอย่างอย่างที่คิดเอาไว้ พวกที่หนีออกมาดูจะดื่รกะกำลำบากมากกว่าคนที่อยู่ในเวียดนามเสียอีก

จตุรัส : แนวโน้มจะดีขึ้นมั๊ย

ศิริพร : คิดว่าในระยะปีหนึ่งหรือสองปีอาจจะดีขึ้นมาก แต่ว่าถ้าจตุรัสระบบเศรษฐกิจได้ดีขึ้น มันก็อาจจะดีขึ้น

จตุรัส : มื่ออะไรจะบอกได้ว่าเวียดนามได้เป็นสังคมนิยมที่พร้อมมองเห็นเป็นรูปเป็นร่าง

ศิริพร : เท่าที่อยู่มาก ๕ เดือนยังไม่เห็นว่าอะไรเป็นสังคมนิยม เขากำลังแก้ปัญหาเก่าก่อน แต่คิดว่าถ้าสมมติไม่มีความขัดแย้งระหว่างเวียดนามเหนือเวียดนามใต้ แก่ไม่มีความระแวง คนของรัฐบาลเก่าที่มีความสามารถก็มาก เอาคนพวกนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์จะดีขึ้น



บนตึกสภาประชาชนสำหรับขิง ปี. ๕๒

จตุรัส : อยากจะให้เล่าความรู้สึกส่วนตัวที่เมื่อเข้าไปพบอย่างหอบอกว่าเป็นคนไทยแล้วไม่หวั่น

ศิริพร : ก็พวกทหารของเวียดนามใต้ เวียดนาม แน่นนอน แก่ยอมมีความรู้สึกไม่ติดต่อคนไทย เช่น ถูกกับทหารเวียดกงคนหนึ่ง แก่ถามว่าเป็นคนไทยหรือ เมืองไทยเจริญแบบซานฮอมมั๊ย มีรถยนต์อะไรแบบมั๊ย เมืองไทยปลดแอกหรือยังอะไรทำนองนั้น

จตุรัส : อยากให้เล่าตอนนั้น ตอนที่บอกว่าการปลดแอกนอกคนเวียดนาม ๓๐-๔๐ เปอร์เซนต์มีส่วนเกี่ยวข้องกับเวียด

กงมากใช้หมี้ย

ศิริพร: คือเราเห็นได้จากการที่เขาไปในย่านหนึ่ง ซึ่งเมื่อก่อนเข้าไปก็เห็นคนอยู่เฉยๆ ไม่มีอะไร พอวันที่เขาปลดแอกวันนั้น เราเข้าไปรู้สึกคนทุกคนจะมีบทบาทเกี่ยวกับการปฏิวัติถนน และบ้านหลังหนึ่ง ศาลเจ้าเป็นคลังอาวุธของพวกเขาแต่ก่อนไม่มีอะไร

จตุรัส: ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมด้วยเวียดกง พวกองค์การศาสนาต่าง ๆ หลังการปลดแอกเป็นอย่างไร

ศิริพร: ไม่มีบทบาทอะไรมากนัก

จตุรัส: ยังอยู่เหมือนเดิมหรือเปล่า ศาสนาพุทธเป็นอย่างไร

ศิริพร: ก่อนที่จะมีการปลดแอก พวกนักไปร้อมกันเป็นพลังที่สามในเวียดนาม ซึ่งได้ชื่อว่าโฮเอ.สนับสนุนพวกนี้ หลังการเปลี่ยนแปลง ปลดแอก รัฐบาลประกาศให้กลุ่มนี้สลาย

จตุรัส: พวกองค์การที่สาม หมายถึงพวกองค์การพระ

ศิริพร: พระกับพวกบาทหลวง แต่รู้สึกว่าการในศาสนาพุทธมีบทบาทต่อการปฏิวัติมากกว่า

จตุรัส: ทำอะไรบ้างหลังการปฏิวัติ

ศิริพร: ที่เห็นได้ชัด พวกพุทธนิกายเถรวาทเข้ามาไว้ในศูนย์ พวกแม่ชักร่วมขบวนการกับเขาด้วย และมีพระบางองค์เป็นสมาชิกของเวียดกงมาเป็นเวลานาน โดยไม่มีใครรู้

จตุรัส: สภาพยังเหมือนเดิมหลังการปฏิวัติหมายถึงศาสนาต่างๆ คงอยู่เหมือนเดิมใช่ไหม

ศิริพร: อยู่เหมือนเดิมแต่ไม่มีบทบาท

จตุรัส: คือผมอยากถามแบบที่คนไทยมักจะรู้สึกว่าคุณคอมมิวนิสต์เข้าแล้วศาสนาจะหายไป อะไรทำนอง

ศิริพร: ไม่มีอะไร

จตุรัส: เรื่องนลาวได้พิสูจน์แล้วมีพระมาร่วมในพิธีมากมายในกลุ่มสังคมนิยมด้วย

ศิริพร: ในวันที่เขาฉลองชัยชนะก็มีพวกพระทางศาสนาพุทธ พวกพระแม่ชีมาเดินถือบาย โปสเตอร์ร่วมขบวนการเขาด้วย

จตุรัส: ผู้นำองค์การพุทธศาสนาที่สำคัญของเวียดนามได้ทำอะไร

ศิริพร: จำไม่ได้

จตุรัส: แล้วยังมีบทบาท

ศิริพร: หมดบทบาทรู้สึกจะไม่มบทบาทอะไร พวกนักเขียนก็เป็นพวกหัวก้าวหน้า แต่ไม่ได้นิยมชมชอบคอมมิวนิสต์ไปทั้งหมด ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรม

จตุรัส: หลังจากนั้นก็หยุดบทบาท แล้วอยู่อย่างไร

ศิริพร: ก็อยู่ไปตามเรื่อง แต่ที่ทำงานพวกสังคมนิยมอะไรไปด้วย

จตุรัส ๑๔

จตุรัส: องค์การปลดแอกไม่ได้มาทำอะไรเลยใช่ไหม เพียงแต่ให้หยุดบทบาท

ศิริพร: แต่ว่ามีพระบางองค์ตำแหน่งสูงๆ อย่างเช่นองค์หนึ่งเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งก็ถูกเชิญเข้ารับการอบรม

จตุรัส: กลับออกมาแล้วเป็นอย่างไร

ศิริพร: ไม่ทราบว่าการกลับออกมาแล้วเป็นอย่างไร ได้แต่ทราบว่าเข้าไปรับการอบรม

จตุรัส: ความขัดแย้งทางศาสนาหมดไป

ศิริพร: ระหว่างพวกพุทธกับพวกคริสต์ ไม่เห็นว่าเกิดความขัดแย้ง

จตุรัส: แต่ก่อนมีไหม

ศิริพร: ระยะที่เขียงนวนที่เขียงไม่มีเด่นชัด

จตุรัส: ชาวบ้านเป็นอย่างไร การดำเนินชีวิต

ศิริพร: เรื่องการกินอยู่ระดับชาวบ้านหลังการปฏิวัติใหม่ๆ

เขาจะแจกข้าวให้พวกที่ยากจน แต่แจกไปครั้งเดียวแล้วก็ไม่แจกอีกเลย รายได้ของประชาชนตกต่ำ บางครอบครัวไม่มีรายได้อะไรเลย ซึ่งอยู่กันลำบากมากทีเดียว พวกที่ยังพอมีรายได้อะไรบ้างเพราะก่อนหน้านี้จะปลดแอก เขาปล้นตามบ้านคนรวยๆ หรือไม่มีคนอยู่บ้าน ขโมยโทรทัศน์ ตู้เย็น แม้แต่โลส้วมก็ขโมย แล้วเอามาขายตามตลาดมืด ก็ยังมีรายได้จากทางนั้นอยู่บ้าง การปล้นชิงก็ยังมีการอยู่ รัฐบาลใหม่แทนที่จะแก้ปัญหาการปล้นชิงจ้วงราวโดยการปลดตลาดมืด กลับไปฆ่าคนที่แย่งชิงจ้วงราว เดียวกันยังไม่ปลดตลาดมืด ทหารปฏิวัติเองก็กลายเป็นสมาชิกของตลาดมืด ซอวืทยอะไรต่ออะไรกลับไปฝากคนที่บ้าน

จตุรัส: ทำไมเขาจึงไม่รับแก้หรือไม่รับ

ศิริพร: ไม่ทราบเหมือนกัน

จตุรัส: คนเวียดนามส่วนใหญ่เป็นอย่างไร

ศิริพร: เริ่มไม่พอใจ มีการวิพากษ์วิจารณ์ระบบใหม่อย่างเจ็บๆ

จตุรัส: รัฐบาลรัญญ

ศิริพร: คิดว่าคงจะรือยเหมือนกัน แต่พยายามจะปกปิดอย่างเช่น มีคนหนึ่งซึ่งเรารู้ว่าแกขายของอยู่ที่ตลาดเสร็จแล้วแกก็บ่นออกมาว่าแหมแหมปวดหัวมากเหลือเกิน กลุ้มใจมากเหลือเกิน ทหารรัฐบาลปฏิวัติผ่านมาก็บ่นกว่าทำไมถึงกลุ้มอกกลุ้มใจ หลังการปลดแอกแล้วทุกคนต้องมีความสุขแล้วเอาตัวคนพูดไปรับการอบรมครึ่งวัน

จตุรัส: กลับมาเขามีความสุขไหม

ศิริพร: คงจะไม่ ชีวิตที่กินนในโซ่งอนจะต้องอยู่ด้วยความระมัดระวัง คุณจะพูดอะไรก็ตามความคิดเห็นส่วนตัวของคุณไม่ได้ เพราะว่าแม้แต่คนในบ้านคุณเองก็ไว้ใจไม่ได้ เขาอาจจะไปรายงานต่อรัฐบาลปฏิวัติ อันนี้ผิดกับ

สมัยเที่ยว คุณมีสิทธิ์จะวิจารณ์ได้ภายในขอบเขตหนึ่งที่เขา
ขีดให้ ถ้าเกินไปก็ต้องมีการลงโทษเหมือนกัน

จตุรัส: ถ้าไปรายงานแล้วจะเกิดอะไรขึ้น

ศิริพร: เขาก็จะมาเชิญตัวไปอบรม

จตุรัส: แคนเองหรือ

ศิริพร: ค่ะ สามวันบ้าง ครึ่งวันบ้าง แม้แต่ที่บ้านซึ่งคุณ
อยู่ มีคนเวียดนามคนหนึ่งแกลยอยู่ด้วย เพราะแกทำงานที่
ศูนย์เราก็ไม่ได้คิดอะไรแกลยอะไรแกลย เสร็จแล้วทำไมข้าว
ของๆเราถูกกินทุกอย่าง เอกสารอะไรทำนองนี้ ตอนหลัง
เราถึงรู้ว่าแกทำรายงานต่อรัฐบาลปฎิวัติ เรื่องทำนองนี้
สมัยเที่ยวคงเป็นหน้าที่ของตำรวจลับ พอหลังปลดแอก
พวกคนธรรมดาๆ แกลยอาจจะเป็นที่โปรดปรานของระบบ
ใหม่ ก็เลยทำหน้าที่ให้

จตุรัส: อบรมแล้วเกิดอะไรขึ้น ถ้ากลับมาแล้วยังไม่เปลี่ยน

ศิริพร: เขาก็จะอบรมจนกว่าคุณจะยอมรับว่าคุณเห็นด้วย
ที่เห็นตัวอย่างเป็นพวกระดับท้องถิ่นที่เข้มงวดกับการ
วิจารณ์ทางลบ แต่พวกชนผู้ใหญ่อุทิศใจออกกว้างขวางต่อ
วิพากษ์วิจารณ์มากกว่า

จตุรัส: คุณศิริพรมีความรู้สึกอย่างไรกับเรื่อง

ศิริพร: ถ้าเผื่อว่ารัฐบาลสามารถแก้ปัญหาเรื่องการกินอยู่
ของประชาชนให้ดีขึ้น ก็คิดว่าความรู้สึกต่อต้านจะค่อยๆ
หายไปก็จะดีขึ้น แต่ยังเป็นอย่างที่เราเห็นอยู่คิดว่าคงจะไม่
ดีขึ้น มีข่าวลือไม่ทราบว่าเป็นความจริงหรือเปล่า ว่าแม่
แต่พวกทหารปฎิวัติเอง ตอนนั้นกลับเข้าไปตั้งเยอะแล้ว
เพราะว่าไม่เห็นด้วยที่เวียดนามเหนือมาแสดงเป็นเจ้าเข้า
เจ้าของเวียดนามได้ รัฐบาลเองไม่สามารถที่จะปราบปราม
พวกทหารเก่าเรียกกันว่าทหารหุ่นได้หมด พวกนี้เอาอาวุธ
ยุทธภัณฑ์ รถถังเข้าไปตั้งเยอะ แล้วมีอยู่ระยะหนึ่ง
ที่เขาห้ามไม่ให้เด็กหนุ่มเดินทางไปสู่ลุ่มน้ำโขง

จตุรัส: เข้าป่าไปเพื่อสู้รบหรือเปล่า

ศิริพร: ใช่ เพื่อสู้กับรัฐบาล อันนั้นเป็นแต่เพียงข่าวลือไม่
ทราบจะจริงหรือเปล่า แต่มีอยู่ครึ่งหนึ่งที่ถนนหลวงไซ่ง่อน
-ดาลัต บัด เพราะมีการโจมตีจากทหารหุ่น

จตุรัส: ที่เวียดนามได้ไม่พอใจว่าต่างประเทศ ไม่พอใจ
เรื่องอะไร เห็นที่บอกเมื่อวิจารณ์เบอร์เซตต์

ศิริพร: อันนั้นไม่ทราบค่ะ คุณกับคนรู้จักเท่านั้น แต่ไม่
ทราบว่าเป็นเบอร์เซตต์ พูดถึงอะไรในเวียดนาม

จตุรัส: อิทธิพลของอเมริกายังมีอยู่มีในเวียดนามทางด้าน
ทหารและการเมือง

ศิริพร: คิดว่าพวกทหารหุ่นที่ทำการต่อต้าน คงคิดว่าจะ
ได้รับความช่วยเหลือจากอเมริกาอีก เพราะเขิงชนเผ่าก็
ประกาศว่าเขาจะกลับไปสู้



อริบัตย์

ยื่นหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

ออกทุก
อังคาร
และศุกร์

เขาทำอะไรในลาว



เขาวางหนังกกลางเดือนพฤศจิกายนสกน ขณะทีผู้สอข่าวจตุรัสกำลังเตรียมตัวจะ ออกจากห้องพักในโรงแรมแห่งหน่งในจังหวัดอุดร เพื่อออกไปทำข่าวเกี่ยวกับแมวอพยพซงอยู่รวมกันนในค่ายทหารรัฐบาลจัดหาให้ เสี่ยงกรงโทรศัพทที่กตั้งซน

“คุณเป็นนักรข่าวจตุรัสไซ้ใหม่ครับ” เสี่ยงผู้ชายลาวมาทางโทรศัพท “ครับผม” ผู้สอข่าวรู้สึกแปลกใจทีได้ยินคำถามอยางน

“ผมมเรองทีคิดว่าคุณคงสนใจจะคุยด้วย” เขาพูดต่อ

“จะคุยกันอยางน หรือจะพบกันและคุยกันดครับ” ผู้สอข่าวถาม

ตกลงเรานัดกันที่ร้านกาแฟแห่งหน่ง ผู้ชายรูปร่างลาสน หนาเสยมใส่เสื้อฮาวาย เดินมาหาเรา และบอกให้เราไปทีนัดใหม่พร้อมกันเขา ด้วยวิธีต่างๆ ทีเขาวางแผนไว้แล้ว ยังความสับสนและตงเตนให้แก่ผู้สอข่าวจตุรัสเป็นอยางมาก ในที่สุดเราก็มายู่ ในบ้าน ไม่หลังหน่งแถบซนเมืองอุดร เขาเริ่มต้นว่า

“สิ่งที่ผมจะเล่า คองงานของซีไอเอ. ในลาวทีผมทำ”

ผู้สอข่าวจึงไม่ลังเลทีจะบันทึกการสนทนา ด้วยเห็นความสามารถในการเดินทางววนไปมาเพื่ออำพรางตัวเอง ได้อยางซ้าซงของเขา ทำให้เดาว่าม้นคงสอดคลองก้งงานของเขาทีเดียว

“ผมเห็นคุณตรงแฉงหน่งสอทีหาแยก ได้ยินคุณถามคนชายเกวกับจตุรัส ทำให้ผมเชื่อว่าคุณคงเป็นนักรข่าวจตุรัส และตามสืบว่าคุณพักอยู่ที่ไหน”

เขาตอบคำถามในสิ่งที่เราสงสัยเป็นสังแรก และเขาก็เริ่มเรองว่า

“งานทีผมทำ จำเป็นต้องใช้คนซ่งเกยทำงานกับแฟก (F.A.G. For word Air Guidance) หน่วยต่อสู้อากาศซนตอนหน่ามอยางนอย๓ปี เขาเลือกเอาแก่หน่งในสิบของสอทำงานทงหมด” เขาพูดซ้า และซัดถอยซัดคำ

“หน่วยงานทีรับผมเข้าทำงานคือซีไอเอ. เกซ ออฟฟิสเซอร์ คนที

สัมภาษณ์ผมคือหัวหน้าทีมจากค่าย๓๓๓ และต่อมาก็ให้ผมแปลภาษาลาวเป็นภาษาอังกฤษจากเทป แล้วก็ให้เขาเครื่องจับเท็จ”

“ตอนสัมภาษณ์เขาลมทำนองไหนบ้าง” เราถาม

“ก็ทำนองว่าเคยเป็นสมาชิกองคกรทางการเมืองบ้างใหม่ เคยมีส่วนในกิจกรรมของพรรคคอมมิวนิสต์บ้างใหม่ หรือเคยติดยาเสพติดบ้างหรือเปล่า อะไรทำนองน ผมตอบคำถาม โดยมเครื่องจับเท็จจับอยู่ เมื่อเสร็จสนการคัดเลือก งานของผมคองงานแปลภาษาลาวเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่”

“งานของผมอยู่ในลาว เริ่มด้วยการทำบัตรประชาชนลาว แล้วก็กลับมาขอรับคำสั่ง เจ. แอล. ดี. ในคำสั่งมีว่า ให้ผมเดินทางไปลาวอีกครั้ง แล้วไปพบกับคนๆหน่งชอนายทอมลัมทีโรงแรมแห่งหน่ง โดยให้ใช้โทรศัพททีติดต่อและพูดว่า ‘ผมมาแล้ว’ นายทอมลัมก็จะพูดตอบออกมาว่า ‘ไปคอยอยู่ทีริมน้ำโขง’ ผมคอย

อยู่ราว ๕ นาที นายทอมลัมซ์บรด์ เพ็คตัสชาวไซเทเบียน ไอ.ที. ซึ่งเป็น บ้ายของยเซด. ผมนั่งรถสัปดาห์นั้น ไปที่บ้านหลังหนึ่งซึ่งอยู่นอกถนน ยเซดคอมปาดู แล้วเขาก็สาธิตการใช้ เครื่องดักฟังซึ่งอยู่ในห้อง ๆ หนึ่ง ในบ้านหลังนั้น”

“บ้านที่ผมอยู่ บุคคลภายนอก จะเข้าไปไม่ได้เลย มีคนเพียง ๖ คน เท่านั้นที่สามารถจะเข้าไปได้ คือทศ อเมอริกันประจำลาว ตอนนั้นคอนาย ไวท์เฮาส์ แล้วก็ทูตทหารอเมริกัน ประจำลาว เจ้าหน้าที่ชื่อไอเอ.คนหนึ่ง เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคสองคน และอีก หนึ่งคนคือคนรับข้าว”

“ภายในบ้านมีเครื่องอำนวยความสะดวกทุกอย่าง เขาเตรียม อาหารและเครื่องดื่มอย่างดี ไว้ให้ผม เสมอเพื่อที่ผมจะไม่ต้องออกไปไหน เลย”

เขาหยุดและมีท่าทีว่ากำลังใช้ ความคิดทบทวนบางสิ่งบางอย่าง ผู้ สือข่าวอดทนรอให้เขาพูดต่อโดยไม่ ปรบควนแต่อย่างใด

“สามเดือนแรกที่บ้านนั้นเป็น การฝึกงาน การบังคับควบคุมเครื่อง ไฟฟ้าอุปกรณ์ต่างๆ โดยมีผู้เชี่ยวชาญ เป็นคนฝึกให้”

“ผมมีเพื่อนร่วมทำงานคนหนึ่ง คือผู้ชายฉนวนซึ่งทำงานกับซีไอเอ.มา แล้วห้าปี เขาพูดไทยได้ เขียนภาษาไทยได้ และงานของเขาคือแปล ข้อความจากภาษาฉนวนเป็นภาษาอังกฤษ”

“ในช่วงฝึกงานผมรับผิดชอบ ในการดักฟังโทรศัพท์ของ ‘ตลาด เขา’ ซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ของฝ่าย ขบวนการปะเทดลาว ในเวียงจันทน์ มันอยู่ทางทิศใต้ของตลาดสด ถ้าขอ ความเป็นภาษาลาวผมก็เป็นคนแปล

ถ้าขอความเป็นภาษาแควคนญวนก็ เป็นคนแปล”

“ต่อมาผมจึงรับหน้าที่ในการ ดักฟังโทรศัพท์ของท้าวคำม่วน ซึ่ง เป็น รมต. กระทั่งป้องกันต่างประ เทศของฝ่ายขบวนการปะเทดลาว ตอนนั้นอุปกรณ์เครื่องมือในการดัก ฟังสามารถดักฟังการสนทนาได้ทั้ง ทางโทรศัพท์ที่ท้าวคำม่วนใช้อยู่โดย ตรง และทั้งการสนทนาอื่นๆ ภาย ในห้องแม้ว่าจะไม่ได้มีการใช้โทร ศัพท์”

“ตอนนั้นก็มาถึงปัญหาเรื่องเครื่อง โทรศัพท์ โทรศัพท์ของลาวทั้งหมด ได้รับการออกแบบโดยไอที.สำหรับ ลาวโดยเฉพาะ ซีไอเอ. ให้ความช่วยเหลือรัฐบาลลาวในเรื่องโทรศัพท์โดย ผ่านทางยเซด ถ้าโทรศัพท์เครื่องใด เครื่องหนึ่งเสียไป องค์การโทรศัพท์ ลาวหรือหน่วยงานอื่นๆ อาจจะซ่อม เองได้ นั่นไม่ใช่ปัญหาของ ซีไอเอ. แม้แต่เนี่ย เพราะอะไหล่ทุกชิ้น ไอที. ออกแบบไว้ใช้ในลาวเป็น มาตรฐานแล้ว”

“อุปกรณ์ที่ใช้ในการดักฟังทั้ง หมดเป็นอุปกรณ์ที่ผลิตในเยอรมัน เช่นแทปของยูเอชอาร์. แบบรีพอร์ท ซี. แทปไม่มีอะไรที่ผลิตในสหรัฐฯ เลย ผมเข้าใจว่าการดักฟังนี้คงมีมา หลายปีก่อนหน้านั้นแล้ว เพราะเครื่องๆ หนึ่งในห้องนั้น ระบุว่ารับเข้ามาตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ เครื่องทั้งหมดดักฟังคุณภาพ ต่ำ เสียงฟังชัดเจนน้อย เสียมอยู่ นิดเดียวคือเมื่อฟ้าผ่าเครื่องจะเสียทันที ระยะที่ผมทำก็มีฟ้าผ่าบ้าง แต่ก็ แก่ใจได้ทันที” เขาหยุดไปครู่ ใหญ่

“ผมได้เงินเดือนขึ้นแรก ๖,๕๐๐ บาท จ่ายเป็นเงินสดและเป็นเงิน ดอลลาร์ เวลาบั้งเงินเดือนเขาใช้วิธี

ให้ผมเดินออกไปข้างนอก พอไม่ให้ เป็นที่สังเกต แล้วจะมีรถคันหนึ่งมา รับผมขึ้นไปบนรถ ส่วนมากจะเป็น รถเพ็คตัสของนายทอมลัมซ์บรด์นั้น แต่ก็มีรถยี่ห้ออื่นบ้างเหมือนกัน เช่น รลมาสด้า จีวอลล์ หรือรถอื่นๆ แต่ ไม่ใช่รถอเมริกัน รถพวกนี้ยกเว้น เพ็คตัสแล้ว ไซเทเบียนลาวหมด เมื่อผมขึ้นไปบนรถแล้ว เขาจะขับพา ไปวนสักหนึ่งรอบ ระหว่างนั้นก็ถาม ไล่บ้าง เช่นงานหนักไหม อะไรทำ นอนไหม แล้วก็นำเงินเดือนให้ ก่อนที่จะส่งให้ลงที่ใดที่หนึ่ง ไม่ไกล จากบ้านนัก เพื่อให้ผมนั่งแท็กซี่กลับ เอง มีอยู่ครั้งหนึ่งที่เขาของผิดมา ให้ผม ทำให้ผมมั่ววุ่นกันนอนที่ทำงาน อย่างเดียวกับผม ผมคิดว่ารัฐมนตรี ทุกคนคงจะถูกละทิ้งตัวดักฟังอย่าง ที่ผมทำอยู่”

“ดูเหมือนคุณแทบจะไม่มีโอกาส ได้ใช้เงินเดือนนั้นเลยใช่ไหม” ผู้ สือข่าวถาม

“น้อยมาก เพราะซีไอเอ. ไม่ ต้องการให้ผมออกนอกบ้านเลย บาง ครั้งผมทนไม่ได้ก็ออกไปบ้าง โดย บอกมันว่าผมจะไปกินอาหารที่นั่นที่นั่น ซึ่งแม้ว่าจะใกล้เพียงไร และใช้เวลา น้อยก็ตาม มันจะส่งคนออกสะกด รอยตามผมแบบให้ผมรู้ตัว เพื่อไม่ให้ผมได้พูดจากับใคร รวมทั้งผู้สะ กดรอยตามด้วย บางครั้งผมมันเสียมัน ผมก็แอบเล็ดลอดหนีมันบ้าง ให้มัน ต้องตามกันให้วุ่นไปเลย”

“ผมถูกเช็คอยู่บ่อยๆ ด้วยวิธี ต่างๆ เช่นมันมีกฎไม่ให้ผมออกไป เบ็ดประตูให้คนที่ไม่ใช่ ๖ คนที่พูดให้ ฟังแล้ว มีอยู่ครั้งหนึ่งที่แหม่มสาว คนหนึ่งมาดรู้งี้เรียก ผมเห็นเป็น ผู้หญิงก็เลยออกไปถาม ได้ความว่า มาหาบ้านเขา พอดบ้านข้างๆ เคย

ว่างผมก็เลยบอกให้เขาลองไปติดต่อดู พอแหม่มคนนั้นออกไป ผมก็ได้รับ โทรศัพท์ทันทีว่า “อย่าทำอย่างนั้นอีก เป็นอันขาด”

“จากการดักฟังท้าวคำม่วน คุณ ได้อะไรบ้าง” ผู้สื่อข่าวถาม

“คงจะเป็นเรื่องท้าวคำม่วนออก คำสั่งเกี่ยวกับเชลยศึกไทย และเรื่อง นักบินอเมริกันซึ่งถูกยิงเครื่องบินและ ถูกจับอยู่ที่เขียงขวาง ผมได้รายละเอียดทั้งหมดเลย เพราะฝ่ายปะเทดลาวส่งมาที่ ‘ตลาดเช้า’ ก่อน และ ‘ตลาดเช้า’ ส่งต่อมาที่ท้าวคำม่วน แล้วก็เรื่องสายทหารไทยขสร้อยโท หลงคน ประทวนหลงคน และตำรวจหนังคนที่ถูกจับไป”

“คุณได้ติดต่อกับทางฝ่ายไทย บ้างหรือเปล่า” ผู้สื่อข่าวถาม

“ผมเคยบอกไปทางผู้ใหญ่ของ บก. ๓๓๓ เขาไม่เชื่อผม ผมเคยพูด กับหัวหน้า ‘ธน’ เหมือนกัน”

“วิธีทำงานของคุณเป็นอย่างไร บ้าง”

“ผมต้องเปิดเทปที่ดักมาจาก ห้องท้าวคำม่วนฟัง ในส่วนที่เป็น ภาษาลาวผมแปลเป็นภาษาอังกฤษ วันหนึ่งประมาณสามถึงห้าชั่วโมง ทุก ครั้งก็แปลใส่เอกสาร ต้องระบุเลขที่ ของม้วนเทป เวลาการสนทนา และ จากใครถึงใคร”

“ส่วนใหญ่ที่ดักฟังได้ ท้าวคำ ม่วนเป็นฝ่ายติดต่อไป หรือคนอื่นติดต่อ มาที่ท้าวคำม่วนครับ” ผู้สื่อข่าว ถาม

“ทั้งสองอย่างครับ ไม่มีปัญหา เลยเรื่องที่จะเช้คว่าท้าวคำม่วนติดต่อ ไปที่ใคร หมายเลขอะไร เพราะ ชี้อีเอ. มีเครื่องที่จะหาหมายเลขโทร ศัพท์โดยใช้เทปบันทึกเสียง ทหมน โทรศัพท์ และเครื่องนั้นจะบอกว่า เสียงทหมนแต่ละครั้งตรงกับหมายเลข อะไร”

“คุณเคยทำงานพลาดบ้างไหม”

“มีเหมือนกัน เพราะคนลาว ชอบใช้อักษรย่อ ซึ่งฟังยาก ผมเคย แปลอักษรย่อของลาวผิดไปเป็นคน ละเรื่อง แต่ชี้อีเอ. ก็เช้คข้อความที่ ถูกต้องได้ เพราะมันสืบสนระหว่าง ภาษาลาวหรือภาษาฝรั่งเศส หรือไม่ ก็เป็นปัญหาเรื่องศัพท์ชนสูงในภาษา ลาวหรือเป็นคำผญา แต่เมื่อติดเรื่อง นี้ ชี้อีเอ. เพียงแต่เช้คกับเครื่อง คอมพิวเตอร์เท่านั้น”

“เมื่อคุณแปลเสร็จ คุณส่งข่าว ต่อวิธีไหน” เราถามต่อ

“มีคนมารับเป็นประจำ เขาเอา ของเอกสารยัดเข้าไปในเสื้ออย่าง ซ้ำนซ้ำนาญ”

“เดี๋ยวนี้คุณทำงานให้ ชี้อีเอ. ด้านไหน”

“ผมทำงานให้ชี้อีเอ. อยู่บ่อยครั้ง เพิ่งออกมาก่อนหน้านี้ฝ่ายขบวนการ ปะเทดลาวเขายึดไม่นาน”

“ทำไมคุณออกมาจากชี้อีเอ.”

“ผมมีเหตุผลอยู่สองสามอย่าง อย่างหนึ่งคือความรู้สึกที่บั่นทอนจิตใจ ผมไม่มีโอกาสสู้ชาวคราวทางบ้านเลย ไม่มีสิทธิส่งจดหมาย หรือรับจดหมาย จากใครทั้งนั้น ผมมารู้ว่าญาติผมตาย เป็นบ่หลังจากนั้น งานที่ทำก็หนัก เสาร์อาทิตย์ผมต้องอยู่เตรียมพร้อม โดยไม่มีค่าล่วงเวลาอะไรเลย ผมเคย ทำเรื่องขอเงินเดือนขึ้น ขอค่าโอเวอร์ ไลน์ สำนักงานใหญ่ของชี้อีเอ. ที่ วอชิงตันดีซี. ไม่อนุมัติเงินเดือนขึ้น ให้ผม แม้ว่าผมจะยอมให้ค่าล่วงเวลา เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท อีกอย่างหนึ่งคือ ผมบอกตัวเองว่าอย่าล้าลึงมากไป กว้าน เพราะอาจจะเกิดอะไรขึ้นกับ คนที่ทำงานให้ชี้อีเอ. ได้ทั้งนั้น หอง ที่ผมทำงานอยู่นั้นเป็นห้องเก็บเสียง อย่างดี ชนนอกเป็นผนังคอนกรีต ชนที่สองเป็นไม้อัดอย่างหนา ชนที่ สามเป็นกระจก แล้วยังปิดทับด้วย กระจาดยเก็บเสียงอีกชนหนึ่ง ถ้าผม จะถูกเก็บด้วยปืน ชนเป็นวิธีง่ายที่สุด

ก็ไม่มีทางที่เสียงจะเด็ดลอดออกไป ได้เลย คิดไปคิดมาผมก็เลยมองไม่ เห็นว่าจะทนอยู่ไปทำไม ประกอบกับ ความใกล้ชิดกับท้าวคำม่วนที่ ได้ยิน ได้ฟังมาตลอดเวลา ทำให้ผมเชื่อว่า ชี้อีเอ. คงทำงานได้ไม่นานนัก ผม เลยลาออกมาดื้อๆ อย่างนั้นเอง”

“คุณคิดว่าชี้อีเอ. ทำอะไรบ้าง ในเมืองไทย”

“ผมคิดว่ามากมาย แต่ที่ผมเช้อ ร้อยเปอร์เซ็นต์คือต้องมีการประกบ ตัวทางโทรศัพท์บุคคลต่างๆที่ชี้อีเอ. ต้องการแน่”

“ทำไมคุณถึงให้ผมสัมภาษณ์”

“ผมจับใจมันหลายอย่าง อย่าง หนึ่งที่บอกให้ผมทำงานหนัก ก็คือเงินผม ขอเงินเดือนเพิ่มก็ไม่ให้ แลผมออกมา แล้วสามเดือนมันก็ยังไม่มี เงิน ไช สารพัด เช่นให้ผมเตรียมพร้อมอยู่ เรื่อยมา โดยเอาเงินมาให้เป็นครั้ง เป็นคราว กำชับว่าข้อมูลต่างๆ ผม จะเปิดเผยไม่ได้”

“จะให้ผมเขียนชอคุณว่าอะไร”

“ผมมีชอโค็ด ชอเลน ชอจริง แต่มันไม่มีความหมายอะไรหรอกถกถก พอคุณเขียนเรื่องนี้ไป โย้พวกชน ๓ ตักสถานทูตอเมริกันก็รู้ได้ว่าผมเป็น ใคร รวมไปถึงรายละเอียดในชีวิตผม เกือบทั้งหมด”

“จะเกิดอะไรขึ้นใหม่” นักข่าว ถาม

“ผมตัดสินใจแล้ว และกว่าเรื่อง จะออกมา ผมก็ออกนอกประเทศไป แล้ว ผมได้งานใหม่ เป็นคนงานใน ประเทศเล็กๆ โกลสดัก”

“งานประเภท ชี้อีเอ. อีกหรือ เปล่า”

“งานใช้กำลัง” เขาตอบ

“ถ้า ชี้อีเอ. จ้างให้ทำงานอีก จะเอาใหม่”

“พอแล้ว แต่ก็ไม่แน่มันให้ เงินดี” เขาตอบอย่างไม่หยิ่งกับอุดม การและชีวิต หรืออะไรทั้งนั้น” □

คู่มือดูแลรักษาสุขภาพสำหรับประชาชน



มูลนิธิโกมลคีมทอง กำลังพิมพ์หนังสือเล่มหนึ่งชื่อ 'คู่มือดูแลรักษาสุขภาพสำหรับประชาชน' ซึ่งรวบรวมเรียบเรียงโดย แพทย์ นักสาธารณสุข และเภสัชกร รวม ๑๒ คน ผมได้เห็นต้นฉบับซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๘ บท ดังนี้

บทที่ ๑ การส่งเสริมสุขภาพอนามัย บทนี้แบ่งเป็น ๔ ตอนคือ

ตอนหนึ่งกล่าวถึง สุขวิทยาอนามัยสำหรับบุคคลและครอบครัว ซึ่งยังแบ่งต่อไปอีก เป็นสุขวิทยาอนามัยของเด็กเล็ก ของเด็กโต ของคนหนุ่มสาว (รวมกล่าวถึงเพศศึกษาไว้ด้วย) และของคนวัยกลางคน และคนชรา ตอนสองเป็นเรื่องการบริหารกาย และการบริหารจัดการ ตอนสามเกี่ยวกับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ส่วนตอนสี่พูดถึง อาหาร และการประกอบอาหาร

ทั้งบทเป็นเรื่องของอายุวัฒนะ

บทที่ ๒ บัณฑิตพยาบาล (ปริญญพยาบาล) มีตั้งแต่การช่วยคนถูกเบ็ดเกี่ยว คนถูกยาพิษ คนเป็นลม ไปจนกระทั่งช่วยให้หัวใจเต้น (มีภาพประกอบ)

บทที่ ๓ การดูแลรักษาอาการต่างๆ ของโรค มีทั้งหมด ๔๒ อาการ ตั้งแต่อ่อนเพลีย ใจสั่น ไข้ ไอ ปวดหัว ปวดท้อง ชัดเหลือง ผื่นคัน แผลท้อ นอนไม่หลับ อ้วนไป ผอมไป ฯลฯ

บทที่ ๔ การดูแลรักษาโรคที่พบบ่อย มีโรคพยาธิ โรคจิตประสาท โรคหัวใจ โรคปอดและทางเดินหายใจ โรคเบาหวาน กามโรค โรคของเด็ก

บทที่ ๕ ยา กล่าวถึงหลักการใช้ยา คุณและโทษของยา ยาสามัญ

และยาอื่นๆ ที่ควรทราบ รายชื่อยาอันตรายที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศ

บทที่ ๖ สิ่งเสพติดและสารมีพิษ

บทที่ ๗ การคุมกำเนิด (การวางแผนครอบครัว)

บทที่ ๘ มนุษย์และสิ่งแวดล้อม กล่าวถึงความสมดุลของธรรมชาติ การทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อม และการใช้ธรรมชาติให้เป็นประโยชน์แก่สุขภาพ การสุขภาพิบาลและภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

บทที่ ๙ การรักษาด้วยสมุนไพร กล่าวถึงสมุนไพรที่มีประโยชน์ในการรักษาโรค รวมทั้งบอกชื่อที่เรียกแตกต่างกันในท้องถิ่นต่างๆ

หนังสือเล่มนี้น่าจะมีประโยชน์กว้างขวาง สำหรับเป็นคู่มือประจำบ้าน สำหรับครูและพระสงฆ์ที่ต้องช่วยเหลือแนะนำผู้อื่น ตลอดจนสำหรับนิสิตนักศึกษาที่ออกพัฒนาชุมชน

ได้ข่าวว่ามูลนิธิโกมลคีมทองจะจำหน่ายในราคาถูก และถ้าผู้ต้องการบำเพ็ญวิทาทานทางมูลนิธิก็ยินดีจัดการให้ โดยจะจัดการแจกให้ตามที่ต้องการ หรือจะมารับไปแจกเองก็ได้ หรือถ้าผู้ใดต้องการนำไปแจกในงานศพ ทางมูลนิธิก็รับพิมพ์รูปและประวัติของผู้ตายสอดใส่ไปตอนหน้าของหนังสือได้ด้วย

หนังสือจะออกมาในปีเฉลิมพระชนมพรรษา ครบ ๔ รอบ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพอดีใครทักคิดจะทำอะไรๆ ถวาย ก็น่าจะนึกถึงหนังสือเล่มนี้ไว้ด้วย อันเป็นทางหนึ่งของความพยายามที่จะนำบริการสาธารณสุขไปสู่ประชาชนชาวไทยทุกบ้าน

ยาอันตราย - ยิ่งกว่าอันตราย

จากคอลัมน์ 'วิทยาศาสตร์การแพทย์' เรื่องยาอันตราย ที่ลงพิมพ์ในฉบับวันอังคารที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๘ นั้น รายชื่ออันตรายที่ยกมาหลายตัวเป็นยาควบคุมพิเศษ ได้แก่ บูตาเฟรค ลิโอเฟรค ไอโซเฟรค ซีโรเฟรค บูตาโซน ไทโอเฟรค บูราเฟรค บิวตาโลน บูเด็กซิน เอบีไพริน คีโคเฟรค บูโซโลน เอ็มเฟรคโซ เฟรคตาโซน



รูมาโซน เทกซาเฟรค นีโอคีก้า ซาน บิวตาโซน ยูโรเฟรค

ยาพวกนี้มีอันตรายมากกว่ายาอันตรายหลายเท่า ซอยาเป็นจำนวนมากมีคำว่า บูตา บิวตา เฟรค อยู่ด้วย บูตา หรือ บิวตา มาจากคำว่า 'พินิวิวตาโซน'

เฟรค มาจาก 'เฟรคนิโซโลน'

ยาทั้งสองตัวนี้ กระทรวงสาธารณสุข ได้ประกาศเป็นยาควบคุมพิเศษเมื่อปี ๒๕๑๕ ส่วนคลอแรมฟินิคลอล เป็นยาปฏิชีวนะซึ่งประกาศเป็นยาอันตรายเมื่อปี ๒๕๑๑ เป็นยาใช้บำบัดอาการติดเชื้อต่างๆ ไป

พินิวิวตาโซน ใช้บำบัดอาการปวดตามข้อ ไขข้ออักเสบ ปวดเมื่อยตามร่างกาย ขนาดใช้ยา ๔๐๐-๖๐๐ มก. ต่อวัน ยานอาจทำให้เกิดอาการคลื่นไส้ อาเจียร เจ็บแน่นหน้าอก เป็นลมพิษ ถ้ากินเป็นเวลานานจะเป็นแผลในกระเพาะ ทำให้เลือดออกหรือกระเพาะทะลุได้ นอกจากนี้ยังทำให้ตับอักเสบ ไตอักเสบ โลหิตจางและอาการอื่นของเม็ดโลหิต

เฟรคนิโซโลน เป็นยาพวกสเตอรอยด์สังเคราะห์ มีผลต่อการเผาผลาญของคาร์โบไฮเดรต โปรตีน และไขมันในร่างกาย ขนาดใช้ยา ๕ มก. ยานจะกระตุ้นให้มีการหลั่งน้ำย่อยในกระเพาะ ถ้าใช้นานๆจะเป็นแผลในกระเพาะหรือกระเพาะทะลุ ทำให้ไขมันสะสมที่บริเวณคอและแก้ม ทำลายไขกระดูกและแคลเซียมทำให้กระดูกพรุน

ยาควบคุมพิเศษที่ทำขายในเมืองไทยมักเอายาทั้งสองตัวนี้มารวมกันใช้บำบัดอาการปวดเมื่อยตามร่างกาย ปวดตามข้อ รูมาติก เก้า แก้อักเสบ โดยมี พินิวิวตาโซน ๕๐, ๑๐๐, หรือ

หรือ ๒๐๐ มก. รวมกับ เฟรคนิโซโลน ๕ มก. ทำให้ยาทั้งสองเสริมฤทธิ์กันมากขึ้น

ผู้ใช้แรงงาน เช่น กรรมกร ชาวไร่ ชาวนา ชอบชอมากินเป็นประจำ เพราะแก้ปวดเมื่อยได้ชงัก กินนานๆ ทำให้โลหิตจาง กระดูกพรุน กระเพาะทะลุ ตายได้

นอกจากนี้บางคนยังใช้เป็นยา กินให้อ้วนเรียกกันว่า 'วิตามินขาว' เพราะ เฟรคนิโซโลน ทำให้ไขมันในร่างกายไปสะสมที่บริเวณคอและแก้ม หน้ากลมเป็นพระจันทร์

ความจริงการซื้อขายยาควบคุมพิเศษในเมืองไทยต้องจ่ายตามใบสั่งแพทย์เท่านั้น แต่เนื่องจากมีเสรีภาพเกินขอบเขตของผู้ซื้อและผู้ขาย ประจวบกับถือว่ายาเป็นสินค้าที่ถาวรานหนึ่งไม่ขาย หรือไม่มีลักษณะที่ตนต้องการ ไปซื้อร้านอื่นก็ได้ โทษจึงเป็นของผู้ซื้อซึ่งฆ่าตัวตายแบบผ่อนส่งโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และประโยชน์เป็นของผู้ขายซึ่งมีอันดับกันสืบทอดไว้ที่ร้านโดยเจ้าของยื่นดีไปเฉพาะตอนสิ้นเดือนหรือต้นเดือนเพื่อรับเงินเท่านั้น กระทรวงสาธารณสุขก็มีได้ เหลือवलตลอดสอง

นอกจากนี้ดูเหมือนว่ารัฐบาลยังรู้เห็นเป็นใจให้บริษัทยาโฆษณาโอ้อวดสรรพคุณกันชนิดที่กินแล้วแก้ไข แก้ปวดหาย ได้ทันที อีกด้วย

ยามิใช้สิ่งที่จะซื้อขายกันเหมือนสินค้าทั่วไป เพราะการใช้ยาจะทำให้หายก็ได้ ตายก็ได้ ความปลอดภัยในการใช้ยาควรทำร่วมกันทั้งฝ่ายเภสัชกรและผู้ใช้ยา แต่เนื่องจากความละเลยของฝ่ายแรกและความไม่สนใจของฝ่ายหลังบวกกับการซื้อขายยาได้อย่างเสรีในเมืองไทย จึงเกิดเป็นผลเสียแก่ประชาชนผู้บริโภค □

การสูบบุหรี่กับการปวดน่อง
เพราะขาดเลือด



มีโรคอยู่โรคหนึ่งที่เรียกว่า claudication หรือ 'การปวดน่อง' โดยเฉพาะภายหลังการเดิน ซึ่งเกิดขึ้นเพราะเลือดไปเลี้ยงกล้ามเนื้อไม่พอ

ดร. ลิเชลล์ ได้ตีพิมพ์ในวารสาร Acta Medica Scandinavica เล่ม ๑๕๗ พ.ศ. ๒๕๑๗ หน้า ๔๗๓ ว่าในผู้ชายที่เป็นโรคนี้ ๕๔ คน เป็นคนที่สูบบุหรี่ถึงร้อยละ ๕๔ ส่วนในผู้ชายที่อายุในรุ่นเดียวกัน (กลางคน) ที่ไม่เป็นโรคนี้ ๒๐๐ คน เป็นคนที่สูบบุหรี่เพียงร้อยละ ๔๖ ซึ่งแตกต่างกันมาก

ในชายฝรั่งกลางคนโดยทั่วไป มีอัตราการสูบบุหรี่ร้อยละ ๕๐-๗๕ อังกฤษและอเมริกัน สูบบุหรี่ ๗๐ ชาวเดนมาร์ก ร้อยละ ๗๕ สวีเดน ร้อยละ ๕๐-๖๒ นอร์เวย์ ร้อยละ ๗๐ สวิสร้อยละ ๖๕

มะเร็งในกระเพาะปัสสาวะ
กับอุตสาหกรรมสีย้อม

ดร. ทสึชิยา ได้รายงานในวารสาร British Journal of Industrial Medicine เล่ม ๑๒ พ.ศ. ๒๕๑๗ หน้า ๒๐๓ ถึงระดับความถี่ของมะเร็งในกระเพาะปัสสาวะในคนทำงานในโรงอุตสาหกรรมสีย้อม

ประเทศญี่ปุ่นผลิตสีย้อมออกขายมากเป็นอันดับนำของโลก สารเป็นชนิดนี้ และ เบต้า แนพทาลีน ซึ่งนำมาทำสีย้อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำให้คนงานในโรงงานอุตสาหกรรมสี เป็นมะเร็งของกระเพาะปัสสาวะเพิ่มขึ้น

การแพ้ท้อง :
สาเหตุและการรักษา

ดร. บิกกัส ได้ตีพิมพ์เรื่อง 'การอาเจียนในภาวะตั้งครรภ์: สาเหตุและการรักษา' ในวารสาร Drugs เล่ม ๕ เลขที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๑๗ หน้า ๒๕๕ ว่าคนท้องจะมีอาการอาเจียนได้เสมอที่เรียกว่าแพ้ท้อง ถ้ามีอาการอาเจียนเมื่อดังครรภ์อ่อน ๆ มักจะไม่ค่อยเป็นไร และหายไปได้หลังจากตั้งครรภ์ได้ ๑๒-๑๔ สัปดาห์

บางคนอาเจียนรุนแรงมากจนกินอะไรไม่ได้เลย ทำให้ผอมและขาดน้ำ จนกระทั่งต้องรับไว้รักษาในโรงพยาบาล

ถ้ามีอาการอาเจียนเมื่อครรภ์แก่ (๓ เดือนหลัง) มักจะไม่ค่อยดี เพราะบ่งว่าอาจเป็นโรคตับ หรือเป็นโรคพิษแห่งครรภ์

หญิงตั้งครรภ์เกือบทั้งหมดมักจะมีอาการคลื่นไส้อาเจียนบ้างไม่มากนักน้อย ในระยะใดระยะหนึ่งแห่งการตั้งครรภ์ อัตราการเกิดการคลื่นไส้อาเจียนมีในร้อยละ ๖๐-๗๐ ของคนท้อง และมีอาการอยู่โดยเฉลี่ยประมาณ ๓ เดือน

การอาเจียนเกิดขึ้นเนื่องจากศูนย์อาเจียน ซึ่งอยู่ในสมองลูกกระดุน ศูนย์อาเจียนอาจถูกกระตุ้นโดยรับสัมผัสจากในท้อง หรือโดยทางตา ทางหู หรือโดยยาและสารเคมี

ฮอร์โมนเอสโตรเจน ซึ่งเพิ่มขึ้นมากในคนท้องอาจเป็นเหตุให้การแพ้ท้อง จิตใจก็มีผลต่ออาการแพ้ท้อง พบว่าคนที่มีความวิตกกังวลมากหรือเป็นคนที่มีความวิตกกังวลมากที่ปัญหาทางจิตใจมากกว่าคนที่อาเจียนไม่รุนแรง

ถ้าอาการไม่มากไม่ต้องใช้ยาอะไรก็หายไปเอง ที่โรงพยาบาลหญิงแห่งเมืองบริสตัน ร้อยละ ๕๐ ของคนแพ้ท้องเท่านั้นที่ต้องใช้ยา

ยาที่ใช้คือ แอนติฮิสตามีน เช่น เมโคลซีน และ โพรเมธาซีน หรือใช้ร่วมกับวิตามิน บี ๖ ถึงจะมีการใช้วิตามิน บี ๖ ในการรักษาอาการแพ้ท้องกันมาก ก็ไม่ปรากฏหลักฐานแน่นอนว่ายานระงับอาเจียนได้จริง ส่วนแอนติฮิสตามีนนั้นมฤตูกัดศูนย์อาเจียนแน่

ถ้าอาเจียนรุนแรงจนผอมและหอบเหนื่อย ต้องรับไว้รักษาในโรงพยาบาล และต้องให้อาหารและน้ำทางหลอดเลือด

กรุงเทพฯ เมืองในหมอก

“ในย่านใจกลางนครหลวง ซึ่งนับพันท่ออยู่ระหว่างลำน้ำเจ้าพระยากับถนนกรุงเกษม หรือคลองผดุงกรุงเกษม และตามแนวถนนเจริญกรุงตลอดสายถึงถนนตกในย่านเขตใจกลางนครหลวงมีรถประจำทางผ่านถึง ๖๓ สาย จากจำนวน ๑๐๕ สาย นอกจากจะมีรถประจำทางแล้วยังมีรถราชการ รถโดยสารสาธารณะ รถยนต์ส่วนบุคคลอีก ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คัน และรถจักรยานยนต์จำนวน ๖๗,๔๑๒ คัน แล่นผ่านเป็นประจำในบริเวณถนนตรงสะพานพุทธยอดฟ้าฝั่งพระนคร สามเสน เชียงสะพานเทเวศน์ หลานหลวงเชิงสะพานจตุรพักตรพิมาน พระราม ๑ เชียงสะพานกษัตริย์ศึก เจริญกรุง เชียงสะพานพิทยเสถียร

และในย่านถนนมหาราช วงเวียนราชเทวี มก๊กะสัน ประตูน้ำ ถนนราชปรารภย่านพระโขนง ซึ่งจะมีขบวนพาหนะวิ่งมากที่สุด โดยเฉพาะเวลา ๗.๐๐ - ๘.๐๐ น. และ ๑๗.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น.”

ควันไอเสียที่ออกจากท่อไอเสียขบวนพาหนะเหล่านี้ประกอบไปด้วยก๊าซพิษที่ทำอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของเรา

ก๊าซพิษที่ออกมาได้แก่ คาร์บอนมอนนอกไซด์ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ โอโซนและออกซิเจน และสารตะกั่ว

กองตำรวจจราจรได้ทำรายงานผลสถิติการวัด จำนวนก๊าซ คาร์บอนมอนนอกไซด์จากรถประจำทาง ๖๑๑ คัน พบว่ามีปริมาณของก๊าซคาร์บอนออกไซด์เกินขีดอันตรายถึง ๓๖๗ คัน



“ปัจจุบันกรุงเทพฯ กำลังกลายเป็นเมืองในหมอกควันดำ แทนจังหวัดแม่ฮ่องสอนไปเสียแล้ว ควันจากท่อไอเสียรถยนต์ รถตุ๊กๆ รถเมล์ รถจักรยานยนต์ เดียวนลอยกละคลุ้งเต็มถนนหนทางไปหมดเวลารถติดแต่ละที่เหมือนไอเสียแสบตาแทบจะเป็นลม ผมเผ้าก็ต้องสระแทบทุกวัน ไม่เห็นมีใครรับผิดชอบจัดการสักที คนรวยๆหรือผูกเกวของส่วนมากก็นั่งรถเก๋งติดแอร์ ไม่รู้สึกอะไร มีแต่พวกเราคนจนๆเท่านั้นที่เดือดร้อน เคยเห็นหนังสือพิมพ์บางฉบับลงประกาศขอรถควันดำแต่ก็ไม่ได้ผล เมื่อก่อนยังเห็นรถคันที่มีชื่ออยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ควันดำโขมงไปเลย”

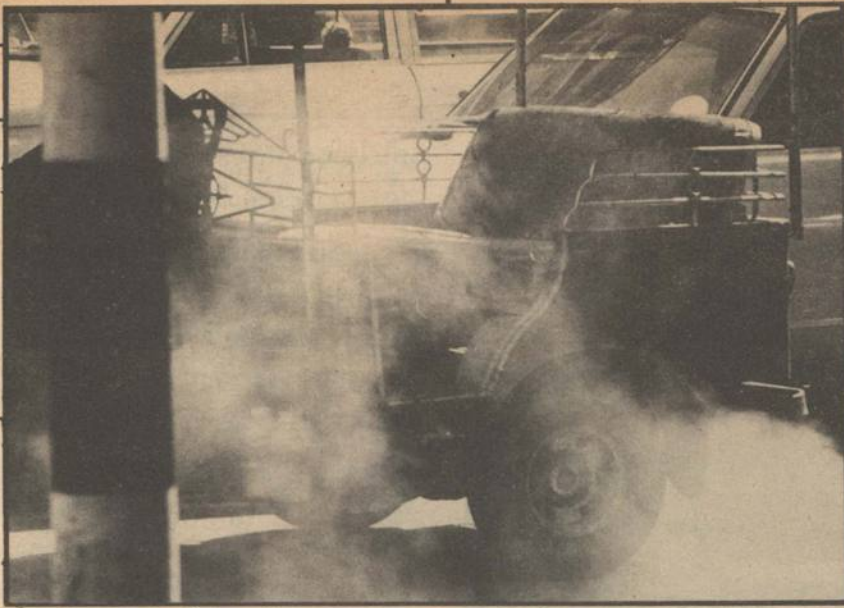
เพื่อนนักข่าวกิจกรรมของชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กล่าวอย่างรำพึงรำพัน พร้อมทั้งแสดง

อาการลุ่มใจและท้อใจตามมาด้วย

อากาศในกรุงเทพฯ มหานครเมืองหลวงของประเทศไทยเรากว่านั้นกำลังอยู่ในสภาพเป็นพิษ โดยเฉพาะเรื่องไอเสียที่เกิดจากรถยนต์ทุกชนิด ซึ่งเป็นตัวการสำคัญ รถยนต์กมมากเกินจำนวนพื้นที่ถนน จะรับได้อีกทั้งระบบการจราจรและถนนหนทางก็ไม่ดีพอ จึงทำให้เกิดการจราจรคับคั่งขงชนทุกที่

ผู้ใช้รถยนต์ส่วนใหญ่ต่างก็มุ่งที่จะเข้าสู่ใจกลางนครหลวง เพราะเป็นย่านธุรกิจเอกชน และหน่วยราชการ อะไรๆก็รื้อขแปด

ในวารสารเศรษฐกิจได้รายงานปัญหา ‘การจราจรในนครหลวง’ ไว้ว่า ก๊าซคาร์บอนออกไซด์ ออกมาจากท่อไอเสียเกือบ ๕๕% ส่วนมากเกิดจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ของเครื่องยนต์ หรืออาจเกิดจากเครื่องยนต์ทำงานหนักมากเกินไป ขำรุคเสอม



สมรรถภาพ เครื่องยนต์สกปรกขาด การดูแลเอาใจใส่

พวกซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ตรวจพบว่าออกมาพร้อมกับไอเสียทุกคัน และยังตรวจพบสารตะกั่วอีกด้วย ซึ่งสารตะกั่วที่เราใช้เป็นสารผสมในน้ำมันเชอเพลิงแก๊สโซลีน

จรรยาผู้หนึ่งซึ่งปฏิบัติหน้าที่ดูแลถนนเจริญกรุงกล่าวกับจตุรัสว่า

“ผมทำหน้าที่จราจรมาเกือบ ๕ ปีแล้ว เมื่อก่อนกับปัจจุบันการจราจรเปรียบเทียบกันไม่ได้เลย เดียววันรถยนต์มากขึ้น การจราจรวันวายชนรถแต่ละคันปล่อยไอเสียออกมากเหลือเกิน ไม่ว่ารถส่วนตัว รถรับจ้าง โดยเฉพาะรถตุ๊ก ๆ เป็นตัวที่ปล่อยควันออกมามากกว่าเพื่อน เราก็ตักเตือนบอกให้ไปทำท่อไอเสียใหม่ อย่าให้ดิ่งและให้ควันออกมานิดหน่อย แต่ไม่ได้ผลครับ ตุ๊ก ๆ เขาอ้างว่าถ้าไม่ปล่อยควันดำออกมาแยะเสียงดังๆ รถเขาจะไม่มีแรงวิ่ง บางครั้งก็ต้องจับกัน แต่ไม่ได้ผลครับ จนจับแะเขากันจนๆ เดือดร้อนอีก เราก็ตักเตือน บางทีรถเก่าแก่เขาไปเข้ามาจับ เค้าแก่ไม่แก่ใจ แล้วเรองอะไรเขาคณเขาจะแก่ไขครับ...”

“สำหรับเรื่องตรวจสอบควันดำนั้นเมื่อ ๒-๓ ปี เราเคยตรวจเข้มงวด

กันทีหนึ่งแต่ไม่ได้ผลอีกเช่นเคย เครื่องมือเราไม่พร้อมไม่ดีพอ บางแห่งลมแรงจัด ไม่ค่อยได้ผลครับ...”

“ถ้าสำหรับสุขภาพนั้น ผมก็สูดหายใจไอเสียเข้าไปแทบทุกวัน เพราะหน้าที่บังคับให้อยู่ในสภาพแบบนี้ครับ เรามั่นข้าราชการฝืนยอต่ออดทน เมื่อ ๒-๓ ปีเคยไปเอ็กซเรย์ปอดก็ไม่เป็นอะไร แต่ผมไอ ปวดหัว เป็นหวัด อารมณ์หงุดหงิดประจำ แต่บั้นยังไม่ได้ไปเอ็กซเรย์ปอดเลย ไม่ค่อยมีเวลา ว่างๆ จะไปตรวจดูสักที”

สำหรับอันตรายและโรคที่จะเกิดจากควันไอเสียรถยนต์นั้น นายแพทย์ผู้หนึ่งได้กล่าวไว้

“ส่วนใหญ่ก๊าซพิษที่ออกมาจากท่อไอเสียรถยนต์จะเป็นพวกคาร์บอนมอนอกไซด์ ซึ่งเป็นก๊าซที่ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น ไม่ระคายเคือง จึงทำให้หายใจเข้าออกไปโดยไม่รู้ตัว คาร์บอนมอนอกไซด์จะเข้าไปจับเม็ดเลือดแดงทำให้ร่างกายไม่สามารถรับออกซิเจน ซึ่งจำเป็นแก่ร่างกายได้เต็มที่ ทำให้เวียนศีรษะ หมดสติตามัว ปวดหัว เป็นลมไปได้...”

“ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ก๊าซในอากาศ ๑๒๐ ppm ใน ๑ ชม. หรือ ๓๐ ppm ในชั่วโมง ก็อาจทำให้ตาย

ได้ส่วนพวกซัลเฟอร์ไดออกไซด์นั้นทำอันตรายแก่ระบบทางเดินหายใจได้ เช่นหลอดลมอักเสบ ไอบ่อยๆ สามารถทำให้เกิดมะเร็งในปอดได้อีกด้วย นอกจากนั้นสารตะกั่วที่ออกมาถ้าเรารับเข้าไปสะสมในร่างกายมากเข้าก็สามารถทำให้เราไม่สบายได้เหมือนกัน”

อาจารย์วนิดา จิตต์หมั่น นักอนุรักษ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมผู้หนึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะกล่าวกับจตุรัสว่า

“ควรจะมีการตรวจสอบอากาศ โดยเฉพาะบริเวณที่มีการจราจรคับคั่งในประเทศไทย ไม่มีใครหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ กฎหมายในปัจจุบันของประเทศไทย ยังไม่มีมาตรการที่ได้ผลควบคุมปริมาณก๊าซพิษและควันดำจากรถยนต์ พระราชบัญญัติที่มีอยู่ก็ไม่ได้คุมพอที่จะลงโทษเจ้าของรถและผู้ใช้อย่างจริงจัง นอกจากการจัดฝังเมืองที่ถูกหลักก็จะช่วยแก้ปัญหาได้แะ”

อาจารย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีกผู้หนึ่งซึ่งสอนวิชาชีววิทยาได้กล่าวเสริมขึ้นด้วยว่า

“ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จะมีหน่วยควบคุมปริมาณไอเสีย ปริมาณแก๊สพิษ แต่ของเราไม่มี เมื่อเราขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบ ปัญหามันก็ตามมา การปลูกต้นไม้ก็สามารถช่วยลดการสะสมของควันดำควันพิษ และละอองน้ำมันจากท่อไอเสียได้ และยังเป็นการเพิ่มออกซิเจนให้แก่อากาศ นอกจากนั้นการจะให้การศึกษาแก่ประชาชนได้เข้าใจถึงสาเหตุและอันตรายของอากาศเสียเพื่อจะได้ช่วยกันป้องกันและได้ตระหนักถึงปัญหา” □

สนามบินนานาชาติที่เชียงใหม่ ผลประโยชน์ของใคร



เชียงใหม่ เป็นจังหวัดหนึ่งซึ่ง
คนทั่วไปอยากไปเที่ยวรองลงมาจาก
กรุงเทพฯ

ด้วยความคิดที่จะให้เชียงใหม่
เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สงรองจาก
กรุงเทพฯ เอง เมื่อปี ๒๕๑๒ สภา
ส่งเสริมการท่องเที่ยวภาคพื้นแปซิ
ฟิกหรือพาค่า ได้เสนอแนะให้มีการ
สร้างสนามบินเชียงใหม่ให้เป็นสนามบิน
นานาชาติ แล้วรัฐบาลไทยก็ประก
าศให้เชียงใหม่เป็นสนามบินนา
ชาติ ทำการติดตั้งอุปกรณ์การตรวจ
คนเข้าเมือง และพิธีการทางศุลกากร
โดยมีสายการบินของบริษัทเดิน
อากาศไทย และรอแอส แอร์ ลาว ซึ่ง
เป็นสายการบินของต่างประเทศสาย
เดียวเท่านั้นที่ใช้บริการ

“สนามบินนั้นจะอำนวยผลทาง
ธุรกิจ ๔๔

การท่องเที่ยวอย่างมากทีเดียว” นาง
อัสรีพร ณ เชียงตุง หัวหน้า อสท.
เชียงใหม่กล่าว

โดยให้เหตุผลต่อว่า “เพราะว่า
นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาเชียงใหม่ได้ โดยตรงไม่ต้องอ้อมไปลงที่
กรุงเทพฯ แล้วจึงต่อมาที่นอกที่ เป็น
การสนเปลืองมาก เมื่อมีนักท่องเที่ยว
มามาก เงินย่อมจะหล่นเข้ามาจับจ่าย
ใช้สอยมาก เศรษฐกิจก็ดีขึ้นตามไป
ด้วย สินค้าพื้นเมืองจะขายได้มาก
กว่าเดิม กิจกรรมโรงแรมที่เราอยู่จะ
เจริญ ร้านค้า ในคลับ มากมายเหลือ
เกินที่จะได้ประโยชน์จากการนี้ ยัง
เชียงใหม่มีสถานที่เที่ยวมากอย่าง
นี้ด้วย เชื่อได้เลยนะคะว่ารายได้จาก
การท่องเที่ยวมากขึ้นแน่ ผลพลอยได้
ที่เห็นออกอย่างหนึ่งก็คือ คนจะมั่งงาน
ทำมากขึ้น นเป็นผลหลายด้านพร้อม

กันไปเลย คิดว่าคุ้มคะ ไม่ใช่คุ้มเท่า
นั้น เราจะได้กำไรด้วยซ้ำไป”

แต่เรื่องนั้นก็จบหายไปอีก มาจน
กระทั่งช่วงวันที่ ๒๗ มกราคม - ๘ กม
ภาพันธุ์ ๒๕๑๓ จึงมีการพุดถึงเรื่อง
ขึ้นมาอีก โดยเจ้าหน้าที่ของพาค่าซึ่ง
เดินทางมาสำรวจข้อมูลรายละเอียด
อีกครั้ง และสรุปให้รัฐบาลไทยรับ
ดำเนินการจัดตั้งสร้างสนามบินนา
ชาติโดยเร็ว เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว
ของไทย อันจะเป็นการเพิ่มราย
ได้ของชาติให้สูงขึ้น

ผู้ที่กระห่มขมยอกมากที่สุดเห็น
จะไม่มีใครเกินนักการค้าผู้มองสรรพ
สิ่งพร้อมกับตัวเลข เขาขแจงกับ
จตุรัสว่า

“ผมแทบจะไม่ต้องคิดเลยก็ได้
การขนส่งที่สะดวกย่อมทำให้การค้า
ก้าวหน้า เชียงใหม่เวลานั้นผลิตสินค้า
ที่เป็นที่ต้องการของต่างชาติหลาย
อย่าง เช่นลำไยอย่างเงาความต้องการ
ของเรามาก แต่เรามีปัญหาทางการ
ขนส่ง มีสนามบินมันจะช่วยลดต้นทุน
ลงมาก เท่านั้นยังไม่พอกิจการ
หลายอย่างจะเกิดขึ้น เช่นบริษัทท่องเที่ยว
ร้านอาหารของที่ระลึก ร้านอาหาร
สินค้าในวงการค้าจะมีชีวิตชีวา ผล
ประโยชน์ล้นท่ายจะไปไหนเสีย นอก
จากมาอยู่ที่ประเทศของเรา”

แต่จากข้อวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหา
หาช่องว่างทางรายได้ระหว่างภาค
เหนือกับภาคอื่น ๆ ของประเทศ ซึ่ง
วิเคราะห์โดยโครงการพัฒนาขององค์
การสหประชาชาติ ที่ทำไว้เมื่อปี
๒๕๑๑ ว่าช่องว่างทางรายได้ระหว่าง
ภาคเหนือกับภาคอื่น ๆ ของประเทศ
จะขยายวงกว้างออกไปเรื่อย ๆ จนถึง
สัดส่วนที่ทวีคูณในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า
การที่จะพัฒนาภาคเหนือขึ้น สิ่ง
สำคัญคือการขยายกิจการที่กำลังเติบโต

โตอย่างรวดเร็ว โดยการเพิ่มการลงทุน และในขณะเดียวกันก็เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

อย่างไรก็ดี รายงานฉบับนี้มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการสร้างสนามบินนานาชาติขึ้นแต่อย่างใด แม้ว่าโครงการสนามบินนานาชาติที่เชิงใหม่มีระยะอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๓ (๒๕๑๕-๒๕๑๘)

เมื่อเป็นอย่างนี้ การก่อสร้างโรงแรม ในที่กลับ หรือสถานบริการอื่น ๆ ก็ผุดอรวาอกับดอกเห็ด จำนวนห้องพักของโรงแรมรวมทั้งหมดมีถึง ๒,๘๕๐ ห้อง และจำนวนห้องพักที่เรียกกันว่าได้มาตรฐานสากลมีถึง ๑,๖๖๕ ห้อง

นายชาติ กองแก้ว อาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แสดงความเห็นในเรื่องนี้ว่า “ผมเองไม่อยากบอกว่าไม่เห็นด้วย เพราะผลดีของกิจการนี้มันมี แต่ว่าผลที่ได้รับเราจะได้คุ้มหรือไม่ แล้วก็ผลที่ได้จะไปอยู่ที่ใคร อันนี้ที่ผมเป็นห่วง เรามักคิดกันในแบบของทุนนิยมเป็นส่วนใหญ่ ค้อมองเห็นทางที่จะเอาเงินตราเข้าประเทศเรากลับกันเลย แต่เราไม่คิดกันว่าผลที่ตามมาเป็นอย่างนี้ อย่างสนามบินนั้นผมว่าถึงแม้ผลประโยชน์มันจะมีด้านการเกษตรก็จริงอยู่ แต่ผมว่ามันไม่ได้ไปอยู่ที่คนส่วนใหญ่ของประเทศหรอก ชาวไร่ชาวนาของเราเคยขายผลผลิตด้วยตัวเองใหม่ ของทะเล็ก หรือสินค้าพื้นเมืองก็เหมือนกัน ชาวบ้านมีปัญญาใหม่ที่จะมาตั้งร้านค้าเอง บัจจุบันยังไปดื้อไปก็อย่างนั้นแหละ ว่าไปแล้วการพัฒนาโดยเน้นหลักที่วัตถุเป็นเรื่องที่ไม่ถูก มันควรมองอะไรให้กว้างกว่านี้ เราสร้างความเจริญขึ้นมา แต่เรา

ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการเอาเปรียบของคนโดยทั่วไปได้ วัตถุประสงค์ที่เราสร้างมันขึ้นก็จะกลายเป็นปัญหาให้เราต่อไปในอนาคต คนที่ยากไร้ เขามองความหวังอะไรกับสิ่งเหล่านี้ หรือ บางทีเราน่าจะเห็นเป็นตัวอย่างได้ ผมมีถนนเข้าหมู่บ้าน ปัญหาการถูกเอาเปรียบกลับเพิ่มด้วยซ้ำไป ลองคิดให้ลึกๆจะเห็นว่าจริง”

เรื่องการสร้างสนามบินเชียงใหม่เป็นสนามบินนานาชาติได้เริ่มมาตั้งแต่ยุครัฐบาลถนอม กิตติขจร มาพูดถึงกันอีกครั้งในสมัยรัฐบาลสัญญา ธรรมศักดิ์ และจนมาถึงรัฐบาลชุดปัจจุบันที่มีมติของกรม ให้ดำเนินโครงการนี้ได้ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อการนี้โดยเฉพาะ

ทันทีที่กรรมการชุดนี้เริ่มงาน ก็พบปัญหาการเก็งกำไรของบรรดาเจ้าที่ดินทันที ในขณะที่ทางราชการประเมินราคาที่ดินไว้ไร่ละ ๖,๐๐๐-๑๒,๐๐๐ บาท และขอเสนอขอในราคาไร่ละ ๓ หมื่นบาท ซึ่งก็ยังมีหลายรายที่ไม่ยอมขาย โดยอ้างว่าราคานั้นต่ำเกินไป เงินงบประมาณของทางราชการที่จัดสรรไว้จึงเพียงพอสำหรับซื้อที่ดินจำนวนสิบล้อกว่าไร่ ตามที่วางไว้ในโครงการ เมื่อหมดหนทางจริงๆ เขาก็มีการเสนอไปยังรัฐบาลของงบประมาณเพิ่มเติมจากเดิมให้ได้เพียงพอ

ผู้เป็นเจ้าของที่ดินตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไปไม่ถึง ๒๓ ไร่ และยังมีอีกหลายคนที่มีที่ดินแปลงเล็กหลายแปลงซึ่งรวมกันแล้วกว่าสิบล้อ ดังนั้นปัญหาการซื้อที่ดินเพื่อดำเนินการจึงยังไม่ยุติง่ายๆ ดังที่หวังเอาไว้มันตั้งแต่แรก

ถึงแม้ว่าหลายเสียงจะกล่าวกันว่า การสร้างสนามบินคราวนี้เป็นผลดี

จนมองผลเสียไม่เห็นอย่างถนัดคัมมา แต่แรกก็ตาม ยังมีอีกหลายคนที่มีมองความก้าวหน้าอย่างเห็นห่วง

หัวอกของชาวนาชาวไร่เป็นเรื่องที่ใครหลายคนพูดถึง แต่พอมามีสนามบิน ปัญหาการพูดถึงกลับเป็นเรื่องที่ห่างไกลเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย นำออกมาพูด แล้วแต่จะยกมาว่าอย่างไร อย่างเช่นนายคำ ดุษฎี ชาวนาดอยสะเก็ดซึ่งกล่าวว่า

“ผมเองไม่รู้หรอกว่าการมีสนามบินนั้นมันดีหรือไม่อย่างไร แต่ที่ว่าจะช่วยพวกผมให้มั่งรวยได้ดั่งนั้นคงไม่จริงหรอก ปกติพวกชาวนาชาวไร่ไม่มีอะไรจะขายอีกแล้ว ทำมาเท่าไรก็โดนเขาเอาไปหมด ก็เจ้าของที่นาใจกริบ แล้วเราจะไปมั่งรวยได้ดั่งได้อย่างไร อ้อ... ที่ทำนเป็นผมของรัฐบาลหรือครับ ผมว่าหากเขาจะช่วยพวกผมกันจริงๆ แล้วน่าจะจัดการด้านที่ใหม่ทำกินจะเข้าทำกว่า หรือไม่ขึ้นก็จัดการด้านนาทำใหม่พร้อม หรือพันธพืช ไม่เห็นจะต้องทำอะไรที่พวกเราไม่เห็นผลอย่างนเลย”

ส่วนคนขี้อวดสองแฉกและสามล้อแรงคน ต่างพากันพูดว่า “รายได้พวกผมน่าจะดีขึ้นนะครับ เพราะหากนักท่องเที่ยวมากผมก็คิดเงิน แต่ก็ไม่น่าเสนอไปหรือครับ เพราะว่าบางที่เขาก็มากับบริษัทท่องเที่ยว เขาก็ไม่ใช่บริการของเรา เขามองทั้งคนนำเที่ยว แล้วก็รถอย่างดีเอาไว้แล้ว หากจะมีบ้างก็น่าจะเป็นพวกที่มั่งเงินน้อย ทำมาเที่ยวแบบที่ไม่หวังใช้บริการท่องเที่ยว ซึ่งแบบนั้นมันก็เป็นประจำอยู่แล้ว ที่เห็นได้ชัดก็พวกที่เขาอยากนั่งสามล้อ เพราะเป็นของแปลก หรือว่าบางคนอาจจะใช้เวลาว่างจากบริษัทท่องเที่ยวส่วนตัวนั้นแหละ แล้วออกอย่างผมว่าโสเภณีคงเพิ่มจมนูเลยเชียวไหมล่ะ”



ไหนด้าไม่เต๋อน . . . ไหมละ

บอกแล้วว้า 'ให้เตรียมรบให้พร้อมสรรพ' ลมหนาวจะกรรโชกมาไม่รู้ตัว

ยังไม่ทันไร ลอยกระทงเสร็จสรรพหนีได้ส่วน ท่านเหมาเจ๋อตงก็ส่งลมฝ้ายตะวันตกเฉียงเหนือจากผืนแผ่นดินใหญ่มากระหน่ำแดนไทยเสียแล้ว

ความจริงอยากลงสองรูปมานานแล้ว แต่ขยาดหนุ่มไทยสมัยนี้ทั้งหนุ่มน้อย หนุ่มเหมา ฝ้ายค่านและ



ไม่ค่าน
หญิงไทยเขาว้าแต่งตัวเก่งแบบเขยเขาให้ได้อาย ดูท่านหัวหน้าพรรคทั้งหม่อมพุ่มหม่อมน้องเป็นอาทิ เสือเซตแต่ละตัว เน็คไทแต่ละเส้น

หม่อม พุ่มยังแถมมีเครื่องประดับคาบเล่นเป็นไม้เท้าอีก ไม่ทราบว้าเวลาพักกลองยาสูบ ท่านทงแซ้วไว้ในเหลาองุ่นเชอร์ ตามตำรับผู้ศอังกฤชหรือเปล่า วันหลังเห็นจะต้องขอสัมภาษณ์สักเตอ

ได้บ้ครับท่าน
ออกนอกเรื่องมานานแล้ว ดูรูปนางแบบฝรั่งทงสองกันเสียที่จะดีใหม่ เห็นมาดของเขาแล้วอย่าเพิ่งถอยหนุ่มไทยต้องสู้ด้วยสันตวิฐ
รูปชายคูเหมือนจะไม่ต้องบรรยายความมาก ชนเชิงเขาเฉียวอยู่แล้ว ทงเสอและผู้แสดงแบบมาจากอภิมหาราชาหองเสอของ กิ ลารอช (GUY LAROCHE)

แต่เพราะเป็นรูปขาวดำ เลยต้องขออธิบายนิดหนึ่งว้า กางเกงนมนของจริงเป็นผ้ากำมะหยัสดเลอดหม
ส่วนท่อนบนรับรองว้า ไค้ลมหนาวได้อยู่หมด ทงผ้าพันคอ เสอ นอกแซ็บด้าลอง เสอวอรัม แล้วยังมีเสอียดข้างในอีก

อยากจะพูดว้าอันพอสองคนด้วยซ้ำไป



รูปความอเป็นแบบเสอมาจากอังกฤช ตัดเย็บด้วยผ้ากำมะหยัออกเช่นกัน เพราะเนื้อผ้าเขากับบรรยากาศเช่นนี้

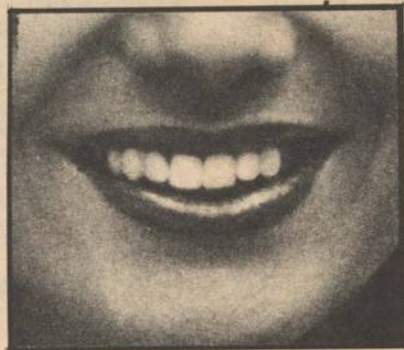
จะเรียกว่าสี่อะไรดี เขยวตะไคร่น้ำก็ไม่ใช่ สีน้าตาลสาหร่ายก็ไม่ใช่เชิงรอบเอวมั้วแพรจากอินเดีย คล้องอยู่ กลับคล้ายคลึงคลา ผ้าขาวม้าคาดพงแบบไทยเดิม

ถ้าเราจะเอาผ้าขิดใหม่ของอีสานที่เขาเรียกว่า 'ผ้าเบียง' แต่ไทยภาคกลางเรียกว่าผ้าสะไบมาประยุกต์แทนก็ยอมได้

รับรองใส่แล้วสาวเหลียว



หมอฟันประท้วง



พื่อนานาเล็กทั่วมณฑลนโยที่
เชื่อมระหว่างถนนพญาไทบริเวณหน้า
โรงเรียนเซ็นจูร์ถึงถนนพระรามหก
บริเวณหน้าโรงพยาบาลรามาฯ ฟัน
ซ้มนต์หน้าคณะทันตแพทยศาสตร
มหาวิทยาลัยมหิดลก็แห่ง และสะอาด
พอที่นักศึกษาจะนั่งประท้วงกันได้
หมอฟันน้อยจำนวนหลายสิบจึงตั้งไม
โครโฟนและลำโพงหน้าคณะตั้งแต่
เช้าวินจันทร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน และ
รวมกลุ่มกันนั่งตากแดดกลางลมหนาว
ประท้วงผู้บริหารของคณะ

“เราพยายามใช้ทุกมาตรการมา
ก่อนหน้านั้นแล้ว แต่อาจารย์ฝ่ายบริ
หารก็บ้ายเบี่ยงที่จะฟัง จะพิจารณา
จริงจัง จนเมื่ออาทิตย์ที่แล้วเอง เรา
ก็เริ่มหยุดเรียน และวันน พวกเราก็
หยุดกันหมดทุกชั้นแล้ว” นายสุทธิ
กียรติเสถียร นายกสโมสรณ์ศึกษา
คณะทันตแพทยศาสตรกล่าวกับจตุรัส
เมือสายของวันที่ ๒๔ เดือนที่แล้ว

นายสุทธิแจ่งต่อไปว่า ประเด็น
ความขัดแย้งที่ประท้วงครั้งนี้ เกิด
จากระเบียบการเรียนที่เคร่งครัดของ
ทางคณะ ที่กำหนดให้นักศึกษาม
เวลาเรียนถึง ๘๐% ของแต่ละวิชาทุก
วิชา และปรากฏว่าระเบียบนี้ทำให้นัก
ศึกษาสามคนที่ได้รับการประกาศ
รายชื่อว่า มีเวลาเรียนไม่ครบ ขาด
คุณสมบัติพร้อมที่จะเข้าสอบ ซึ่ง
หมายความว่า เพื่อนนักศึกษาทางสาม
คนนั้นจะต้องเรียนซ้ำชั้นเป็นเวลา ๑
ปี

ทางสโมสรณ์ศึกษามความเห็น
ว่า ทางคณะควรผ่อนผันระเบียบการ

บางอย่าง จึงเรียกร้องให้พิจารณาผ่อน
ผันให้ทั้งสามได้เข้าสอบ และต้องมี
การแก้ไขระเบียบเหล่านี้ด้วย

“เราเรียนกันอย่างโง่หัวไม่ข
นเขาหกโมงเพื่อให้มาถึงคณะให้ทัน
เรียน ๘ โมง เรียนจนบ้ายสี่โมง แล้ว
ยังต้องทำงานต่อถึง ๒ ทุ่ม กลับบ้าน
ก็หมดแรงไปทำงานอะไรอื่น นั้นมัน
อะไรกัน เราเหมือนถูกขังไว้ในคุก
กันซัดๆ” เสียงคัดค้านจากใครบางคน
ออกมาจากลำโพงขยายเสียงที่กำลัง
ประท้วง

“ทางคณะไม่ควรจะติดอยู่กับ
ระเบียบการแบบเก่าๆ เหล่านี้ว่า มัน
จะวัดความรับผิดชอบของพวกเราได้
หรือวัดภูมิรู้ของพวกเราได้ บางคน
จำเป็นที่ต้องขาดเรียนไปเพราะธุระ
สำคัญ อย่างผมเคยขาดเรียนเพราะ
ต้นสาย เนื่องจากอยู่ตงหนั่งสอติ๊กไป
ชั่วโมงที่ขาดนั้นเป็นวิชาที่อาจารย์ผู้

สอนเป็นผู้เชี่ยวชาญคนเดียวที่มอยู่ใน
เอเชียอาคเนย์ ผมเสียใจในโอกาสที่
พลาดชั่วโมงนั้นอย่างมาก คนอื่นๆ
ที่ขาดเรียนจนเกินเวลาก็อาจมีเหตุผล
เช่นเดียวกับผม เราโตพอที่จะรับผิดชอบ
ต่อหน้าที่ของเรา โดยไม่ต้องให้
ระเบียบที่ไร้ชีวิตเหล่านี้มาเป็นผู้ตัดสิน
เรา” นายกสโมสรณ์กล่าวต่อ

นายสุทธิแจ่งว่า ทางคณะอาจารย์
ผู้บริหารอ้างว่า ไม่สามารถจะแก้ไข
ระเบียบเหล่านี้ได้เพราะเป็นคำสั่ง
ของทางมหาวิทยาลัย ดังนั้น ทาง
สโมสรณ์ศึกษาคณะทันตแพทย
ศาสตร จึงมีมติให้ประท้วงการบริ
หารของคณะด้วยการหยุดเรียน ขณะ
เดียวกัน ทางสโมสรณ์ศึกษามหา
วิทยาลัยมหิดลก็ประกาศให้ความ
สนับสนุนการกระทำของนักศึกษา
ทันตฯ ทันที พร้อมทั้งสโมสรณ์ศึกษ
ษาแต่ละคณะทกๆ คณะด้วย

ฝ่ายผู้บริหารของคณะทันตแพทย
ศาสตรปฏิเสธที่จะให้คำแจ่งแก่สื่อ
มวลชน โดยกล่าวว่าต้องให้ฝ่ายบริ
หารของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ตัดสิน

การประท้วงของบรรดาคุณหมอ
ฟันในอนาคตเหล่านี้ นับเป็นปรากฏ
การณ์แรกในมหาวิทยาลัยมหิดลที่ฝ่าย
นักศึกษาคัดค้านเข้มแข็งปานนี้

ก่อนหน้านั้น มหิดลมักถูกมองว่า
เป็นมหาวิทยาลัยที่ส เมาลดควบคุม
นักศึกษาไว้ได้ด้วยวิชาการอันศักดิ์
สิทธิ์ แต่วินนี้ นักศึกษากลุ่มหนึ่งก็
เริ่มเป็นกบฏต่อห้องเรียน และวิชา
การในรูปแบบ หลายคนไม่เชื่อใน
ความศักดิ์สิทธิ์ของถือไปแล้ว

ผมยังอยากเป็นนายอำเภอ

ขณะเมืองไทย โดยเฉพาะในวงราชการกระทรวงมหาดไทย มีเรื่องกล่าวขวัญกันอยู่เรื่องหนึ่ง คือตำแหน่งนายอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัด ควรจะมาจากการแต่งตั้ง หรือควรให้มาจากการเลือกตั้งมาจากราษฎร แม้แต่อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดชานพระนครผู้หนึ่ง ซึ่งเกษียณอายุราชการเมื่อปีที่แล้ว ก็ยังแสดงความเห็นว่า ควรลองให้ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด มาจากการเลือกตั้ง แต่ควรทดลองทำในบางจังหวัดก่อน ท่านผู้นั้น แต่ก่อนมาผมทราบ ว่า กลัวการเดินทางขบวอนขบไถ่มาที่สุด เพราะสมัยอาจารย์สัญญาเป็นนายกรัฐมนตรียุค 'สัญญา๒' รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสมัยนั้นพูดว่า ถ้าหากมีการเดินทางขบวอนก็ช่วยอะไรไม่ได้ ต้องย้ายผู้ว่าฯ เข้ากระทรวง

โดยเกณฑ์ทั่วไปผู้จะเป็นนายอำเภอ ก็คือ เป็นข้าราชการชั้นเอก สังกัดกรมการปกครองเงินเดือนอยู่ในราว ๓,๔๒๐-๓,๖๖๐ เฉลี่ยแล้วมีเงินเดือนอยู่ในราว ๔,๖๖๐ บาท เงินเดือนก็ไม่มากนักหา หรือมีเกียรติมาก จึงอยากเป็นเกียรติใครสักคน เป็นเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสมรสในงานแต่งงาน เปิดโรงเรียนซึ่งครูในสังกัดใช้งบประมาณไปสร้างไว้

แต่อำนาจในหน้าที่นั้นๆ มากเหลือเกิน เพราะเป็นผู้ควบคุมหัวหน้าส่วนทุกแผนกการ ซึ่งกระทรวง ทบวงกรมต่างๆ ส่งไปประจำอำเภอ เช่น

สมุห์บัญชีอำเภอ สังกัดกรมสรรพากรเสนอมาว่า ก็นั้นจะมีคนเรี่ยรายหนึ่ง มาเปิดการแสดงในวิกิตตลาด เห็นควรเก็บภาษีอากรมหรสพแบบเหมา ๑๐๐ บาท นายอำเภออาจจะบอกว่า เก็บเขา ๕๕ บาทก็พอ เขาจะได้เก็บค่าดูถูกๆ และพวกอำเภอ ตำรวจ รวมทั้งครอบครัว ก็เข้าดูโดยไม่เสียเงินเก็บครั้งวิกิตได้อย่างสบายใจ

ในฐานะตำแหน่งประธานสภาภิบาล นายอำเภอได้รับเงินตอบแทนเป็นรายเดือน จากงบประมาณสภาภิบาล ๔๐๐-๑,๒๐๐ บาท แล้วแต่ขนาดสภาภิบาลใหญ่หรือเล็ก บางแห่งมีสภาภิบาล ๒-๓ แห่ง นายอำเภอก็เป็นประธานของสภาภิบาลทุกจำนวนที่มีอยู่นั้น แต่อย่างน้อยที่สุดเกือบทุกอำเภอมี ๑ สภาภิบาล

แต่ก่อนนพอกำผู้ฆาตกรคือ หมู ควาย จะนำเนอมาแขวนไว้ให้ประธานสภาฯ ถึงหน้าประตูบ้าน ปัจจุบันลดน้อยลงไปแล้ว เว้นเสียแต่จะบอกพ่อค้าไปเป็นครั้งคราว
จตุรัส ๔๔



ว่าต้องการกักโถกรม เป็นเหตุให้พ่อค้าออกสิทธิ์ ขออาชญาบัตรฆ่าวัว ก็ไปฆ่าควาย ด้วยวัวราคาแพงกว่าควาย ขออนุญาตฆ่า ๑ ตัว แต่ไปฆ่า ๓ ตัว เป็นเหตุให้ทางราชการไม่ได้ค่าธรรมเนียม

เป็นนายอำเภอในท้องที่กันดารในป่า ชีวิตลำบากแต่อย่าลืมนะ ป่าไม่เป็นที่พักของชาติ ผู้ใดจะตัดไม้ในป่าต้องขออนุญาต โดยทำเรื่องขอต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้ประจำอำเภอ ใบอนุญาตให้ขังไม้ที่ตัดโค่นแล้ว นายอำเภอเป็นผู้เซ็นอนุญาต พ่อค้าผู้ทำ (ลาย) ไม้ มาถึงอำเภอภายหลังเวลาราชการด้วยไม้อยู่ในป่าลึก หรืออาจจะตัดไม้ในประเภทหวงห้ามมาด้วย เพราะขายได้ราคาดีหรือตัดไม้เกินโควตาที่ขอไว้ นายอำเภอไม่ยอมเซ็นชื่อให้ เพราะเกรงความผิดจะติดตัว จะไม่ได้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดต่อไป เลยมอบอำนาจให้ป่าไม้อำเภอซึ่งเป็นข้าราชการเพียงชั้นตรีหรือชั้นจัตวา ทำการแทน อ้างว่ามานอกเวลาราชการ นายอำเภอออกตรวจท้อง ในกรณี บรรดาพ่อค้าไม้ทั้งหลายเลยจ่ายเป็นเงิน ให้นายอำเภอในฐานะไม่ต้องเซ็นชื่อหลายครั้ง แต่เซ็นชื่อมอบอำนาจครั้งเดียวเป็นเงินเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท

ป่าไม้อำเภอบางคน ไม่ค่อยแบ่งผลประโยชน์ให้ลูกน้อง คือเล่นกินรวบไว้คนเดียว ไม่กินแล้วแบ่งให้ลูกน้องผู้ใต้บังคับบัญชา นำมือนประจำตัวสำหรับตัดตราไม้ไปซ่อนหลายครั้ง ถึงกับทำขงกันก็มี

ฐานะนายทะเบียนอาวรบน เมื่อเซ็นชื่ออนุญาตให้ราษฎรขออาวรบนแล้ว รานค้าในกรุงเทพฯ จะส่งเงินค่าบำรุงอำเภอ ให้นายอำเภอเป็นเงินประมาณ ๕๐ บาท หรือหากนายอำเภอเซ็นหลังนามบัตรของตนว่า นาย ก. เป็นราษฎรในท้องที่ของข้าพเจ้าต้องการขอรับ ขอให้ท่านเจ้าของร้านคิดในราคาพิเศษหน่อย หรือลดราคาให้ด้วย เจ้าของร้านก็ลดราคาให้บ้างเล็กน้อย แต่ก็ยังได้กำไรมากอยู่ ขอบนกระบอกละ ๒,๐๐๐-๔,๐๐๐ บาท ทางร้านจะส่งเงิน

ให้ผู้นำนามาชอที่รานของตนอก ๒๐๐ บาท
 นอกจากนั้น นายอำเภอยังเกี่ยวข้องกับการชอป่วยของ
 เกษตรอำเภอ การชลประทานราษฎร การก่อสร้างโรง
 เรือนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด การใช้จ่ายบ
 ประมาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจำปี เช่น
 สร้างถนน ซอโต๊ะ เกอ สร้างบอณา ฝ่ายนาลน และ
 ยังมีโครงการเงินเป็นโครงการจรสำหรับปี ๒๕๑๘ และ
 ๒๕๑๙ วงเงินเป็นพันล้านบาทอก เมอเกี่ยวกับเงิน ระบบ
 ข้าราชการไทยก็มีส่วนลพิเศษเสมอ

ในท้องที่มหทารบาคอมมิวนิสต์แทรกซึม นายอำเภอ
 มีตำแหน่งเป็น ผบ.กอ.รมน.อ. . . คือเป็นผู้บัญชาการกอง
 อำนาจการรักษาคความมั่นคงภายในเขตของตน มีค่าเลง
 ต่อวันละ ๒๐ บาท เดือนหนึ่ง ๖๐๐ บาท แลยังมีน้ำมัน
 ให้ใช้ออก ๒๐๐ ลิตร รถยนต์ประจำอำเภอก็กลายเป็นรถยนต์
 ประจำครอบครัวนายอำเภอไปดิบ

ตำแหน่งนายอำเภอจึงมีเงินค่าตอบแทน โดยถูกต้อง
 ตามอำนาจ และอาศัยหนาทดงน ตำแหน่งประธานสภา
 ภิบาล ๘๐๐ บาท ไม่ต้องลงชอในใบอนุญาตชกเลิกไม้โดย
 ตนเอง ๓,๐๐๐ บาท อนุญาตใหม่และใช้อวรับ ๒๐๐ บาท
 ต่อรายทแนะนำให้ไปชอที่ราน ตำแหน่ง ผบ. กอ. รมน.อ.
 ๖๐๐ บาท ได้ ๔,๖๐๐ บาทแล้ว ยังไม่รวมงานก่อสร้างของ
 องค์การบริหารส่วนจังหวัด ชงเป็นรายใหญ่อก เบยเลง
 ในการออกท้องที่เดือนละประมาณ ๓๐๐-๕๐๐ บาท และ
 การตอบแทนเป็นสงของอกจำนวนหนึ่ง

ไม่ทราบว่าคุณปรารถนาจะเป็นนายอำเภอบ้างหรือ
 ไม่ ถ้าอยากเป็น เรือนให้จบปริญญาตรีทางด้านสังคม
 ศาสตร์ รัฐศาสตร์ สายตรงหน่อย นิติศาสตร์ก็ตองออม
 นิด แล้วมาสอบเข้าตำแหน่งปลัดอำเภอตรี ใช้เวลาอีก
 ประมาณ ๓-๑๐ ปี โดยพยายามเอาใจผู้บังคับบัญชาไว้ อย่า
 ให้ต้องวินัย คุณก็จะได้เป็นนายอำเภอสมใจนึก หากได้
 ปริญญาโท คุณต้องสอบเข้าเป็นวิทยากร มีเส้นสายก็ขอ
 ย้ายไปเป็นปลัดอำเภอโท อกไมกับคุณก็จะได้เป็นนาย
 อำเภอเช่นกัน

ผมยังไม่ได้เล่าให้คุณฟังถึงนายอำเภอ ในอำเภอเมือง
 หรืออำเภอใหญ่ๆ ชงเป็นทแยงซึ่งกันนกันหนา มีคนนง
 อยู่แล้ว เพอนกมาเลอเยออยู่เสมอ หรือหากเกอวาง
 เส้นสายวงจนชนกันลมกม

บางคราวผมยังอยากเป็นนายอำเภอ แต่อย่าถามว่า
 ทำไม

นิรันดร์ ประดิษฐ์กุล

ส่องไทย

รวมวรรณกรรมร่วมสมัยของไทย
 สำนักพิมพ์สัจจิตสยาม กระดาษปอนด์
 ๓๑๕ หน้า ราคา ๖๐ บาท

ส่องไทย
 ขลธิธา กัลตอยุ
 บรรณาธิการ



ส่องไทย: รวมวรรณกรรมร่วม
 สมัยของไทย ชงขลธิธา กัลตอยุเป็น
 บรรณาธิการ จัดเรียบเรียงเป็นรูป
 เล่มใหญ่โตตามแบบฉบับ เล่มนประ
 กอบด้วยวรรณกรรมในรูปแบบต่าง ๆ
 ทงในเชิงเรื่องสั้น บทกวี บทละคร
 กลอนเปล่า และบทความโดยสารบัญ
 ได้จัดเป็นหมวดๆ รวมเก้าหมวดด้วย
 กันคือ

เด็กก็อปปัจจุบัน ผู้หญิงก็เป็นคน
 เหมือนกัน เขาถูกผ่านไปด้วเวลา
 เวลา วิกฤตการณ์ชาวดัด คนเป็นพิช

เสียงของการเปลี่ยนแปลง พืชพันธุ์
แห่งการต่อสู้ กลไกแห่งรัฐ เริ่มต้น
ทุกจุดจบ

ในหมวดที่หนึ่ง มกตอน 'วันกำ
พร้า' ของสุพจน์ แจงเร็ว เรื่องสน
'ความหวัง' ของสุรัชย์ จันธิมาธร
'หนแหวนกับโลก' ของศรวาก และ
สุดท้ายเป็นบทความเรื่อง 'แนวทาง
การต่อสู้ของขบวนการนักเรียน' โดย
สนธิศ พิเชียรเจริญ ในหมวดנדดู
เหมือน 'หนแหวนกับโลก' ของศรวาก
จะแจ่มชัดที่สุด เพราะหนแหวนไม่
ใช้ตัวแทนจากเทพนิยาย หากแต่เป็น
ตัวแทนของเด็กยุคใหม่ที่กำลังคิด ดั่ง
หนแหวนจึงเป็นเสมือนภาพพจน์ของ
ลัทธิที่คนไม่เข้าใจ จนถูกมองไปใน
แง่ร้ายต่างๆ

หมวดที่สอง มีบทบรรยายความ
ในใจ 'หนหลังให้ พ.ศ. ๒๕๑๗' ของ
'รงค์ วงษ์สวรรค์' (หนุ่ม) 'ก่อนจะ
เข้าใจ' ของนาทพิศ ปณิธาน และ
'โสเภณี... บุญหาคับโลก' ของ
จิระนันท์ พิตรปรีชา ซึ่งดูจะเด่นท
สุดในหมวดนี้ เนื่องจากเป็นขอเขียน
ที่นำมาจากข้อมูลของนิสิตชนบทหนึ่ง
ภาคสมทบ คณะนิติศาสตร์จุฬาฯ ที่
ออกไปพักอยู่กับโสเภณี ๑๕๓ คน
ดังนั้นจึงมีข้อมูลเริ่มต้นตั้งแต่ประวัติ
การมีอาชีพโสเภณีของหญิงสาวมาก
มายตามแหล่งมั่วสุมต่างๆ อีกทั้ง
การทำงานของแต่ละสถานที รวมทั้ง
ค่าแรงของหญิงโสเภณีที่ได้รับส่วน
แบ่งอันน้อยนิดอย่างน่าใจหาย เมื่อ
เกิดโรคร้ายชีวิตก็จะทุกข์ทรมาน หาก
เกิดมเด็กก็จะเป็เด็กทมปมดอยและ
กลายเป็นปัญหาของสังคมต่อไป รวม
ทั้งการเป็นต้นเหตุทำให้ชีวิตในครอบ
ครัวอื่น ๆ ที่สามชอบเที่ยวโสเภณีเกิด
ความแตกแยก

หมวดที่ห้า มี 'ควากกลางคืน' ผล
งานที่ไม่ตายของจิตร ภูมิศักดิ์ ซึ่ง
เป็นบทกวี 'สารพัดฉันทลักษณ์' ที่ยัง
จตุรัส ๕๐

ใช้ได้ทุกยุคทุกสมัย ทั้ง ๆ ที่เขียน
ได้เขียนไว้นานมาแล้ว แต่เพราะผล
จากอำนาจเผด็จการ จึงทำให้ผลงาน
ของเขาเพิ่งจะปรากฏออกมาให้เห็น
ในยุคหลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา

หมวดที่เจ็ด กองบรรณาธิการ
'ปุดชน' เสนอ 'ขอทานยกให้กับความ
หิวโหย' อันเป็นบทเสนาอที่มิประโยชน์
มาก ซึ่งน่าจะเป็สิ่งกระตุ้นเตือนให้
กรมประชาสงเคราะห์ กรมอนามัย
ได้เพิ่มความเอาใจใส่มากขึ้น เพราะ
ปัญหาขอทานในบ้านเรามาก และ
ต้นเหตุแท้จริงมิได้อยู่ที่บรรดาตัวขอ
ทานทั้งหลายเท่านั้น แต่อยู่ที่ระบบ
สังคมคนกินคนที่มีโครงสร้างทาง
เศรษฐกิจน่าพะด้วย

บทความชนน ได้เสนอการ 'ส่อง
ไทย' โดยชี้ให้เห็นประเภทของขอ
ทานและสาเหตุ โดยเริ่มจากการสัม
ภาษณ์ตัวผู้ขอทาน และกล่าวถึง
สาเหตุว่าทำไมกรมประชาสงเคราะห์
จึงทำงานไม่ได้ผล นอกจากนั้นก็ให้
ทางออก โดยเสนอผู้บริหารบ้านเมือง
ทั้งหลายว่า จงมองดูให้ลึกซึ้งถึง
สาเหตุ และผลกัตัวเองเข้าไว้ใช้
สังคม

บทสรุปของบทความชนนกล่าว
ว่า การแก้ไขปัญหาน้อยที่การทำ
ให้คนมีความเสมอภาคนั่นเอง

ในลำดับต่อมาของหมวดนี้ ประ
เสริฐ จันดำเขียน 'ความเป็นไปแห่ง
ภาพ' เสนอภาพของชาวนายากจน
ซึ่งเป็นกระดุกที่กำลังถูกร่อนของชาติ
ความน้อยเนื้อต่ำใจของชนผู้ไร้แรง
งาน ส่วนใหญ่อยู่ สุขสมเขม เขียน
'ความคับแค้นใจของคนในศตวรรษที่
๒๖' วิสา คัญทัพ เขียน 'เค้นของค้ำ
พา' กล่าวถึงสาเหตุของที่มาระหว่าง
คำว่า 'ผู้ก่อการร้ายและโสเภณี' วิทยา
กร เชียงกุล เขียนบทละครแสดง
ความคับแค้นของชาวนานที่ถูกกลืน
แกล้งอย่างไม่เป็นธรรม จนรวมตัว
ชนมาลุกขึ้นต่อสู้ และในหมวดนี้

ปิดท้ายด้วยประสิทธิ์ รุ่งเรืองรัตนกุล
เขียน 'ไปกับความคับแค้น' อันเป็น
บทละครทำนองเดียวกัน

การส่องไทยครั้งนี้ สังกัเป็น
ส่วนประกอบสำคัญอันขาดมิได้ก็ขอ
บทนำเสนอ ของชลธิรา กลดโดยผู้เป็น
บรรณาธิการ แม้ว่าบทร้อยกรอง ๑๒
บท กลอนเปล่า ๖ บท เรื่องสั้น ๑๐
เรื่อง บทละครร้อยแก้ว ๒ เรื่อง บท
ละครร้อยกรอง ๑ เรื่อง และบทความ
แสดงขอมล และทัศนะต่างๆ ๑๐ บท
ซึ่งทั้งหมดเป็นผลงานของนักเขียน
ทั้งอาชีพและสมัครเล่นรวม ๓๕ คน
จะยังไม่อาจแสดงภาพทั้งหมดของ
สังคมไทยได้ ดังที่บรรณาธิการออก
ตัวไว้ แต่การจัดเรียงลำดับและการ
เรียบเรียงข้อประเด็นต่างๆ ก็พอทำ
ให้เราอ่าน 'ส่องไทย' ได้ทั้งในแง่
สาระบันเทิงและวิชาการ จะมีพลาด
ก็เพียงสิ่งเดียวคือไม่เป็นการส่องแบบ
'สามเหลี่ยม' ดังจะเห็นว่าไหน ๆ ก็มี
การมองดู ชาติ และศาสนา แล้ว แต่
ทำไมจึงไม่มีหัวข้ออันเป็นประเด็นว่า
ด้วยการมองดู กษัตริย์ ด้วยกัมิทราม
ทั้ง ๆ ที่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
น่าจะไปด้วยกันกับการ 'ส่อง'

อย่างไรก็ตาม ก็อยากแก้ตัว
แทนชลธิราว่าเพราะเธอมิใช่ 'นพพล
ชลธิรา' ก็ได้ เธอจึงไม่สนใจต่อ 'สูตร
สามเหลี่ยม' หรืออย่างน้อยก็อาจเป็น
เพราะว่าหากคนเขียนถึงเรื่องดังกล่าว
ไม่ได้ เรื่องทั้งหมดทรวมอยู่ในการ
'ส่องไทย' ครองนี้ แม้ประเด็นย่อย
ต่างๆ ที่ชลธิราแยกแยะจะดูก่อนข้าง
พุ่มพ่ายไปบ้าง แต่ทั้งหมดนั้นก็ไม่
พุ่มพ่ายเท่าราคาหนังสือ ซึ่งดูจะเป็น
ราคาทีค่อนข้างศักดินา จนเกือบจะ
ทำให้การ 'ส่อง' ครองนี้ ผู้อ่านต้องขอ
กระจกทีค่อนข้างแพง

แต่ก็นนแหละการเป็น 'ไทย'
นั้นเรื่องมันมาก หนังสือมันจึงต้อง
เล่มหนาเป็นธรรมดา □

'ศรี แสนดาว'

น้ำท่วมฟ้า ปลากินดาว

รวมบทร้อยกรอง: ประเสริฐ จันดำ
วิสา คัญทัพ ประยงค์ มูลสาร
จัดพิมพ์

ราคา ๘ บาท ๘๖ หน้า



ก่อนที่ผู้เขียนทั้งสองจะเขียนงาน
นี้ร่วมกัน 'วิสา' เขียน 'ด้านสาวคอย'
ส่วน 'ประเสริฐ' เขียน 'ร้อยกรองจาก
ซบับแดง' และได้ไปทำงานในหมู่บ้าน
'ซบับแดง' อ. มัญจาคีรี จ. ขอนแก่น
ร่วมกับ สมคิด สึงสง เจ้าของเพลง
'คนกับควาย' จนกระทั่งเป็นข่าวว่า
ถูกยิงได้รับบาดเจ็บเมื่อกกลางเดือน
ต.ค. ๒๕๓๓

บทกวีทั้งหมดในเล่มมี ๑๒ เรื่อง
รวมทั้งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน
และร้อยแก้ว แต่ส่วนใหญ่เป็นกลอน
และกาพย์ยานี

เนื้อหาของบทกวีส่วนใหญ่ได้
บรรยายชีวิตความเป็นอยู่ของชาวนา
ที่ต้องผจญความลำบาก การเรียนรู้
เพื่อยังชีวิตอยู่จากธรรมชาติ ดังเช่น
'... บุญโฮมอ่านต้นไม้อ่านใบ
หญ้า เรียนวิชาทำนาอันยิ่งใหญ่ เรียน
จากป่าจากกเขาที่เข้าใจ เรียนอย่าง
ชาวนาไทยผู้ไถนา ความยิ่งใหญ่
แห่งบ้านาเรียนรู้ ธรรมชาติเป็นครูผู้

แกร่งกล้า...' (ประกายไฟจากท้อง
ทุ่ง หน้า ๔๗)

การที่ชาวนาถูกนายทุน ข้าราชการ
การ กดขูดรีด ถูกข่มเหงรังแก
ไม่ได้รับความเป็นธรรมต่างๆ ตั้งแต่
สมัย สฤชด ถนอม-ประกาศ สัญญา
และแม่กระตังกฤทธรเป็นนายก เช่น
'...มอกประชาชนผู้ขมขื่น ชีวิต
มีเพื่อนให้เขาฝัน ลูกกระสุนของ
ไครมันแบ่งปัน...' (เรายังจะยอม
เสียเลือดใหม่มันอกหรือ หน้า ๑๖)

ผู้เขียนยกย่องการใช้แรงงาน
โดยเฉพาะชาวนาและกรรมกรอย่าง
สูง ขณะเดียวกันก็ประณามคนใน
เมืองว่าพึงเพื่อ ดัง

'... แรงงานนะแรงเรา ให้ขุน
เขากครันลง แรงไครจะคั่นคง เท้า
แรงคนอันเกรียงไกร... คนเมืองนะ
เฟื่องฟุ้ง มนมุ่งความหลาทรุ คน
ไพรในกลางภูณะกร้านอยู่กับแดด
แรง...' (ประกายไฟจากท้องทุ่ง
หน้า ๔๕)

พูดถึงความล้มเหลวของการ
เป็นคนเมืองที่ปราศจากความจริงใจ
ดังใน 'ไม้มเสียงรำไห่เหินหลุมศพ'
ว่า '...สาวเอยฉันมาเพื่อถามได้
นอกจากความจริงใจใส่ความงาม...'
(หน้า ๑๕) หรือใน 'ความล้มเหลว
ของการกล้า...' กลับมาสู่สังคมเมือง
เปล่าเปลืองหยดเหงื่ออย่างคาดไม่ถึง
ฉันเห็น ฉันรู้ ฉันซึ้ง แต่ไม่ถึงครึ่ง
ของทุ่งนา จำเป็นต้องกลับไปอีก...
ชีวิตหากดับชวา ขอเป็นคนป่าดีกว่า
คนเมือง...' (หน้า ๒๒)

และได้เรียกร้องให้คนหนุ่มสาว
ที่จากท้องทุ่งมาเมืองกลับบ้านเสีย
'... ผู้เพื่อนรักที่ไปไกลบ้านช่อง จง
กลับไปยังถิ่นแผ่นดินทอง ช่วยลบ
ความหม่นหมองของพวกเรา...'
(เสียงกระดังงาจากท้ายไร่ หน้า ๓๑)
หรือ '... ศักยาไปก็เท่านั้น บั้ววัน
สว่างตา ศักยาเพื่อปริญญา จะมีค่า
อะไรกัน...' (ลิลิตพยากรณ์ หน้า ๕๐)

หรือ '... ไฟกำลังไหม้บ้านะน้ำดู
หลงกลาบหรือจะกัชีวิตคน...' (ดอก
ไม้บานบนกองไฟ, หน้า ๓๒)

'ลิลิตพยากรณ์ น้ำท่วมฟ้า ปลา
กินดาว' เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของ
หนังสือเล่มนี้ ได้รวมแนวความคิด
การคาดคะเน การชักชวนเพื่อนหนุ่ม
สาว การประณามการกดขูดรีดทก
ชนชั้นนายทุน เจ้าที่ดิน จักรพรรดิ
นิยมอเมริกา-ญี่ปุ่น รัฐบาลที่สมคบ
กับต่างชาติ กับเสนอแนวทางปฏิวัติ
ของประชาชน ดังเช่น ประณามความ
ขาดความรับผิดชอบของรัฐบาล

'... พิชจากสารเลวร้ายมีดาชคน
ป่าทั้งป่าโค่นถล่มลมทงย่น น้าบบ้า
ครันเขาท่วมเมือง... ปัยพิชทำลายปอ
เปล่าเปลือง หลงเชื่องเชอฝรั่งมมาย
แม่น้ำลำคลองจะเนาหมื่น เซอโรค
จะโลดเต็นหัวเราะหงาย จะดินคน
เดินทางเข้าร่างกาย ทำลายมนุษย์
นิรันดร' (ลิลิตพยากรณ์, หน้า ๕๔)
'... ญี่ปุ่นตั้งโรงงานผ่อนความทกข...'
(หน้า ๕๖) '... รัฐสภาสี่ไปไม่ได้นาน
อย่าเพื่อฝันทงงานปฏิวัติ...' (หน้า ๕๔)
'... พยากรณ์พาทวันนว่า พนแผ่นดิน
สีดำจะอาลา ถ้าหากพวกเรากล้าประ
จันบาน...' (หน้า ๕๗)

การที่ผู้เขียนเสนอทางออกของ
ประชาชนด้วยการปฏิวัตินั้น เพราะ
ได้เห็นได้ถึงความล้มเหลวของการ
ปกครองที่ผ่านมา กระทั่งปัจจุบัน
ปัญหาต่างๆ ก็เพียงแต่ชะลอไว้เท่านั้น
มิได้รับการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ทาง
ออกทางเดียวที่จะสลัดความทุกข์ยาก
ความหลอกลวง กดขูดรีดของชน
ชั้นปกครองและสมุนรับใช้ก็คือ พลัง
ของประชาชนที่ลุกขึ้นสลัดแอกจาก
ความเป็นทาสเท่านั้น ซึ่งเมื่อถึงวัน
นั้น... วันทองเอนไขทางภาวะวิสัยสุก
งอม 'น้ำที่ท่วมฟ้า ปลาจะกินดาว'...



ไฟลามทุ่ง

บินกำลังจะหมดไป บั๊ใหม่กำลัง
คาหน้าเข้ามาหา แต่กว่าจะฉลองวัน
บั๊ใหม่ก็ออกประมาณเดือนหนึ่ง ออกตั้ง
๓๐ วัน อย่าเพิ่งดีใจ อะไรจะเกิดขึ้น
ในช่วงที่เหลอออยู่ใครจะไปรู้

เหตุการณ์ที่พลิกปลาไซก่เกือบ
ไปอยู่แล้ว ถ้างานปลายไปกว่านั้น
อีกสักหน่อย เราคงได้ยื่นเสียงประ
ภาศทางวิทยุทำนองว่า 'แถลงการณ์
ของคณะปฏิวัติรักษาชาติไทยฉบับที่
หนึ่ง ขณะนี้กลุ่มบุคคลชายชาติกำลัง
ก่อการจลาจล และเหลววิสัยที่

จตุรัส ๕๒

ตำรวจจะรักษาสถานการณ์เอาไว้ได้
คณะปฏิวัติรักษาชาติไทยจึงจำเป็นต้อง
ควบคุมสถานการณ์เอาไว้ เพื่อความ
สงบราบคาบ... เอ๊ย... เพื่อความ
สงบเรียบร้อยของบ้านเมืองสืบต่อ
ไป..."

จากนั้นไม่นาน ก็มีการจุดกอง
ฟางชนทนนครศรีธรรมราชอีก แต่ไฟ
ไม่ยักลามทุ่ง โฆษกต้องพับแถลง
การณ์เก็บเอาไว้ในกระเป๋าเจมส์
บอนด์เสียก่อน

ต่อไป ลองชาวไร่ชาวนาภาค

เหนือดูบ้าง เพื่อว่าจะมีฟัดมีฟางแยะ
บ๊ะ... แล้วกัน อดสำห้เข้าไปกว่า
๒๐ ศพ จับไปขังเกือบ ๑๐ คน ไม่
ได้เรื่องอีกเช่นเคย

หนอยแน่... ดันมาแหกปาก
กันอยู่ในธรรมศาสตร์นี่เอง เอ้า...
เอาเลย พรรคพวกบัก... บุก...
ให้ราบเป็นหน้ากลอง คราวนี้จุดไม่
ขึ้นก็ไหม้กันไป เป็ด... ไม่ขึ้นอีก
แม้แต่ฝาม่านที่เวทห่อประชุมก็จุดไม่
ติด กระจบองและขวดน้ำมันกว่า ๒๐
ใบ วางระกระระกะ ฝาม่านเพียง

ถูกรมควันเท่านั้นเอง ไม่มีรอยหงิก
งอแม้แต่นิดเดียว

“อ้อ... ที่พึ่งงาเธอ เออ...
คนแะ... ลองออกซึ อิบะ...
มันเป็นอย่างไงกันแน่ ไม่ติดดอก

ในกรุง ๒ ดอก ภาคใต้ ๒ ดอก
ภาคเหนือ ๒ ดอกแล้วนา จุดที่ไหน
ไฟก็ไม่ลุกลามกันเสียที

“ที่นัเสรีจัน อีสาน... ฮะ...
ฮ่า... อีสาน ดินแดนแห่งความ
แห่งแล้ง ดินแดนแห่งเซอปะทุมา
ทุกยุคทุกสมัย

“เฮย ไอ้ลูกแคะน้อย มาลุยน้ำ
อยู่ได้ขำทำไมวะ”

“ปละ... เปล่า... จะพี่”

“เปล้าอะไรกัน เห็นไหม ข
โคลน ลอยฟองเซียว”

“แต่มันก็ไม่ลอยขึ้นไปหาพื้นนา
มันลอยลงไปตามน้ำต่างหาก”

“หนอยแน่ ไอ้เจ้าปัญญา ถึง
โคลนไม่ลอยขึ้น น้ำก็กะเพอมนมา
โว้ย”

“โธ พ้อ นามันไหลลงมาจาก
ข้างบน มันก็กระเพอมอยู่แล้วนพ”

“ซิชะ ไอ้แคะ สะเออะมาตีฟ
ปากถากการมกะข่าเจียวหรือวะ น
แน่ะ เห็นฤทธาเสียวบ้าง... เฮย
เฮย... ของข่านะโว้ย ข่าข้างเอ็ง
มันดันไปติดอยู่โน้น เอ็งอย่าเก็บของ
ข่าไปนะ จะบอกให้... เฮย...
เฮย... โว้ย... โว้ย พวกเราไอ้
แคะขโมย รองเท้าข่าไปซุกไว้ฝั่งกะ
โน้นแล้วโว้ย... ไป... ไปตาม
เอาคนมาให้ได้...”

ขณะเดียวกัน ไทยการ์ดก็ถูกกวาด
เรือบออกไปจากหน้าทำเนียบ โด่ง
ออกไปที่สำหรับหอกข้างแคร่ที่มาประ
ท้วงมาราธอนตงครังก่อนปี ทำลาย
ประวัติศาสตร์การประท้วงของโลกที่
เดียว

หนอยแน่ ประท้วงเจ็บบๆก็ไม่ได้
ได้ ไปแลบได้ให้ใครๆเขารู้ทำไม
ว่า ไทยมีระเบิดปรมาณูซุกซ่อนอยู่
ในฐานะที่สหรัฐฯ ในไทย เค้านยัง
ไม่พอ ใครเขาหยดงานที่ไหน ก็ไป
ช่วยการ์ดให้เสียอก เป็นก้างขวางคอ
เสียจริงเซียว

เสียงที่ฝั่งโขงดังลั่น กลบเสียง
โอดครวญของพวกไทยการ์ดที่มา
เรียกร้องขอความเป็นธรรมอย่างสันติ
วิธี

ราคาน้ำมันก็ขึ้นกันจนหลังโค้ง
ยังหาเหตุชนไม่ได้เด็ดสักที

การรวมรณเมธีกาการาชาขัง ยัง
ตีค่าทรัพย์สินไม่ได้ ๗พณฯ ท่าน
นายกรัฐมนตรี ‘เราทำได้’ บอกแก่
พนักงานรณเมธีกา เมื่อรวมรณเมธีกา
แล้ว พนักงานจะได้รับสิ่งที่แต่ละ
บริษัทเคยให้สูงสุด เช่น ค่าจ้าง เงิน
เดือน และสวัสดิการต่างๆ เรียกว่า
เอาสูงสุดทุกสิ่งทุกอย่างที่แต่ละบริษัท
เคยให้มารวมกันให้แก่พนักงานที่
เดียว นักไกลกำหนดเวลาทว่าไว้แล้ว
เดือนธันวาคมนี้แหละตัวนายกๆที่
รับปากนั้นอยู่พรรคกิจสังคม แต่ผู้
ดำเนินการให้เป็นไปตามนคกรมต.
คมนากรม ซึ่งอยู่พรรคชาติไทย และ
ตั้งคำถามในใจว่า ‘ใครจะทำได้’ อยู่

ธนาคารกรุงไทยซึ่งเป็นของรัฐ
บาลก็กำลังจะถูกกลุ่มนายทุนเอกชน
เข้ายึดอำนาจอยู่มระอมมะระอแล้ว

คดีนัดหยุดงานยังคาบ่ายอยู่
หลายโรงงาน ที่กำลังตงเคาก็มอก
เยอะ

โครงการประปากรุงเทพฯงวด
แรก ๔,๒๐๐ ล้านบาท กำลังส่งกลัน
ฉาวโล้วว่าจะมีการอมรวารอชละ ๓๐
ตทประมาณ ๑,๒๖๐ ล้านบาท สห
ภาพแรงงานการประปากำลังอ่าน
มาตรอยู่อย่างขมขมมัน

นักหมดฝนแล้ว มีการออกข่าว
แว่วๆ ว่า พทท. จะรุกใหญ่ในแล้งนี้
เหลือธันวาคมอีก ๑ เดือนก็จะ
สนับ ออกตง ๓๐ กว่าวัน แต่ละวันก็
แสนจะยาวนาน หลายสิ่งหลายอย่าง
กำลังเขม็งเกลียวเข้ามาเต็มที

และมันก็มีอยู่เพียงวิธีเดียวเท่า
นั้น วิธีเดียวจริงๆที่ ‘เราทำได้’ สม
มโนรณ โดยไม่มีใครร้องแแรกแหกกะ
เฉอชนได้

คือ การปฏิวัติ หรือ รัฐประหาร
อันที่จริง จะทำกันเมื่อไร ‘เรา
ทำได้’ ทุกเมื่ออยู่แล้ว แต่อยากจะ
ให้มันสมจริงสมจังสักหนอย ก็ต้อง
คอยใครจุดไฟลามทุ่งเสียก่อนแล้วจึง
หาเหตุดับ ก็จะมีชนะใจประชาชน
เป็นขวัญใจของประชาชน ว่าอัน
เถอะ

แต่เพียงจุดแล้วจุดอีก ทั้งใน
กรุงนอกกรุง ทวทุกภาคในราชอาณาจักร
แล้ว มันก็ไม่ลามทุ่งสักที อย่าง
เก่งก็ทำได้แค่รัฐประหารเจ็บบในยาม
จุดอยู่เท่านั้น เช่น ตงทปริภษานายกฯ
โกวต่านาตาล ยึดธนาการกรงไทย
กวาดไทยการ์ด เป็นต้น มันยังไม่
จุใจ

คราวนี้ มกนจุดที่ชายแดนอีสาน
ให้แล้ว ฟดฟางรบจางทงหลายกัสน
ระริกทจะติดไฟอยู่

บางที คำอวยชัยให้พรปีใหม่
ของรัฐบาลบับอาจมาก่อนสิ้นเดือน
ธันวาคมก็เป็นได้

ถึงไฟจะไม่ไหม้ลามทุ่ง ก็เอา
มันทงด้านๆอย่างนั้นแหละ ใครจะ
ทำไม ก็ ‘เขาทำได้’ นี่นา

“ต่อไปนั โปรดพิงข่าวต่วน ตัง
บ้เการบับใหม่ แลตงการณัของคณะ
ปฏิวัติกรชวติไทย ณบัพทหนุง...”

ตุง... ตุง... ตุง... ตุง □

ทว หนมน

รสสวาทบาร์เกิร์ล

เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเขียนไปว่าหนังเรื่องบาร์เวลา ถูกตัด หลังจากนั้นได้ครุ่นคิดว่าจริงหรือไม่ จึงไปดูเป็นครั้งที่สอง สาเหตุของความสับสนคือการที่เข้าดูเข้าไปนิดหน่อยเลยไม่ได้ดูฉากตอนต้น เสร็จแล้วพอออกมาจากโรงเห็นหนังแผ่นมีรูปที่ไม่ได้เห็นในหนัง เลยเข้าใจว่าถูกตัด แต่เมื่อไปดูออกครึ่งหนังชักไม่แน่ใจ จึงต้องสารภาพว่าไม่มีหลักฐานว่าบาร์เวลา ถูกตัด

แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ได้เขียนไปเกี่ยวกับการตัดหนัง โดยเฉพาะเรื่องแหก ก็ยังเป็นสิ่งที่เชื่อยิ่ง ยิ่งกับปัจจุบันมีความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เกือบจะเรียกได้ว่าเป็นโรคจิต สิ่งต่างๆ มักจะมีลักษณะแบบปากว่าตาขี้น เป็นต้นว่านักหนังสือพิมพ์บางกลุ่มทำท่าว่าจะเคร่งครัดในการรักษาศีลธรรม แต่ก็ฉวยทุกโอกาสที่จะแสดงภาพโป๊

และคนกลุ่มอื่นประณามการมอดสหากรรมเร้งรมย์ต่างๆ ในขณะที่ได้รับผลประโยชน์จากอุตสาหกรรมนี้ ไม่ว่าจะเป็นในฐานะลูกค้าหรือเจ้าของ

ในช่วงระยะเวลาที่สังคมกำลังเปลี่ยนแปลง เป็นการสมควรที่จะพิจารณาเรื่องอย่างละเอียด โดยเฉพาะในประเด็นที่ว่าความเสียหายอยู่ที่ไหน และเราควรจัดการแก้ไขอย่างไรบ้าง

ในขณะนี้เราหาทางแก้ไขโดยการใช้อำนาจกฎหมายพยายามห้ามปราม หรือเซ็นเซอร์ โดยใช้เหตุผลจตุรัส ๕๔



ว่าเป็นการเสื่อมเสียทางศีลธรรม ซึ่งเป็นการมองศีลธรรมในแง่ที่ว่าการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่กระทำในทาสาธารณะ หรือในที่ๆ คนทั่วไปเขาลง เป็นการกระทำที่เสื่อมเสีย

แต่นักคิดที่ประเด็นใหญ่อยู่ที่จุดนี้หรือไม่ ประเด็นใหญ่น่าจะอยู่ที่การเอารัดเอาเปรียบ การขูดรีด การเห็นแก่ได้ และความไม่จริงใจ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของในวงการนี้ฝ่ายลูกค้าและพ่อค้าแม่ค้า ส่วนใหญ่ดูถูกผู้หญิงที่เป็นนักแสดง นักเต้น หมอฮอนวด หรือโสเภณี แต่ก็มีส่วนสำคัญในการทำให้ผู้หญิงเหล่านั้นมาขายในทำนองนี้ เมื่อมีการกวาดล้างกัน ผู้ที่ได้รับผลกระทบกระเทือนที่สุดคือผู้หญิง อย่างน้อยเพราะหนังสือพิมพ์ชอบถ่ายรูปไปลงและไม่สนใจที่จะถ่ายรูปฝ่ายนายจ้างและลูกค้า ผู้หญิงเหล่านั้นจำนวนมากอยู่ในภาวะจำยอมต้องทำ มิฉะนั้นอาจอยู่ไม่ได้หรืออาจจากกันมากมายนั่นเอง

เราเริ่มได้ยินเสียงบ่นจากผู้หญิง

ในอาชีพนี้มากขึ้น สมกับที่เป็นบัตรสากล ดังลูกบับเมอทราบลูกชายถูกไล่ออกจากโรงเรียน เพราะโรงเรียนไม่ยอมให้ชื่อเสียงดังพริ้วด้วยการมีลูกนางบาร์เรียนอยู่ด้วย ลูกบับว่า "ฉันมีอาชีพสุจริตของตัวเองไม่ได้ไปขโมยอะไรของใครเลย"

รสสวาทบาร์เกิร์ล เป็นเรื่องของสภาพชีวิตนางบาร์ในฮ่องกง มีการแสดงความลำบากต่างๆ ของชีวิตในบาร์ ความเบ้อหนาย การแสวงหาเพ็ชท์ที่จะเอาอกเอาใจลูกค้า ปัญหาการโรค ซึ่งใครๆ ก็มักจะคิดว่าโสเภณีเป็นผู้แพร่โดยไม่คิดว่าฝ่ายผู้ชายเป็นผู้แพร่ให้โสเภณีด้วย (นางบาร์คนหนึ่งจึงตัดสินใจไม่รักษาโรค เพื่อแก่แก่นลูกค้า) ปัญหาการขูดรีดเรียกเงินต่างๆ ปัญหาความใส่ฉันทไม่เคยประสบผลสำเร็จ

รสสวาทบาร์เกิร์ล เป็นเรื่องของบาร์เกิร์ลมากกว่าที่จะเป็นเรื่องของรสสวาทแต่เป็นหนังที่ค่อนข้างจะพลาดเป้าหมาย เพราะการดำเนินเรื่องไม่ค่อยจะสร้างความผูกพันให้แก่คนดู

เป็นต้นว่าโมนา ซึ่งเป็นเพื่อน
ของลูกฆ่าตัวตายหลังจากเป็นกาม
โรค ถูกลูกฆ่าที่ติดโรคจากเธอออก
หนังสือ ตามกลับมาทบทวนแล้ว มีคนราย
มาไถเงินอีก แต่เราไม่มีโอกาสจะร
จักโมนาในฐานะมนุษย์ธรรมดา ซึ่ง
มีอารมณ์ต่างๆ เหมือนคนอื่น เรา
จักเธออย่างผิวเผินเท่านั้น ในฐานะ
สาวในบาร์ เสร็จแล้วเมื่อเธอฆ่าตัว
ตาย หนังสือพยายามเรียกนาตาเรอด้วย
การจ้างคนมาแสดงเป็นแม่และน้อง
สาวของโมนา เพื่อที่จะร้องไห้ให้เร
าคูเป็นเวลาหลายนาท และเพื่อพยายาม
ให้เราร้องไห้ด้วย ในเมื่อเราไม่
มีความผูกพันกับเขา เราไม่สามารถ
ที่จะเสียใจได้มากเท่าที่ควร การร้อง
ไห้ร้องไห้เป็นเวลายาวนานจึงกลายเป็น
เป็นเรื่องน่าขบขัน หรือเรื่องน่าร
าคาญ แล้วแต่อารมณ์คนดู

ด้วยเหตุนี้ หนังสือจึงเป็น
การเล่าสิ่งต่างๆ ที่นางบาร์ต้องประ
สบเหมือนกับเป็นการเขียนรายการ
ออกมาเป็นข้อๆ เรามักมีความผูกพันกับ
ลูกเพียงคนเดียว แต่ปัญหาของเขา
คือปัญหาของผู้หญิงที่ถูกแฟนทอดทิ้ง
ซึ่งไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นปัญหาของ
ผู้ถูกทอดทิ้งทางเพศ และยิ่งไปกว่านั้น
ปัญหาการเอาใจเปรียบหรือความ
ผิดหวังของผู้หญิงอาชีพหนังสือกล่าว
ถึง ไม่ได้เป็นการพิจารณาต้นตอของ
ปัญหา ซึ่งเป็นเรื่องของโครงสร้าง
สังคม และสายใยของธุรกิจการเพศ
ที่จัดกันเป็นลึกลับเป็นสัน

หนทางที่เราพยายามใช้จัด
ปัญหานี้คือการห้ามปรามด้วยกฎหมาย
แต่เราไม่ค่อยได้พิจารณาลึกลับสภาพ
สังคมที่การเอาใจเปรียบกัน

และในกรณีที่ไม่มีกฏกีดขูด
รัด ทั่วทุกฝ่ายสมัครใจ และแสดง
สิ่งต่างๆ เกี่ยวกับเพศ ตั้งแต่การ

เปลือยกาย จนกระทั่งถึงสิ่งต่างๆ
นอกเหนือไปจากนี้ เราแน่ใจแล้ว
หรือว่า การห้ามปรามเป็นสิ่งที่ถูก
ต้อง ถ้าหากไม่มีการหลอกลวงผู้เยาว์
และเป็นการแสดงอย่างจริงจัง โดย
ไม่ได้บังคับให้ผู้ที่ไม่ต้องการดูต้องดู
การใช้กฎหมายห้ามเป็นการจำกัด
สิทธิเสรีภาพมากเกินไปหรือไม่ เมื่อ

ไรจะมีการยินยอมให้ผู้ใหญ่ตัดสินใจ
ด้วยตนเองว่าศีลธรรมใดดี ศีลธรรม
ใดเลว จุดเริ่มต้นต้องมาจากการแบ่ง
ประเภทหนังสือที่เด็กดูได้ กับที่เด็กดูไม่
ได้หวังว่าผู้อ่านจะดำเนินการใน
เรื่องนี้อย่างรวดเร็วตามที่ได้สัญญาไว้
รสสวาหาวรเกิร์ส ฉายที่โรงหนัง
รามมา เจนนี ฮู-จินเพย นำแสดง □

ไมตรี อิงกาภรณ์

หนังสือฝรั่งเศส

ในเดือนธันวาคม สภาคมนฝรั่งเศส
จะฉายหนังสือ ๕ เรื่อง แต่ละเรื่อง
ฉาย ๓ วัน คือ วันจันทร์ กับวันศุกร์
เวลา ๒๐.๐๐ น. และวันอังคารเวลา
๑๗.๐๐ น.

วันที่ ๑, ๒, ๔ เรื่อง Un Flic
(Jean-Pierre Melville ๑๕๗๒)

วันที่ ๘, ๙, ๑๒ เรื่อง La Ker-
messe Héroïque (Jacques Feyder
๑๕๓๕)

วันที่ ๑๕, ๑๖, ๑๘ เรื่อง Le Temps
de Vivre (Bernard Paul ๑๕๖๕)

วันที่ ๒๒, ๒๓, ๒๖ เรื่อง Les
Noces Rouges (Claude Chabrol
๑๕๗๓)

วันที่ ๒๕, ๓๐, ๒ (ม.ค.) เรื่อง
Balade Pour un Voyon (Jean-
Claude Bonnardot ๑๕๖๒) Jean-
-Pierre Melville,

เท่าที่ทราบหนังสือของ Jacques
Feyder กับ Claude Chabrol น่า
สนใจมากที่สุด □

หนังสือเยอรมัน



วันที่ ๑๕ เรื่อง 'การหย่าร้างอัน
ขมขื่นของเพตรา' Die Bitteren
Traenen Der Petra Von Kant)
ซึ่งมีเรื่องย่อว่า นักออกแบบเสื้อผู้
ชื้อเสียง ชื้อเพตรา เกิดไปหลงรักกา
วัน สาวน้อยคนหนึ่งเข้า แต่ต่อมา
ความลับหาสามี ทำให้เพตราเศร้า
เสียใจมาก จนเป็นโรคประสาท และ
การเผชิญหน้ากับควินอีกครั้งหนึ่ง
ทำให้เพตราถึงกับต้องเน่างไป
หนังสือเรื่อง นัทสันเดอร์ เป็นผู้
กำกับเมื่อปี ๑๕๗๒ ฉายที่สถาบัน
เยอรมัน ถนนพระอาทิตย์ เวลา
๒๐.๐๐ น. □

พร้อม ๆ กับจตุรัสฉบับนี้ ผู้ร่วมวารจตุรัส
ยุคสองมาตั้งแต่เริ่มแรกหลายคนก็ประกาศสละเรือ
ลำนี้ไปแล้ว

กับต้นแห่งวารจตุรัสคนปัจจุบัน จำเป็นต้อง
ขอเวลาพูดคุยกับท่านผู้โดยสารบ้าง ทั้งที่ไม่อยากกรบ
กวนเวลาสร้างร่ายของท่านด้วยเรื่องภายในของเรา
มากนัก

นวารจตุรัส ก่อร่างสร้างตัวขึ้นมา ก็ด้วย
การร่วมแรงร่วมใจของหลายคนที่ดีกว่าคุยกัน
ได้ก็มาก่อน คนละไม้คนละมือ บางคนเอาพาย
บางคนเอาดอ มาร่วมลงเรือ แม้ ๆ งานกันไป
พายไปต่อไปแจวอย่างสมัครสมานในครั้งแรก จน
เรือออกไปได้ เสดาะนะ เราจะแล่นไปในทิศทาง
แห่งการสัมผัสความจริง แล่นกันไปตรงทางนะพวก
อย่าเฉไฉออกนอกอุ้งอกกันนัก

ระยะข่าวใหม่ปลามัน ว่าอะไรก็ว่าตามกัน
เอา ฉันเป็นกัปตันนะ แยกเป็นคนหน เอ ฉัน
ว่าฉันพอเป็นกัปตันได้ แยกไปคุมห้องเครื่องสิ ลือ
คุมเองสิ เอา ก็ได้ เอาใจก็เอากัน

นวารจตุรัสก็แล่นไปเรื่อย แล่นไปก็มีเสียง
ถกเถียงกันทั้งซันทุกที ความประสานห่างกันด้วย
กันอย่างใหญ่เท่า ๆ กัน เถียงกันอยู่แต่ว่า ทิศ
ทางของความจริง จะต้องไปทางไหนกันแน่ นับ
วัน เสียงก็ดังขึ้นทุกที

"อย่าเขียนคำอะไร อย่าชนะ เราแล่น
เรืออยู่ท่ามกลางพายุร้อนพายุแล้ว ระวังฟ้าผ่า
จะเสียดสิ ก็อย่าให้เป็นสมประมาท" เสียงคะ-
โจนของกัปตันคนปัจจุบันดังอยู่บ่อย ๆ ให้เป็นที่
แยงใส่ประสาธเพื่อนร่วมงาน สร้างอาการระ
คายระเคือง ให้นึกจงจุ่นใจในความจ้ำจี้จ้ำไช
เหมือนหนึ่งไม่ไว้ใจกัน

รอยราวของการกินแบ่งแยงงอกราก
ขึ้นในส่วนลึก แผนยุทธศาสตร์ แบ่งจ่ายห้อง
เครื่อง กับ จ่ายพวงมาลัยคาค้ำ ก็จะเริ่มปฏิ-
บัติการเงียบ ๆ

"แคร์ริก" วันหนึ่ง เรือใหญ่ลำนี้ ก็แล่นดาก
แก่งหินแห่งหนึ่ง ให้คนบนคาค้ำสะเทือนการทรง
ตัว เซนติคหน้อย

"เฮ้ย เฮ้ย คุมเครื่องคุมทิศยังไวะ ชนคะ
อย่างนี้ เรือจะพังนะไวะ" เสียงจากคาค้ำคะ
โจนกระชากไปตามสายถึงห้องเครื่อง

ที่นั่น เครื่องมันร้อน ความออกหนักซึกซุกสูง
เสียงสวนกันควีน "จะแล่นเรือ กลัวโซคหิน พายุ
ฝน จะออกเรือทำไมกันเล่าพวก"

"เราต้องแล่นเรือไปบนหนทางไกล ต้องรู้
กันให้ซึกว่า เป้าหมายของเราอยู่ที่ไหน ต้องไป
กันให้ถึง อย่าซุ่มเสียงซิวะ"

"นี่แหละ เราก็อบนหนทางนี้แล้ว เรื่อง
ไหนที่มันต้องซึกก็ซึก เรามื่อยอมอยู่ในอาณัติ
ของใครนะ"

"ไม่ใช่อยู่ในอาณัติ แต่อย่าให้ชนหินซึกเฉียด
ไปซ้าง ๆ ก็ได้ ฟ้าไม่ต้องชนละ"

"เราว่าไม่เสียหาย หินร้ายก็ต้องชน มี
หลบก็ไม่ต้องแล่น"

"ชนแล้วหินหรือซ้างไหม จะทำลายหิน ไม่
โซชนเอาไวะ" คางจ่ายเสียงซึกดัง หน้าซึก
แดง

"เราไปคนละทิศคนละทางกันเสียแล้ว ต้อง
แล่นกันคนละทาง"

"เราไปคนละทิศกันเสียแล้ว ต้องแล่นกัน
คนละทางเสียด้วย เราไปควยไม่ได้แล้ว"

"คงใช่ ก็ก็เหมือนกัน หัวคินะ เรือจะ
โคแล่นตรงทาง" กัปตันคนปัจจุบันก็คินหัวเราะ
เพื่อคคินใจให้คคินซึก แม้อาลัยเพื่อนไม้น้อย

วาระแยกจากกันเกิดขึ้นรวเร็ววาระหันหัน
กัปตันคนปัจจุบัน มีสมชามามากมาย ว่า
คคินนา นายทุน คนเคจบี สายซีไอเอ ปฏิกริยา

ซินหัว แต่เจ้าตัวบอกได้แต่ว่า เป็นนักหนังสือ-
พิมพ์ไทย ที่รู้สึกมีภาระบางประการที่ต้องทำคือ
เมืองไทยในท่ามกลางพายุโซนร้อนปัจจุบัน

ท่านผู้โดยสาร โปรดกลับไปอ่าน "เสียนบนานา
จตุรัส" ในเล่มหนึ่ง เราได้บอกไว้ว่า

"เราจะใช้ความสามารถพิเศษที่จะคอยดูว่า
ฟ้าจะผ่าที่ไหน เมื่อไร เราจะทำหน้าที่ราย-
งานและทำนายฟ้าผ่า และอาการแปรปรวนของ
การเมืองไทยและเพื่อนบ้าน จนกระทั่งตัวของเรา
เองถูกฟ้าผ่าไป"

วันนี้ กัปตันขออำทิศทางนั้นอีกที ไม่มีเปลี่ยนแปลง
แม้วัวร่วมเคินเครื่องจะต้องเปลี่ยนหน้าออก
ไปบ้าง ก็เพียงเพื่อให้ระบบงานเป็นระเบียบ ไป
สู่เป้าหมาย ด้วยความซึกเจน

และท่าน เป็นผู้มีหน้าที่คคินสึนเองในกาลเว
ลาข้างหน้าว่า จตุรัสยีนหัยคคินสัมผัสความจริงตาม
ที่ประกาศไว้หรือไม่



อ่าน



สัมผัสความจริง

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสวัสดิ์ชัย

๔๒ อาคารเอ็มเอเอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๑๕



หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

ชื่อ

ที่อยู่

บอสมัครเป็นสมาชิกหนังสืออาตุรัส 13 ฉบับ 26 ฉบับ 52 ฉบับ



โตเจสท์




โตเจสท์ • ๔๕

ฉบับที่ ๒๕๕ • ๑๓๓๖ • ๑๓๓๗

รพที่พลับคัก



โตเจสท์ • ๔๕

ชีวิตที่ไร้แสง

หนังสือประจำเดือน
 สำหรับผู้ใฝ่หาความรู้ที่มีประโยชน์ต่อชีวิต
 โดยไม่จำกัดเพศและวัย
 วางตลาดทุกต้นเดือน